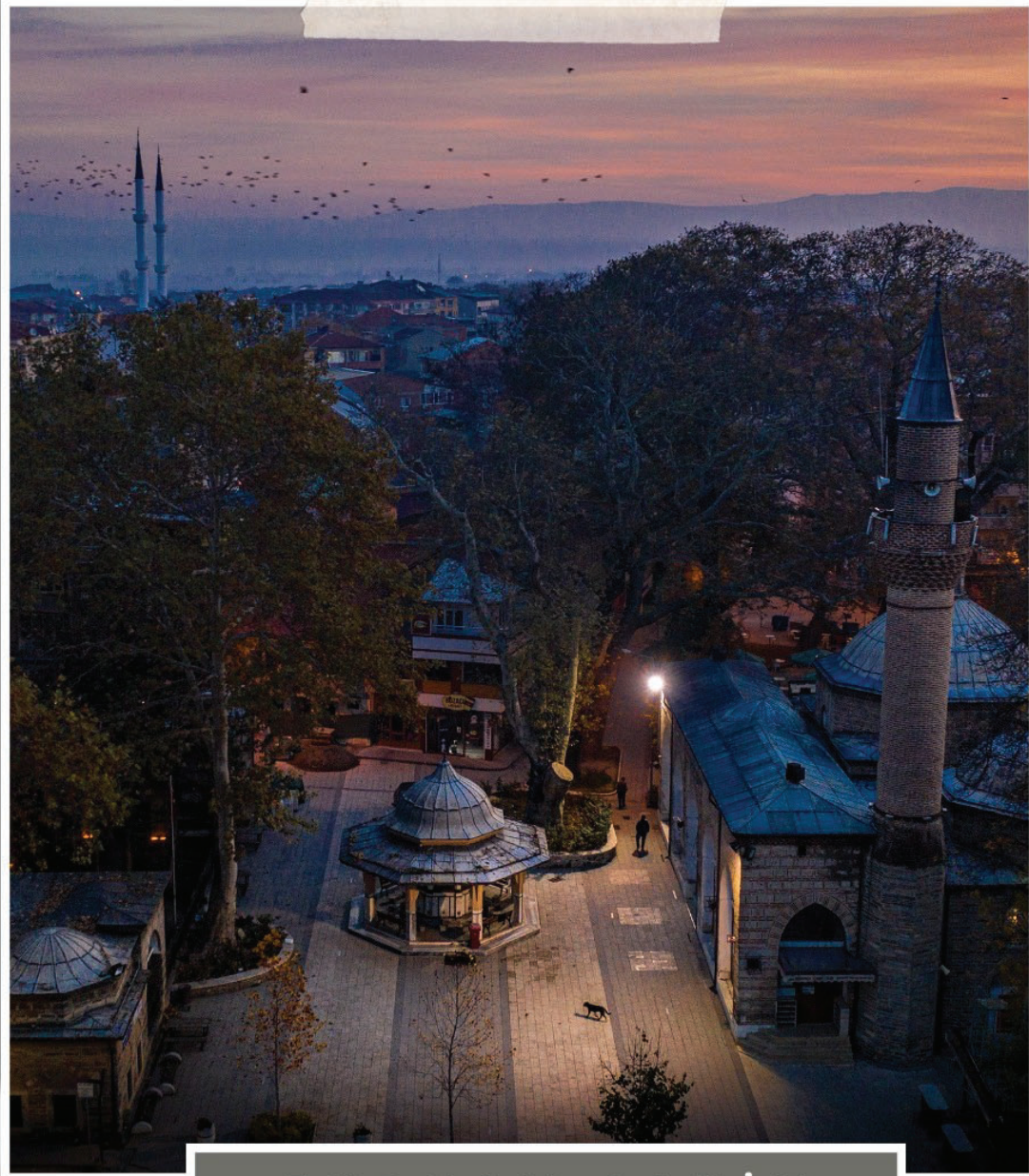

İnegöl'de Şiir

TURHAN ŞAHİN

İnegöl ismini nurdan kalemlerle gökyüzün
yazsam sen şehri-i yarımısın. hatıralar dolu

doğ
adar
sanli
Hüsnü m

ine
sehr
am!
n aya
nali
lerinin
masm
gi ba
varigi
ziler

aba

İNEGÖL'DE ŞİİR

İNEGÖL'DE ŞİİR

E-ISBN
978-975-8080-18-2

Dizgi ve Mizanpaj
DTA Yayıncılık

İNEGÖL BELEDİYESİ

Kemalpaşa Mahallesi, Adnan Menderes Bulvarı, No:1, 16400

İnegöl/BURSA

belediye@inegol.bel.tr

www.inegol.bel.tr

İNEGÖL'DE ŞİİR

İnegöl Belediyesi
2026

ÖN SÖZ

İnegöl, tarih boyunca kültürel birikimini ve değerlerini nesilden nesile aktarmış, aynı zamanda sanatın ve edebiyatın da ilham kaynağı olmuş bir şehirdir. İnsanların duygularını, hayallerini ve yaşanmışlıklarını ifade etme biçimlerinden biri olan şiir, İnegöl'ün ruhunu en güzel şekilde yansıtan sanat dallarından biridir.

“İnegöl’de Şiir” adlı bu değerli çalışma, ilçemizin geçmişini ve günümüzü şiirle anlatan çok kıymetli eserlerle bizleri buluşturuyor. İnegöl sevdalılarının, edebiyat üstatlarının ve İnegöl geçmişi olan çok değerli şairlerimizin kalemlerinden dökülen dizeler hem şehrimizin kültürel zenginliğini ortaya koymakta hem de İnegöl'ün kendine özgü kimliğini, sıcaklığını ve tarihini gözler önüne sermektedir.

Bu kitap, sadece bir şiir seçkisi olmanın ötesinde; bir kültür mirası, bir duygular ve düşünceler atlası niteliğindedir. Şehrimizin değerlerini şiirle anlatan her bir satır, okuyucularımızın yüreğine dokunacak, İnegöl'ü farklı bir perspektiften tanıma fırsatı sunacaktır. Bu kitapta yer alan her bir sayfa İnegöl'den izler taşımakta, her mısra İnegöl'ü yansıtmakta, her hece İnegöl'ü yaşamaktadır.

Geçmişin hatıralarını bizlere sunan, yarını hayal ettiren çok nadide şiirlerin yer aldığı bu esere emeğini, zamanını ve sevgisini vererek derleyen İnegöllü Araştırmacı Yazar Turhan Şahin'e ve bu esere katkıda bulunan tüm şairlerimize teşekkür ediyor, kültürel birikimimizi yaşatan ve gelecek kuşaklara aktaran bu tür çalışmaların çoğalarak devam etmesini diliyorum.

İnegöl Belediyesi olarak, şehrimizin sanat ve edebiyatla buluşmasını desteklemeye devam edeceğimizi belirtirken, bu tür değerli yayınların yaygınlaşması için de her zaman gayret edeceğimizi ifade etmek istiyorum.

Okuyucularımıza keyifli bir edebiyat yolculuğu diliyor, İnegöl'ümüzü şiirle keşfetmenin tadını çıkarmalarını temenni ediyorum.

Alper Taban
İnegöl Belediye Başkanı

TAKDİM

“İnsanlar çok değer verdikleri şeyleri şiirle anlatırlar, şiir de kendisi ile anlatılanları daha değerli hale getiren bir edebiyat türüdür” şeklinde düşünen biri olarak, İnegöl için yazılmış şiirleri daha önce çalışmıştım. Bu çalışmam, 2012 yılında, ilk kitabım olarak, İnegöl Belediyesi tarafından basılıp yayınlandı.

O çalışma; ilçemiz okullarındaki öğrenci ve öğretmenlerimizin eğitim ve öğretim gereği ürettikleri şiirleri ve İnegöl geçmişi olan kişilerin farklı konularda yazdığı şiirleri de daha yakından görmemi sağlamıştı. Her iki konuda da çok emek verilmiş, birbirinden değerli şiirler üretilmişti.

İnegöl için yazılmış, yüz civarında yeni şiire ulaştığım anda, kitaplaştırma çalışmasına da başladım. “İnegöl Şiirleri Seçkisi,” “İnegöl Okul Şiirleri Seçkisi” ve “İnegöl Geçmişi Olan Şairlerden Şiirler Seçkisi” adlarında üç şiir seçkisini “İnegöl’de Şiir” adıyla bir arada çalışıp hazırladım.

“İnegöl Şiirleri Seçkisi” 64 şairin İnegöl için yazılmış 100 yeni şiirinden oluşmakta olup, manzum tarihi eserlerdeki İnegöl anlatıları da çalışmada yer aldı.

“İnegöl Okul Şiirleri Seçkisi” ilçemiz okullarında eğitim gören 25 ilkokul ya da ilköğretim birinci kademe öğrencisi, 25 ortaokul ya da ilköğretim ikinci kademe öğrencisi, 25 lise öğrencisi ve ilçemiz okullarında görev yapan 25 öğretmenimizin birer adet şiirinden oluşmaktadır.

“İnegöl Geçmişi Olan Şairlerden Şiirler Seçkisi” ise İnegöl geçmişi olan 100 şairimizin birer adet şiirinden oluşmaktadır.

İlçede yayınlanan yerel gazete ve dergiler, ilçedeki okulların hazırladığı okul dergileri ve İlçe İlköğretim ve Milli Eğitim Müdürlüklerinin düzenlediği şiir yarışmaları en önemli kaynaklarım oldular.

Ulusal Tez Merkezi, dijital ortamda ulaşabildiğim şiir antolojileri, İnegöl geçmişi olan şairlerimizin yayımlanmış kitapları ve sosyal medyaları da yararlandığım diğer kaynaklardı. Şairlerle birebir görüşmeler neticesinde edindiğim şiirler de oldu.

İnegöl Belediyesi Kültür ve Sosyal İşleri Müdürlüğünü çalışmadan haberdar etmem sonrası ise çalışmanın siz değerli okuyuculara ulaşması için gereken çalışmalar hemen başladı.

Bu çalışmanın siz değerli okuyuculara ulaşmasını sağlayan İnegöl Belediye Başkanımız Alper Taban ve değerli belediye kurumuna teşekkür eder yeni çalışmalarla karşınızda olmayı Yüce Allaktan dilerim. Saygılarımla.

Turhan Şahin

İNEGÖL ŞİİRLERİ SEÇKİSİ

AGOPOS EFENDİ (SÖZ - MÜZİK)

Bursa Kütüğü, 2010, c.1, s.70 (Nilüfer Dergisi, sy.54, 26.03.1891)

Ahu Dağında bana bir baktı yaktı bittim
Kurşunlu'da vurulup Cerrah'a kadar gittim
Gamzesinin vasfını Haçerli'de işittim.
Aman köylü dayılar ben yârimi kaybettim.

Maskara'yı aradım, Baraklı'da dediler.
Kirazlı'dan sorunca, Dudaklı'da dediler.
Yazık olmuş tutulmuş, Tuzaklı'da dediler.
Aman köylü dayılar ben yârimi kaybettim.

Ağzını bir yokladım, Dürdaneli'yim dedi.
Gerdanına bakınca benli idi mevlidi.
Cilvesi can yakması amma Yamanlı idi.
Aman köylü dayılar ben yârimi kaybettim.

AHMEDİ

YAŞAR AKDOĞAN

Ahmedi İskender-nâme, 6927, 6928, 6929 ve 6930'ncu mısralar

...

Oldı Osmân bir ulu gâzi kim ol
Nireye kim vardı-ysa buldı yol

Her Yâna birdibi bir bölük çeri
K'ıl uralar kat ideler kâferi

Bilecüki itdi feth ol nâm-dâr
Eynegöl-i İzniki eyledi hısâr

Eyle takdîr itdi Hakk Azze ve Cell
K'almadın ol ikisin irdi ecel

CAN İNEGÖL

AHMET DEMİR

Seni sevmek bir ibadet,
Dört tarafın saklı cennet,
Varlığın Allah'tan nimet,
Ey İnegöl yar İnegöl,
Her insanı can İnegöl

Toprağın ne kadar cömert,
İnsanların hepsi de mert,
Görmeyesin sen asla dert,
Ey İnegöl yar İnegöl,
Her insanı can İnegöl

İman, irfan yurdusun sen,
Muhabbetin bağısın sen,
Bülbüllerin gülüsün sen,
Ey İnegöl yar İnegöl
Her insanı can İnegöl

Güzel günler seni bekler,
Dağılıyor bak kederler,
Seninle yüzümüz güler,
Ey İnegöl yar İnegöl,
Her insanı can İnegöl

İNEGÖL

Toprağında eksik olmaz yiğitler,
Her karışta geziniyor şehitler,
Salavatla ninni söyler anneler,
Kötü günün hiç olmasın İnegöl.

Uğruna can verir genç sevdalılar,
Ne ekersen nimet verir topraklar,
Seni söyler durur bütün âşıklar,
Türkülerin hiç dinmesin İnegöl.

Sana selam söyler Fatih,
Kanuni, Sevenlerin çekiyor hasretini,
Diller anlatamaz güzelliğini,
Bülbüllerin hiç dinmesin İnegöl.

Bol dualı, al bayraklı diyarsın,
Minarede ezanların çınlasın,
Yüce Allah kötü gün yaşatmasın,
Ocakların hiç sönmesin İnegöl.

CAN İNEGÖL'ÜM

27.07.2020

Vatan köşesinde bir güzel şehir.
Candandır insanı hepsi de merttir.
Sanırsın dört yanı hep cennettendir.
Dillere destansın can İnegöl'üm.

Tarihler saklıdır senin bağrında.
İman buram buram can otağında.
Şerler barınamaz pak diyarında.
Vatana Sadıksın can İnegöl'üm

Yiğittir insanı dönmez sözünden.
Mangal yüreğiyle korkmaz ateşten.
İnancı sağlamdır, hem de derinden.
Mertlik otağısın can İnegöl'üm.

Köftesi, mobilyası meşhur olmuştur.
Bereketli toprağıyla meşhur olmuştur.
Dört bucaktan gelene yoldaş olmuştur.
Cömertlik timsalisin can İnegöl'üm

İnegöl yaşadıkça sürececek devran.
Olmadı, olamaz bizlere hüsrân.
Sevinsin dostlarımız üzülsün düşman.
Ülkemin direğisin can İnegöl'üm

GEÇMİŞTEN HATIRA ŞANLI İNEGÖL

İnegöl tarihi ta ezeldendir,
Milattan başlamaz daha ötedir,
Tarihler burada saklı incidir,
Geçmişten hatıra şanlı İnegöl.

Frigler ve Lidya önce yaşamış,
Persler ve Bizanslı toprak sulamış,
Hepsi de tarihe adını yazmış,
Geçmişten hatıra şanlı İnegöl.

Bitinya, ovaya şehrini kurmuş,
Romalı bolluk ve bereket bulmuş,
Yiğitler burada hasmını vurmuş,
Geçmişten hatıra şanlı İnegöl.

Türk Milleti yerleşip hükmünü sürmüş,
Selçuklu Bizans'ın belini bükmüş,
Sonunda Türklerin yüzü gülmüş,
Geçmişten hatıra şanlı İnegöl.

Osmanlı'ya yurt, memleket olmuş.
Emsalsiz bir devlet hemen kurulmuş,
Asırlar boyunca bağımsız durmuş,
Geçmişten hatıra şanlı İnegöl.

Ecdadım burayı sevmiş bağlanmış,
Bölgede ticaret hemen canlanmış,
Toprağı ezelden zengin vatanmış,
Geçmişten hatıra şanlı İnegöl.

Yunanın işgali zayıf düşürmüş,
Ermeni zulmünü hep reva görmüş,
Gençleri yaşlısı katliam görmüş,
Geçmişten hatıra şanlı İnegöl.

Dünyaya örnektir yurt savunması,
Cenginde görüldü yiğidin hası,
İnsanı cesurdur oldum olası,
Geçmişten hatıra şanlı İnegöl.

İlçe olmak bize asla yakışmaz.
Bu durum kimseye açıklanamaz.
Adalet olmadan mülk kurulamaz.
Geçmişten hatıra şanlı İnegöl.

İnsanı şehirde huzurla yaşar,
Mazlumu görünce yardıma koşar,
Dostluk, Kardeşliğin kitabın yazar,
Geçmişten hatıra şanlı İnegöl.

OYLATIM

AHMET ONGUN

Nevzat Akaltun, Doğal Tedavi Merkezi Dünya Cenneti Oylat, s.84

Erken saatlerde kuşlar ötüşür
Etrafa bakarken kalbim tutuşur,
Eski hatıralar bir bir buluşur
Yolunda periler gezer Oylat'ım.

Gecesi gündüzü sakın oluyor,
İnsan yemyeşili burda buluyor,
Nedense kalbime neşe doluyor,
Bülbülyuvasına benzer Oylat'ım.

Rüyadayım sanki her gün, her gece
Bir hayal âlemi burası bence
Dünyanın cenneti var mı denince
Aklıma geliyor güzel Oylat'ım

YAĞMURLU BİR GÜNÜN ŞİİRİ

AHMET UYSAL

Ahmet Uysal, Bursa Deferi Dergisi, Mart 1999

Yeni duyarlılıklar
Yükler geceye
Evvel zaman içinde
Yazılmış şiirleri
Mahfel Kahvenin

Selami Üney; dost
İnsanlar arasında ölmeyi
Düşleyen şair,
Geniş zamanlara Gülümser hala
Çınar dalları arasından

Ahmet Necdet;
Modern şairi İnegöl'ün
Can yongası aşklarla
Gazel düşer gizlice
Mudanya'dan Bursa'ya

Tahtakale'den geçer
Mutlak o rüzgâr
Gölgeleri, böcekleri
Ve kedileri taşır
İnebey'li şair Metin'e

Bursa'da
Gün ortası
Yağmur'a uydum da
Yazdım bu şiiri

BİR ANADOLU ŞEHRİ İNEGÖL'DEYİM

ALİ ZİYA YILMAZ

05.11.2014

Bir Anadolu şehrindeyim
Delikanlı nefesler salınıyor semaya
Çocuklar alperen bu diyarda
Karanlık duvarlar örülü değil
Kaldırımlar kardeşliğe döşeli

Bir Anadolu şehrindeyim
Yiğitçe naralar atılıyor zulme karşı
Fikirler kılı kırk yarıyor bu diyarda
Özgürce seviyor yürekler
Mertçe kuruluyor hayaller

Bir Anadolu şehrindeyim
Kılıçlar çekiliyor haksızlığa karşı
Ümitler yitik değil bu diyarda
Huzura uçuyor güvercinler
Barış açıyor tomurcuk güller

Bir Anadolu şehrindeyim
Yalın gözler süzüyor kem gözleri
Yaşlılar bir başka bilge bu diyarda
Kahpece planlar zihinlere kapalı
Sadakat ise yüreklere kazılı

Bir Anadolu şehrindeyim
Değerler sarıyor tüm bedenleri
Dostluklar sağlam bu diyarda
Birbirine kenetlenmiş kalpler
Zarafet konuşuyor hep diller

Bir Anadolu şehrindeyim
Dualar içten gönderiliyor Yaratana
İyilikler ön planda bu diyarda!
Osmanlı'dan bizlere emanet
Sahip çıkalım gülce selamet

ŞEHR-İ YÂRİM, İNEGÖL'ÜM

Uludağ eteklerine iliştirilmiş
En nadide, zarif bir güzel incisin
Göğsümde büyüttüğüm gizem dolu yaşam sevincisin!

Yeşilin adı, İnegöl
Gözlerinde yeşil, doya doya içine baksam
Sen Şehr-i yârimsin, ne kadar güzelsin içime sarsam!

Ecdadımızdan bir nefes
Şanlı tarihimizin en has, esaslı şahidisin
Ellerinle tuttuğun maneviyatın en güçlü sedası, sesisin!

Huzurun adı, İnegöl
Yüzümüze gülen gamzelerine aksam
Sen Şehr-i yârimsin, her daim şiirlerde seni anlatsam!

Tarih kokan kaldırımlarında
Allah dostlarının ayak tozlarının izisin
Sırmalı kaftanla İshak Paşa'nın dualı şehrison!

Dualı şehir, İnegöl
Kalbime güvercinlerinin kanatlarını taksam
Sen Şehr-i yârimsin, masmavi gökyüzünde uçsam!

Turgutalp'in fethettiği
Baykoca'nın elleri ile büyüttüğü çiçeğisin
Yeşil sarığı ile Baba Sultan'ın takip ettiği kandilsin!

Gaziler şehri, İnegöl
İsmi nurdan kalemlerle gökyüzüne yazsam
Sen Şehr-i yârimsin, hatıralar dolu günlerimi ansam!

İshak Paşa'nın mirası,
İshakpaşa Camii Üstünde meleklerin kanat çırpıdığı mabetsin
Şehrimdeki manevi huzurun yaşandığı en güzel camisin!

Huşu'nun şehri, İnegöl
Minarelerinden okunan ezanları kalbime yazsam
Sen Şehr-yârımsın, mezarımı kendi ellerimle kazsam!

Bağrında Alperenler yatar
Türbelerin ve külliyelerin coştığı bir nehirsin
Medeniyetimizin en gözde mazimizin güzide beşiğisin!

Alperenler şehri, İnegöl
İçten edilen duaları avuçlarımda tutsam
Sen Şehr-i yârımsın, güzelliklerini geleceğe yazsam!

Suları şifalı şehir
Uludağ pınarlarından tertemiz bir nehirsin
Ab-ı hayat suyu gibi insanlara yaşam veren bir sebilsin

Kaplıcalar şehri, İnegöl
Şifalı sularını hastalıkların üzerine boşaltsam
Sen Şehr-i yârımsın, Hekimlerin reçetesine seni katsam!

Yazın başka, kışın başka
Dört mevsim bambaşka bir güzel şehirsin
Kim geldiyse seni ziyarete beğeneceklerinden eminsin!

Delikanlı sevdaların şehri,
İnegöl en temiz kalplerin mührünü çınarlara assam
Sen Şehr-i yârımsın, derin sevgilerin diyarı diye ansam

Kar dedin mi, Uludağ akla gelir
Güzel Bursa'mın en muhteşem şehrisin
Bembeyaz bir örtüyle üzerine kanat açmış melekler gibisin!

Melekler şehri İnegöl
Kar beyaz gelincikleri kirpiklerimde tutsam
Sen Şehr-i yârımsın, hasretini göğsümde sır gibi saklasam!

Mis kokan bahçeler diyarı,
İnegöl Meyvelerin çiçek açtığı baharların şehrisin
Verimli toprakların kucak açtığı en kıymetli bereketisin!

Tarım şehri, İnegöl
Ovalarını nisan yağmurlarına rehin bıraksam
Sen Şehr-i yârimsin, gül bereketimi heybelerimde taşısam!

Meşhur İskender döneri, İnegöl köftesi
Damak tadı unutulmaz, yemekte sarsılmaz kalesin
Başka Diyarlarda bulunmaz lezzetlerin en muhteşem şehrisin

Lezzetler şehri İnegöl
Yemeklerini fakir sofralarının baş tacı yapsam
Sen Şehr-i yârimsin, hayırseverlerini kırk sandıkta saklasam!

Mobilya, tekstilin şehri İnegöl
Üretimin zirve yaptığı bir çalışkan şehirsin
İhracatın lokomotifi, emeğin sesi, istihdamın gül merkezisin!

Alın terinin şehri, İnegöl
Helal kazançlarını altından kumaşa sarsam
Sen Şehr-i yârimsin, emeğini avuçlarımda dualarla tutsam!

Ne kadar yazsam az
Sen yiğit Anadolu'nun göz bebeğisin
Bir Avrupa değil, Ecdad kokan Selçuklu ve Osmanlı şehrisin!

AŞIKPAŞAZÂDE

KEMAL YAVUZ

– M.A. Yekta Saraç, Âşık Paşazade, Osmanogulları'nın Tarihi, 2003, s.71

...

İnegöl alınıp kâfirler kırılınca;
Gaziler sayısız mal ve nimete gark oldu.

Küfrün ülkesini bozup yıktılar;
Yerine görünen nuru getirdiler.

Şimdi Osman'ın dünyada yaptıklarına bak!
O hangi işe girişti ise güç sahibi Tanrı kolaylaştırdı.

SANA YAKIŞIR İNEGÖL'ÜM

AYHAN BAYRAKTAR

23.08.2020

İnegöl'üm ilkbahara girerken,
Ağaçları çiçekleri boyarken.
Leylekleri damlarına konarken,
Cennet dense sana yakışır İnegöl.

Uludağ'ım gelinliğin giyinir.
Dağlarımız rüzgârıyla bilinir.
Sularınla taşlar bile delinir.
Gelip geçen sana bağlanır İnegöl.

Mobilyanla bilir tüm dünya seni
Lezzetini tadan unutmaz köfteni
Oylat'ın hayran bırakır görenleri
Markalarınınla büyüsun İnegöl.

İnegöllü Kerem sana gelir sevinir.
Gurbetine gözyaşlarıyla gidilir.
Senden olan her haliyle sevilir.
Candır canandır, insanların İnegöl

İNEGÖL'ÜMÜZ ŞANLIDIR BİZİM

13.09.2020

Biz İnegöl insanıyız
Şehrimiz güzeldir bizim
Uludağ'dır manzaramız
Yaylamız çoktur bizim

Dönüşür ağacımız sanata
Ustayız biz mobilyada
Ulaşırsınız tüm dünyaya
İhracatımız vardır bizim

Köftenin iyisi bizde
Lideriz ay çekirdeğinde
Çeşit çeşit meyveleriyle
Tarlamız bereketlidir bizim

Çalışkanız, cömertiz biz
Muhacire Ensar'ız biz
Çiçeklerden bahçeyiz biz
Kültürümüz zengindir bizim

Sanayimiz güçlüdür hey!
Evlerimiz süslüdür hey!
Oylat'ımız ünlüdür hey!
İnegöl'ümüz şanlıdır bizim

YAŞAR İNEGÖL'DE

08.10.2020

Güzel bir şehirdir canım İnegöl
Tüm güzellikler vardır İnegöl'de

İnsanı candan dosttur bu şehrin
Çalışkan insanlar yaşar İnegöl'de

Uludağ ne güzel durur başında
Manzara yayla ve ormandır İnegöl'de

Sanata dönüşür ağaçlar burada
Mobilyanın hasını bul İnegöl'de

Bereket fışkırır ovasında toprağında
Meyve ve sebze boldur İnegöl'de

Meşhurdur Oylat'ı ve köftesi,
Yerlisi muhaciri kardeşir İnegöl'de

İNEGÖL'E ÖZLEM

AYHAN GÜNEY

Ayhan Güney, Şiirse Eğer, 2023, s.11,

Şimdi toprağı öpülesi İnegöl'de olsam
Dünya gözüyle bir kez daha görsem
İshakpaşa'da öğleyi kılsam
Köfteci'de köfte, piyaz, şıra
Bir de üstüne sütlü kadayıf
Çınarlaraltı'nda yandan çarklı bir kahve
Dostlarla sohbet etsem doyasıya
Çekirdek çıtlatıp yürüsem,
Atatürk Bulvarı'nda
Osmanbey'de, Ertuğrulgazi'de
Mobilyacı vitrinlerini seyredip
Çeyizler baksam çoluk çocuğa
Oradan ver elini Oylat
Yemyeşil doğa, sıcak sular, sıcak insanlar
Bozburun'da çaylar içip,
Kahvaltı yapsam
Köylü Pazarı'ndan
Fırından etli pideler, güveçler
Hele bir de kar yağarsa
O güzelim Oylat gelin gibi süslenir
İnegöl özlenirse işte böyle özlenir.

İKİ KAPILI KAHVE

AYHAN GÜNEY

Şiirse Eğer, 2023, s.25-27

Yetmişli ve seksenli yıllar,
Kasabanın göbeğinde,
Havuzlu bir çay bahçesi...
Güney kardeşler işletiyor.
Etrafında yabani kestane ağaçları
İhlamur ve söğüt ağaçları.
Bir girişi var ki ön cepheden
Görkemli sütunlarla süslü
Üzerinde sinema afişleri.
Üçgen şeklindeki çay bahçesi.
İnegöl'ün kalbi gibiydi
Gündüzü başka, gecesi başka âlemde.
Yanı başında Tankut Plak'ta
Şarkılar çalıyor.
Bahçede oyun oynayanların
Kimi çayla, kimi birayla kafayı buluyor.
Asker ocağı gibi boy boy
Müdavimleri var
Yaşlı ve kıdemlileri;
Çelikmakas Fahri, Tenekeci Fuat
Eczacı Avni, Kasap Kâzım Bircan
Altmışaltı ile tavla oynarlar.
Oktay Demir, Zade Emin, Muhasebeci İsmail
Ve ortağı Mehmet tavlacı ve okeyci
Topkafa Fehmiler, Muhtarlar, Nihatlar
Onların bir alt grubu Doğanspor'lular
Akifler, Lütfüler, Miami Ahmet, Zambak Kadir
Özer Akpolat, Salih, İkizler
Çakır Ertuğrul, Bircan Ahmetler
Baranlar, Kuyumcu Aliler, Birol Sönmez
Ördek Şükrüler, Nusretler,
Bir ortak grupta Turhan Şahin
Ölü Mithat, Kopraz Hayrettin
Takozer Erol, Kara Ömer
O zaman birlik beraberlik var
Ne batılı ne doğulu

Herkes İnegölspor'lu...
Eczacı Zeynel Amca, Kapalıçarşı
Yapı Kredi, Çelikmakas
Tabakoğlu, Zade Emin, Çelebiler,
Eczacı Avni, Marangoz Hakkı Amca,
Gömlekçi Şaban, Gima Demirsoylar
İbrahim Yaman, Pala İsmail komşuları
İki Kapılının.
Kasabı, bakkalı, manavı, Perşembe Pazarı
Balık Pazarı, Yoğurt Pazarı
Ayakkabıcısı, bakırcısı, kuyumcusu
Bezzazı, manifaturacısı
Öyle bir dünyaydı ki iki kapılı
Ne kurulur hayali,
Ne yaşanır rüyası
Ferdi'den batan güneş çalıyor.
Müslüm Babadan esrarlı gözler.
Zeki Müren kahır mektubunu okuyor.
Orhan Gencebay bir yandan
Batsın bu Dünya diyor!
Gel de içme arkadaş.
Biralar bir geliyor, bir gidiyor.
Kahveci Osman Aga birinci ciğarasını tütürüyor.
Düşmüyor ki hiç ağzından
Yan tarafta Divan Lokantasının
Nefis lezzetleri, Aşçı Orhan
Zade Emin'le Çiçekçi İlhami ile
Az pilav vermem kavgasını yapıyor.
O günün gençleri iki kapılıya tapıyor.
Askerlikte bile herkesin en büyük
Özlemi iki kapılıyken şimdilerde
Yok iki kapılı, 93'ten beri kapalı...
Sebeplerinde bahtı
Hep kalsın kapalı...

MESUDİYE

AYHAN GÜNEY
Şiirse Eğer, 2023, s.43

Mesut insanların köyü
Boşnak muhacirlerin köyü
Akraba gibi herkes birbirine bağlı
Birbirine bağlı arka bahçeleri gibi

İç içe bahçeler, evlerin ardında
Cıvıl cıvıl oynaşan çocuklar
Düğünleri bayramları başka güzel
Kaç göç yok aralarında kardeş gibi

Akordeonlu nişanları, düğünleri
Bahçelerde sebzeler, meyveler
Yemekleri güzel hele börekleri
Futbol sevgisi var, kulüpleri Onbir Ateş

Güzel lakapları var gençlerin
Kaleci İsmail, Piknik Hüseyin
Adnan, Mesut, Cibo, İbuş, Pikan,
Çavura, Litaç

Teknik direktör Keso İhsan
Geniş aileler; Mumolar, Maşıçler
Çetibiçler, Groşıçler, Muykiçler,
Tebessüm ederek hayata hep gülerler

İSHAKPAŞA YOLUNDA

AYHAN GÜNEY
Şiirse Eğer, 2023, s.51

Senin hiç böyle güzel bir hatıran oldu mu?
Bir bahar gününde seher vaktinde
Günün en güzel anında
Tatlı bir rüzgâr eserken
Kuşlar cıvıldarken İshakpaşa yolunda
Yeni yağmış yağmurun ardından
Amber gibi kokan toprağın kokusuyla
Yürüdün mü Sabah Namazına
İshakpaşa'ya doğru cami yolunda
Ya da bir sonbahar günü
Ağaçların sararıp dökülen yaprakları
Süslemişken sokakları bir tablo gibi
Hele bir kış gününün sabahında
Yeni yağmış karlar üstünde yürüyerek
Ardında ayak izlerini bırakırken
O nefis havanın kokusunu içine çekerek
Yürüdün mü sen hiçbir seher vakti
İshakpaşa'ya doğru cami yolunda

İNEGÖL'ÜM

AYŞE MEMİŞ

<https://www.antoloji.com/>, 10.07.2006

Güler yüzlü sevecendir insanları
Kim gelirse hoş karşılanır
Yöresi neresi olsa büyük küçük
Kalplerde yaşanır ancak anlatılmaz sözlerle

Bu köfte unutulmaz kalır tadı damaklarda
Hünerlidir aşçılar da, yamakları da
Bayram eder midemiz doyum olmaz bu tatla
Kalplerde yaşanır ancak anlatılmaz sözlerle

Her zevke uygun hem rahat konforludur
Yurtdışında bile oturulur, soruşturulur
Mobilyanın en iyisi İnegöl'de bulunur
Kalplerde yaşanır ancak anlatılmaz sözlerle

Kaplıcasıyla şifalar dağıtır dertli olan insana
Deva bulamayan yoktur her türlü hastalığına
Alışır insan her sene yine gelir Oylat'a
Kalplerde yaşanır ancak anlatılmaz sözlerle

Taşkın dereler gezer tepelerin ardında
Sonsuz bir ilham eser dağlarında taşında
Şehit kanları akmış köylerin sokağında
Kalplerde yaşanır ancak anlatılmaz sözlerle

İşte İshakpaşa tarihi canlandı gözümde
Osmanlı mertliği vardır benim özümde
Doğrudur daima her iş özümde
Kalplerde yaşanır ancak anlatılmaz sözlerle

Büyülendi gözlerim tutuklandı sözlerim
Şaşkına döndüm bir an İnegöl'ü özledim.
Mobilyamı, Köftemi kaplıcamı isterim
Kalplerde yaşanır ancak anlatılmaz sözlerle

İşte İshakpaşa tarihi canlandı gözümde
Osmanlı mertliği vardır benim özümde
Doğrudur daima benim her iş sözümde
Kalplerde yaşanır ancak anlatılmaz sözlerle

BAYKOCA DESTANI

BARIŞ MANÇO

1975

Turnalardan haberimi aldığın gün sevdiceğim
Gülme sakın gülme ha gülme
Alnıma bir kara yazı yazılmış ki yok ilacı
Sevdiceğim gülme ha gülme
Yağmur ince ıgıl ıgıl ağlar
Her damlası yüreğimi dağlar
Seni bana çok görenler neyler
Karlı dağlar uzun uzun yollar
Hepsi pişman susmuş ağlar
Seni bana çok görenler neyler
Sılada kalan dertli yaşar
Sevişenler dağlar aşar
Sevdiceğim gülme ha gülme
Dağların üstünden doğdu bir yıldız
Deftere alındı on iki bin kız
Yollara döküldük er kişiyiz biz
Vur ha kardaş vur ha vur ha vur

Çalınan davulları düğün mü sandın?
Nazlı bayrağı sen gelin mi sandın?
Top tüfek vuruşmayı cümbüş mü sandın?
Vur ha kardaş vur ha vur ha vur
Karadeniz içinde yatar gemiler
Topçu dağları döver yer gök inler
Banu Çiçek Baykocayı bir ümit bekler
Vur ha kardaş vur ha vur ha vur
Deftere alınanların pek çoğu geri dönmedi
Banu Çiçek Baykoca'nın dönüşünü bekledi bekledi
Yağmur ince ıgıl ıgıl ağlar
Her damlası yüreğimi dağlar
Seni bana çok görenler neyler
Karlı dağlar uzun uzun yollar
Hepsi pişman susmuş ağlar
Seni bana çok görenler neyler
Yıllar geçti güz yaz oldu
Baykocaysa toprak oldu
Sil gözün yaşın durma ha durma

İNEGÖL'ÜM CANIM BENİM

CEREN SOLMAZ,

İshakpaşa İlköğretim Okulu, 5/C
İshakpaşa İlkokulu Yeni Ufuklar Dergisi, sy.8, 2009

Mobilyasında adı var,
Köftelerinde tadı var.
Sen benim tarihimsin,
İnegöl'üm canım benim.

Toprağın boldur,
Oylat'ın şifalıdır senin.
Üstün sislidir,
İnegöl'üm canım benim.

Kent Müzen vardır senin,
Çok değerli bir bilgi yerin.
Tarihin zengindir senin,
İnegöl'üm canım benim.

İNEGÖL

EMİN YILDIZ

İnegöl 1988

Seni anlatmak için şair olmak gerekmez
Senin güzelliğini, ancak kör olan görmez

Anlatmak kolay seni, fakat tarif etmek zor
Bütün varlığınla sen, Cennet'ten gelmiş dekor

Sen bir yurt, sen bir yuva, sen bizlere bir vatan
Nasıl duygulanmasın, nasıl seni anlatan?

Sen tarifi imkânsız güzellik manzumesi
Varlığın yüreğimde, sevdamın abidesi

Seni bağrıma bassam yüreğim yırtılacak
Seninle duygularım zincirini kıracak

Gem vurmak kolay mıdır şahlanmış duygulara?
Seni sorup dinledim akıp giden sulara

Suların sakın durgun, akmaktan çekiniyor
Seni terk edip gitmek, onlara zor geliyor

Tarih seni anlatsa, sığmazsın kitaplara.
Değişmem seni asla, altından mehtaplara

Doğduğum yer değil de doyduğum yerse vatan,
Sensin beni doyuran, sensin gönlümde yatan.

Sana sesleniyorum, kulak ver İnegöl'üm
Ben bir garip bülbülüm, sen benim gonca gülüm

İNEGÖL'ÜM

25.01.2024

Uludağ'a yaslamışsın sırtını
Örtünmüşsün o yemyeşil örtünü
Söyle bana bu sevdanın şartını
İnegöl'üm kavgam sensin sevdam sen
Seni nasıl sevdiğimi bir bilsen

Ana gibi kucak açtın gelene
Ekmek verdin kıymetini bilene
Duyan geldi, bu sofraya şölene
İnegöl'üm aşım sensin işim sen
Seni nasıl sevdiğimi bir bilsen

Bağrındadır ecdadımın izleri
Ruhundadır vatan kokan sözleri
Mehteranla coşturursun bizleri
İnegöl'üm yurdum sensin yuvam sen
Seni nasıl sevdiğimi bir bilsen

Bütün dünya mobilyanla tanıştı
Ve köftenin lezzetini konuştu
Derdi olan Oylat'ınla buluştu
İnegöl'üm yörem sensin çarem sen
Seni nasıl sevdiğimi bir bilsen

Köylerinde meyvelerin tadısın
Dağlarında özgürlüğün adısın
Türkülerde gönüllerin şadısın
Seni nasıl sevdiğimi bir bilsen
Gururumsun, sevincimsin, hazımsın

Emeğimsin, ekmeğimsin, tuzumsun
Hem derdimsin, hem derdime çözümsün
İnegöl'üm varım sensin yoğum sen
Seni nasıl sevdiğimi bir bilsen

ENVERİ

BETÜL ADEMLER

Düsturname-i Enveri (Dil Özellikleri Metin),
Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü,
Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Yeni Türk Dili Bilim Dalı,
Yüksek Lisans Tezi, s.168, 2007

...yar hisarı İnegöli kıldı feth
oldı andan ayru nice il feth

Yidi yüz otuzıdı hicret olur
gitdi Ertuğrul dahi rıhlet kılur

Ömri elli iki yıl oldı hemân
yidi iklime ol oldı dastan

Anun oğlu kopdı osman beg bu gez
geldi osman oğlu orhan beg bu gez.

Nura sofi oğlu mir karaman
eyledi osmana hizmet bir zaman

Almışıdı ilini anun tatar vardı
osman cümle kıldı tarmar

İNEGÖL'ÜM

EYÜP KUŞ

Münir Kandemir Arşivi, 1992

Gelinin duvağı gibi özel
Geniş...
Kucağı gibi anamın
Rahmet rüzgârlarının esirgediğı
Bir ovanın çiçeğisin.
Balından kimseyi sakındırmayan

Gün kızıl bulutlardan aşırırken;
Işıktan örtüne bürünürsün öbek öbek
Geniş caddelerinde tatlı bir telaşe...
Varılan sıcak bir yuvadır yatışan...

Tüm efkârınla sararsın geceyi
Ve güneş sabırsızlanıp taşığında tepelerden
Fısıldarsın bülbülüne...
O meçhul heceyi.

Ve ben.
Sabah var oldukça dinleyeceğim seni

HACILAR ÇEŞMESİ

FAİK DENİZ

Faik Deniz, Şiirler, Nisan 2017, s.76

Turhan ÖZİSPA'nın düldülüne binip de beş kafadar
Uçarak çıktık Tahtaköprü'ye kılındı cumalar;
Tekrar düştük yola, yolda bakınırken sağa sola
Göründü bir kitabe Hacılar Çeşmesi.

Bu çeşmenin suyu soğuktur yudum yudum içilir;
Unutulur dertler bir anda hem stresten geçilir.
Suyuna dayanan yiğitler Dakikayla seçilir.
Ab-ı hayat sunar canlılara Hacılar Çeşmesi.

Bu çeşme Hacılar Çeşmesidir,
Hacılar Çeşmesi sezilir insana söylediği sırlı bilmecesi.
Der ki (Veceâlne minelmâc külle şeyin hayy)
Hayat bahşeden suları kesilmesin hem ebedi!

Rahmet olsun Hacılar Çeşmesini yaptıranlara
Harç karıp hem ter döken çeşme ve yalak yapanlara,
Şifa versin Allah buz gibi suyundan içenlere;
İster yolcu, ister post serip üstünde yatanlara!..

İNEGÖL'DE MEHTER

FEHMİ GÜNDOĞAN

Yıldırım Gazetesi, 14 Aralık 1992

Sene 1959, İnegöl'de bir sevinç
Kurmuş mehter takımını gelmiş geçmişlerimiz
Mehter bizim gurur ve her şeyimiz
Bu mehterde görev yapanlara teşekkür ederiz

Gelmiş geçmişlere Allah'tan rahmet eyleriz
Büyük insan İhsan Varışlısoy'a saygıyla eğiliriz

Bizim için yeryüzünde mehter güzel yer
Bizim için bütün yollar birlik ve beraberliğe gider
Biz kimleriz Osmanlı'dan kalan erleriz
Her yerde uğuldarız mehterle güleriz

Biz öyle mehtercileriz ki ezelden beri
Hak yolunda kılıç, tuğ, sancak seferberiz
Biz mehterciler yürekler kabartan kişileriz
Mehter müziği ile gönülleri fethederiz.

İNEGÖL'DE DENİZ VAR DİYEN ADAM

GÜNER ÖZOĞUZ

Güner Özoğuz, İplik Zamparası Şiirler, Bursa-2009, s.23,

Adam: “İnegöl’de deniz var” dedi
Vapur ne zaman gelecek?
Adam Tolstoy’a: “Tostçu” dedi
Şekspir’e: “Şekerpare” dedi
O’Henry’e: “Hergele” dedi
Juan Sebastian Bach’a:
“Ulan şerbetçi, Baharatçı” dedi
Adam: “İnegöl’de deniz var” dedi
İnegöl’e vapur ne zaman gelecek?

İNEGÖLÜMÜZ

GÜRSEL GÖZÜTOK (SÜKÛTİ)

Olay Bursa'da Yaşam Dergisi, Temmuz 2014, s.387

Muhabbeti ilaç olur yaraya
İkiliği sokmayalım araya
Dünya ilçeleri girse sıraya
Muhteşem şehirdir Bursa ilimiz
Ne güzel bir ilçe İnegöl'ümüz.

Tarihte adına destan yazılmış
Ecdadın kanıyla hudut çizilmiş
Nice düşman planları bozulmuş
Kahramanlık yazmış her bir halimiz
Ne güzel bir ilçe İnegöl'ümüz

Ovasında mesken tutmuş yeri var
Tarih kokan nice eserleri var
Baykoca'lar gibi erenleri var
Kardeşliğe filiz açmış dalımız
Ne güzel bir ilçe İnegöl'ümüz

İshak Paşa gönüllerde yaşıyor
Sungur Paşa başka bir sır taşıyor
Kaç yiğit bağrında şehit düşüyor
İstiklal Harbi'nde malum halimiz
Kahraman ilçedir İnegöl'ümüz

Devran sürmüş beyliklerden iz gördüm
Türk'ün ocağında sönmez köz gördüm
Hayran olup bakan nice göz gördüm
Çünkü miras dolu sağı solumuz
Ne güzel bir ilçe İnegöl'ümüz

Sükûti yazmakla bitmez şanı var
Toprağında ıslak şehit kanı var
Elbette herkesin bir vatanı var
Dalgalanır ay yıldızlı alımız
Ne güzel bir ilçe İnegöl'ümüz

İNEGÖL'E GEL

Olay Bursa'da Yaşam Dergisi, Temmuz 2014, s.387

Çok ağlama gurbet elde kardeşim
Gülmek istiyorsan İnegöl'e gel
Eğer çalışmaya yok ise işin
Bulmak istiyorsan İnegöl'e gel

Kimse bu dünyada sürmemiş sefa
Bir kez doğan geri dönmüş bir defa
Oylat sularından derdine şifa
Bulmak istiyorsan İnegöl'e gel

Çekmeyesin el âlemin yasını
Kulak ver bir dinle gönül sesini
Meşhur mobilyanın en âlâsını
Almak istiyorsan İnegöl'e gel

İnsan olur ölür gider rahmetle
Bulur Mevlâsını bu muhabbetle
Nice erenlerden feyzi himmetle
Dolmak istiyorsan İnegöl'e gel

Karşısı Uludağ meskeni ova
Olmuş gariplere umuttan yuva
Kınık sularında derdine deva
Kılmak istiyorsan İnegöl'e gel

Sükûti nefsi her zaman taşla
Besmele çekerek işine başla
Güzel köftesini bir arkadaşla
Bölmek istiyorsan İnegöl'e gel

HADİDİ

DR. NECDET ÖZTÜRK

Hadidi, Tevârih-i Âl-i Osman (1299-1523),
Marmara Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları, Bölüm 580, 1991)

...

Hemân-dem Turgud Alp'ı Eynegöl'e
Salar kim teküri Ayanikola

Bu avı tuymadın ola şikâr ol
Erişüp Eynegöl'i itdi hisâr ol

İrer ardınca Osmân'ile leşger
Buyurdı def'i yağma eylediler

Tekürin kesdiler erken başını
Cehennemde yidi ahşam aşını

Erin kırdı, esir itdi dışisin
Diri komadı kat'a bir kişisin

İNEGÖL'DE YAŞAMAK

HASAN HÜSEYİN YILMAZ

Genç Gazete, 24 Mayıs 2022

Toprağından taşından maneviyat taşıyor!
Bu şehirde hem tarih, hem de bugün yaşıyor!
Alperenler yurdudur, bir uçtan diğer uca,
İlk şehitlerden biri; Hamzabey'de Baykoca

Bir cihad ruhu ile sinesinde çarpan kalp;
İnegöl'ü fetheden yiğit işte Turgut Alp?
Gündüz Bey Samsa Çavuş saysam daha nicesi
Devlet kurmaktı devlet hepsinin düşüncesi

Şehrin tam kalbinde bir alperen İshak Paşa
Onlar ki mana kattı suya, toprağa, taşla.
Toprağı vatan yapan Halhalca Şehitliği
İstiklâl Savaşına yapıyor şahitliği

Dağları ormanları yeşilin her renginde
Eşin benzerin de yok dünyada bir dengin de!
Mobilyası ününü tüm dünyaya duyurdu
Sanayisi çalışıp, çok kişiyi doyurdu

Tatmadan geçmez kimse İnegöl Köftesini
Bu şehirde yapıyor huzur her bestesini
Ağacında meyvesi, tarlasında çileği
Gerçekleşir burada herkesin her dileği.

Yol boyunca dizilir caddeye çınarları
Tabiata can verir o billur pınarları
Oylat kaplıcaları dermanıdır dertlerin
İnegöl'dür İnegöl, yurdu bütün mertlerin!

Bu şehrin sevdasını yüreğinde taşımak!
İnegöl'de yaşamak, İnegöllü yaşamak!
Bu şehrin sevdasını yüreğinde taşımak!
İnegöl'de yaşamak, İnegöllü yaşamak!

MEMLEKETİM

HAYRETTİN ERENLER

Hayrettin Erenler, Gül Sağanağı, 2017, s.15, 16

Tarlada, orakta, tırpanda
Çapada, fabrikada, ovada
İşçiyle makinalar Köylüyle tarlalar
Dolar ekmek kavgasının
Ardından
Adana pamuğuna benzemez
Bursa ipeği
Adana tarlaları ak
Bursa'da odalarda yaşar
Aklanır ipek
Bunlar kavgası yaşamın
Memleketimden
İnegöl ovası yemyeşil
Bahar gelmiş dağlarına
Uludağ'ın eteklerine
Köylerimiz ve yurdum
Karanlıktan kurtulsun diye
Okuma savaşı
Bu sıralarında
Bir gün hangi barajda
Ya da hangi köyde
Işıtmaya giderim
Gecelerini
Köylü, işçi, emekçi
Halkı aydınlatmaya
Bu uğurda, bu yolda
Olukman bayırlarından
Geçtim İnegöl ovasını
Bursa yeşilliği oyaladı
İstanbul maviliğindeyim
Selam olsun memleketimden

BURSA GÜNLÜĞÜ

HAYRETTİN ERENLER

Gün Işığı, 2017, s.21

İnegöl yollarında
Bir memleket havası
Köyümün bayırlarında
Buğday kokusu

Bursa günlüğünde
Direnc artar yarına
Türküsü sevdamin
Bakar penceresinden

Uludağ'dandüşlerimi çağırırım
Yalnızlığa çare mi?
Ay ışığı Bursa'dan

İNEGÖL

HAYRETTİN GÖÇMEN

Gazipaşa İlkokulu 4/B

1985

Sokakları tertemiz
Ağaçlarla doludur
En şirin mahalleler
İnegöl'de bulunur

Şehrimizin nüfusu
Yüz altı bin küsurdur
Kasaba ve köyleri
Ovalarda kurulur

Şehrimiz geçimini
Mobilyacılıktan sağlar
Nüfusun bir bölümüyse
Köftecilik yaparlar

BENİM GÜZEL MEMLEKETİM

HİLAL YILDIRIM

İshakpaşa İlkokulu, 6/B

İshakpaşa İlkokulu Yeni Ufuklar Dergisi, Haziran 2010, s.9

İnegöl'dür benim memleketim
Tarihiyle, turizmiyle
Müzesiyle hele
Neler vardır neler
O müzenin içinde
Bir görseniz gezsенiz
Gerçeği bilirsiniz

Oylat'ı bilir misiniz?
Ne şifalıdır gitseniz
Dağ yolunda bir yerde
Ormanların içinde
Şelalenin dibinde
Otelleri çok güzel
Size çok iyi hizmet eder

İnegöl'ün köftesi
Dillere destandır
Hele ki mobilyası
Evlere fstandır
Kafkas oyunları ise
Bir başka coşturur
Benim güzel ilçemde

Bursa'nın ilçesidir
Kervansaray ise
İnegöl'ün içindedir
Tarihi bir eserdir
Ama biraz eskidir
Sakın merak etmeyin
Restorasyon yapıldı şimdi
Sıra geldi en meşhur camiye
Adı İshakpaşa Camisi
Oldu Fatih döneminde

Avlusunun içinde
Vardır güzel bir türbe
Adını da bilin istedim
Evet şimdi söyleyeyim 'İshakpaşa Türbesidir'

Aslında bir ovadır Bu güzel ilçe
Önceden bir olay olmuş
Galiba bir masalmış
Ya da bir efsane
Gölmüş bu yer eskiden
Şimdi güzel bir ilçe

İki güzel parkı var
Bir sürü köyü
Bir sürü okulu
Bin bir çeşit mahallesi var
Havasıyla suyuyla
Güler yüzlü insanlarıyla
Ne güzeldir İnegöl'üm

KÖYÜM (KARAKADI)

İBRAHİM HAKKI ÖZDEMİR

Yıldırım Gazetesi, 03 Mayıs 1991

Yüksek yayla gibi yerde
Kurulmuştur benim köyüm

Köylüleri sinesinde
Barındıran güzel köyüm

Vefik Paşa ile dostmuş
Dedem varmış onu bulmuş

Zorluk çekmeden kurulmuş
Onun için benim köyüm

Yüz elli yıllık maziye
Engibeli araziye

İki tepe bir vadiye
Sahip olmuş güzel köyüm.

Heyelânı nedeniyle
Yerleriyle evleriyle

Tüm varlığı heyetiyle
Yerinden oynayan köyüm

Nebatı sararan solan
Kestaneleri kuruyan

Dereciği akmaaz olan
Suları azalan köyüm.

Birçok sakini ayrıldı
Başka diyarlara vardı

Bu sebepten garip kaldı
Şimdi benim güzel köyüm.

VEDA

İBRAHİM KOÇDEMİR

Bizim İnegöl Gazetesi, 16 Temmuz 1970

Son günümüz bugün
Artık her şeye “veda” edip
Yarın gidiyoruz çok uzaklara
Sizlerden ayrılmak zor biliyoruz
Asker olduk biz artık gidiyoruz
Vatan her şeyden üstün biliyoruz
İşte borcumuzu ödemeye gidiyoruz
Mektup yazın unutmayın bizi
Anlatın bizden ayrı geçen günlerinizi
Sakın ayırmayın bizden gözlerinizi
Belki bir daha görmeyiz sizleri
Veda mutlu yaşantılara veda
Güzel İnegöl sana da veda

KASABA

İHSAN DENİZ

İhsan Deniz, Adımlarımın Gizli Sokağı, 1986, s.35-38

Bir yol daha var
İskandinav koltuğa yığılıp
derenin son balığını tutmadan ve son huzur turuna çıkmadan önce
her zaman, bir yol daha var
işte yok olmanın adıdır bu
gün geçmeyen bir kıyıdır, orda,
hep ona ıslak çömlleklerin ortasında
toprağa bir çocuk usulca kendi dansını kazır,
herkes tek bir bisikletle ulaşırken rahata
herşeyi beyaz görendünyaya hiç sinmeyen kokusuyla bir meczup tarlayı ve
asfaltı tutup kirli çuvalında yalnız beyaz çöplerini taşır
evler çeşitlenir
güneş hücreğine döner
günü sıyrır akşam zamanın buklesinden
gizli bir el tarafından çekilir perdem,
artık solgun gecelere dağılırken eskimiş yüzler
yeniden yorgun düşlere boğulur her şey,
ve gece kalır gece safça, eğribir kule gibi kırılmış gönüllerin kenarında,
sayham uzar uzar sayhamşimdi bütün sokakları Harlem
dönsem aşk en güzel düştür
şurda, kahveleri kaplayan bir ruhta
kanların ısladığı, sancının kımıldadığı ve erkeklerin
ağladığı her çağda
inan hiçbir zaman “mutlu aşk yoktur”
develer uçmakta, cüceler büyümekte
tıkanmaktadır kasaba yokluğunun hızından,
nerde bir aile katılsa akışına hayatın
yanmakta sular, evler sabunlanmakta
gereksiz bir sapmayla şırıldamaktadır bedenim,
bir solukluk hazırlıktır bu çocuğun, meczubun ve benim son bir hamle ile
susmanın dilini üleşmemize
sabah, terli uyanışlarla şiştikçe kanım
bir kedinin içimdeki kapılara sürünüşünü duyuyorum,
kahvaltı, yolculuk, kıymalı börek ve japon şemsiyeleriyle her yerde
sanki bütün ipekçilerin tek patronu yalnız benim,

yanımdan hamile kadınlar geçiyor dağa doğru
düşleri yakın, yakınım vapur güvertelerini, koridorları, bostanve caddeleri
unutmağa
artık herşeye uygunum
babam kireçlenen damarlarıyla kalkıyor her sabah
sarıeriklerin gölgesinde yaşıyor dedem çocukluğunu
annem çok iyi biliyor
hiçbir hastalığın kolitle yarışamayacağını
çaresiz kabulleniyor herşeyi,
bense gözaltılarımın muhasebesini yapıyor
kasabanın çatlayan tırnaklarını gösteriyorum arkadaşlara
çınarlaraltında havuz başında
hiç söndürmüyorum ateşimi
çünkü kahvede unutuyor köylüler kasketlerini
çünkü en doğru yorumladıkları oluyor
yenilginin ve ölümün tarihini,
puslu çehrelerini değiştiriyorlar bazen
gizli dualarıyla yaslandıkları türbe duvarlarında
bunu kiskanıyor
yanıpsönen yıldızları yüzüme çağırıp
kurumuş sarnıçlara gömüyorum derenin orkinoslarını
hiç durmadan saklıyorum
o zaman, eski bir mağaranın yolundayım kızışıyorum,
lekesiz tayfımla buluşuyorum
parladıkça burnumu kokluyor kuzular
yeşiller içine gömülüyor aynam
balkonlar yine sana tuzak düşüyor

KÖYÜM

İSMAİL ERTUĞRUL
Emek Gazetesi, 12 Aralık 1985

Köyümün adı Yenice
Suları akar delice
Etrafı yeşil güzelce
Her yanı güzeldir köyümün

Etrafı yeşil dağlıktır
Her yanı sulak bağlıktır
Suları oluk köyümün
Her yanı cennettir köyümün

Ayağında şalvarları
Güler yüzlü insanları
Verimlidir tarlaları
Her şeyi güzeldir köyümün

Büklüm büklüm yollarıyla
Şu üzümlü bağlarıyla
Büyük küçük evleriyle
Her zaman cennettir köyüm

GÜZEL İNEGÖL

İSMAİL KALAYCI

02 Nisan 2009

İpek yol üzeri kervan sarayı,
Kaplıcası iyi eder yarayı,
İshak Paşa başta alır sırayı
Osmanlının temel taşı burada.

Tarihi mağara gezmeye değer,
Müzesi tarihi çözmeye değer,
Samsa Çavuş'u da yazmaya değer,
Seksen bir vilayet aşı burada.

Ormanıdır ılık veren gözlere,
Kestanesi dizilmez mi? Közlere,
Şeftalisi gıda verir bizlere
Türlü meyvelerin başı burada.

Baba Sultan söz sohbetin başında,
Bereket fışkırır toprak taşında,
Tarihi çınarlar beş yüz yaşında,
Türlü fabrikası, işi burada.

Kültürpark'ta festivaller kurulur,
Yöresel kültür burada serilir,
İnsanlar coşar, el ele verilir,
Türlü ırktan türlü kişi burada.

Mobilyada türlü desen verilir,
Mehteriyle şan şöhreti serilir,
Türü okullarda bilgi serilir,
Şair İsmail'in sesi burada.

PINAR İNEGÖL

KADİR KAYA

www.antoloji.com/pinar-inegol-siiri/

Uludağ'ın yansır sırlı gölgesi,
Bin bir güzelliği sunar İnegöl,
Mobilya sevdası azmin belgesi
Liderlik aşkıyla yanar İnegöl

Yağmur damla damla sevgi çisilder,
Güneş açar ıslıl ıslıl ıslıdar,
Seven Yüreklere aşkı fısıldar,
Çağıl çağıl akan pınar İnegöl

Güzeller güzeli Bursa ilimdir,
Dostluğu besleyen tatlı dilimdir,
Barışa uzanan akliselimdir,
Hasretin vuslatla diner İnegöl

On iki mahallemler, beş beldeyim,
Doksan dört köyümde açan güldeyim
Muhabbet deryasına esen yeldeyim
Kazanır evine döner İnegöl,

Marmara'nın modern lider ilçesi,
Türkmen, muhacirle hoştur lehçesi,
Gençlerin dilinde duru Türkçesi,
Güzellik özünde fener İnegöl

Eskişehir, Bursa mola arası,
Piyaz, köfte elbet üzüm şırası,
Lezzeti sunmakla mutlu burası,
Seversin yoğurtlu döner İnegöl,

Köfteyi ilk sunan Mustafa Besler,
Lezzet dalga dalga coşuyor hisler,
Nefaseti dilde türküler sesler,
Yaylanın balına banar İnegöl

İshakpaşa çınar gölgeli parkı,
Kavaklar altında sevdanın farkı,
Kültür parkta artık dinlenir şarkı,
Kuğulu'ya nazı öner İnegöl,

Kültür festivalim meşhur dünyada,
Ormanı gezerken gönlüm hülyada,
Oylat'ta kendini sanma rüyada,
Kalbe buse gibi konar İnegöl,

Sivrikaya'm zirve için yarışır,
Kuş sesleri su sesine karışır,
Gül bülbülle bülbül gülle barışır,
Burcu burcu kokun siner İnegöl,

Oylat'ın şaheser kanyon vadisi
Mezit köprüleri tutar ladesi,
Pınarlardan akar iksir badesi,
Kendini cennette sanır İnegöl,

İlçe müzemizden duyarız onur,
Buraya nadide eserler konur,
Görenler kendini geçmişte sanır,
Duygusu özünde çınar İnegöl,

Şanlı Mehterimin gür dür nidası,
Coşkulu marşlarda yanık sedası,
Ezgi nağme nağme ruhun gıdası,
Gönül sarayına konar İnegöl,

Koca dere bizim akarsuyumuz,
Tevazu, hoşgörü uysal huyumuz,
Turgutalp, Osmanlı ecdat soyumuz,
Geçmişi saygıyla anar İnegöl,

Kayın, meşe, köknar çamdır ormanım,
İhlamur, kestane, ceviz dermanım,
Patates, şeftali, çilek harmanım,
Bahçede gösterir hüner İnegöl,

Armut salkım saçak, dallarda kiraz,
Hıyar, kabak lahanada dur biraz,
Karpuzla, kavunda katmerlidir naz,
Seninle fiyatlar iner İnegöl,

Altın, bakır, kurşun, demir dağlarım,
Maden suyu ile şifa bağlarım,
Domates, biberli bahçe bağlarım,
Zorluğu engeli yener İnegöl.

Taraklı, Bataklı, gör Paşa alan,
Boğazova, çiçek gönüle dolan,
Arapoturağı sevgiyi salan,
Sevince şükürle kanar İnegöl,

Verimli vadime Türkiye'm hayran,
Sevda gönüllerde ederken seyran,
Burada olmanın her günü bayram,
Gurbette sabrını sınar İnegöl

SULTAN OSMAN-I EVVEL

MEHMED CEMİL

Bilal Güzel, Mehmet Cemil (Müellif),
Muhtasar ve Manzum Tarih-i Osmâni, 2017, s.11-13

Ne asil u kerim idi Osman
Pek büyük kahramandı bu Sultan

Eyledi hüsn-i hidmetini tazmin
Virdi beglik ana Ala'ü'd-din

Tayyibin-i hasdır şerifata
Oldı damad bir veli zata

Satveti da'im i'tilâ itdi
Müstakil beglik oldı memleketi

Bilecik tekfurı bidayetde
Hoş geçindi anınla gayetde

Sonradan mahvın eyledi taşmim
O şadakat-füruş şahs-ı leim

Mir Osman mukabele itdi
Koca tekfur cehenneme gitdi

Elli mikdarı kahraman cündi
Kadın esvabın iktisa itdi

Düşmen-i dini itdiler iğfal
Cümlesin merge itdiler işal

Bilecik oldı Türk'e böyle nasip
Ne müdebbir imiş o şah-ı Edib

O sıra oldı Nilüfer Hatun
Orhan'a zevce-i Huda-makrun

Harb idilmişdi kahramanane
İnegöl geçti dest-i Osman'a

Karaca şehri de idüp teshir
Orda itdirdi hutbeyi tezkir

İtdi ta'yin kazılar yer yer
Mülkine adli şokdı ser-ta-ser

Bütün İzmit civarını aldı
Bu zamime büyük Sa'adetdi

Eyledi ihtiva Köse Mihal
Bu da İslam oldu nev-ikbal

Marmara İmralı bizim oldu
Nur-ı behcetle kalbler toldı

Küçük bir kabileden o re'is
Koca bir devlet eyledi te'sis

Yenişehir oldu payıtahtı anun
Parladı namı şah-ı Osman'ın

Himmet u adl u re'feti çokdı
O şeca'atse kimsede yokdı

Burusa'ya hahiş-i visal itdi
Fethden evvel intikal itdi

Beden-i paki Burusa'da medfun
O güzel yerdedir o nur-ı uyun

İşte bu gazi-i zevi'l-himmet
İtdi Osmanlı devletin devlet

Çok iken böyle şöhrat ü zaferi
Kaldı yalnızca bir süri davarı

ATA ŞEHRİM İNEGÖL

MEHMET KARAKAFA

01.04.2009

Uludağ'ın eteğine yaslanmıştı burası.
Köklerini soruyorsan Osmanlıdır atası.
Köfte ile mobilya halkının geçim parası
Dürüst, çalışkan ve ağırbaşlıdır insanları.

Sanayiden duyulur tak tak çekiç sesleri.
Alnından süzülür işçilerin emek terleri.
İnce hesapla yapılır evimizin süsleri.
Modet ile markalaştı İnegöl mobilyaları.

Bütün ilçe halkının aynıdır damak zevkleri.
Dünyada meşhurdur şıra, piyaz ve köfteleri.
Boldur şeftalisi, cevizi ve kestaneleri.
Mis gibi kokar sımsıcak susamlı simitleri.

Varsa insanoğlunun romatizmal ağrıları.
Allah'ın bize lütfudur Oylat Kaplıcaları.
Eşsiz güveçleri, köfteleri, kebabları, piyazları, şıraları.
İçersen şifa olur Kınık Maden Sodaları.

Güzel belde, şirin ilçe, benim şehrim İnegöl'üm.
Uzakta da olsan hep seninle birlikte şu gönlüm.
Ana kucağım, baba ocağımdır ah İnegöl'üm.
Havasını, suyunu, toprağını hep özlerim.

İNEGÖL'DE MAZİDEKİ EVİM

10.04.2009

İki katlıydı evimiz, içeriden merdivenli.
Şimdi dubleks ev mi ne diyorlar bu yapılara.
Cankurtaran sokağının tam karşısında.
Sefa sokağının da tam ortasında.
Çok sefasını sürmüştüm bu Sefa sokağının.
En güzel yıllarımı yaşamışım orada.
Düşündükçe çocukluk anılarımın.
Cilli oynadım, çember çevirdim, ip atladım, top koşturdum.
Tahta tekerli kaykayla sörf yaptım tozlu taşlı yollarda.
Öyle büyüktü ki arka bahçemiz ve de ağaçlar.
Dalların arasında kaybolurduk hep biz çocuklar.
Armutlar, elmalar, kızılıcıklar, parmak gibi dutlar.
Yeşilin mavi ile sırdaş kardeşliği gibi.
Sarmıştı evimin dört yanını, doğanın güzelliği.
Cankurtarandı gerçekten sokak başı çeşmesi.
Evlerinde çeşmesi olmayan fakir fukaranın.
Göremezdi başka kimse bizden daha iyi.
Karşımızdaki sokakta olup bitenleri.
Kim kimin tavuğuna kış demiş, kim eve geç gelmiş.
İki katlıydı sokağın karşısındaki evimiz.
Ve o evin bahçesinde.
Ambaloz çiçekleri yetiştirirdi rahmetli annemiz.
İsmi kendisinin koyduğu, adını bilmediğimiz.
İki de ağabeyim vardı üç kardeşlik hepimiz.
Satıldı bu güzel ev, sahip olamadık hiçbirimiz.
Yıllar yüzleri eskitir, yaşlarda yılları.
Yollar yoldakileri özler, yoldakiler de sizleri.
Çok yıllar oldu, ayrı düştük birbirimizden.
Bir gün yolumu düşürdüm göreyim diye senin yoluna.
Elbet haklıydın, tanımadın beni geldin görmemezlikten.
Şimdi Sefa sokağın sefasına başkaları dalmış.
Mazideki güzel evim, artık hatıralarda kalmış.

OYLAT KAPLICASI

05.12.2016

O ylat dedikleri yer, İnegöl'ün kaplıcası.
Y atağından akar durmadan, şifalı sıcak su.
L utfudur bu güzel diyar, Rabbimin insanlara.
A ğrı, sızı, hastalık bırakmaz vücutta asla.
T ürkiye'min yeşil şehri, şifa kaynağım Bursa.
K arlı dağların tepesindedir kaynağı bunun.
A yırıcılığı pek çoktur, otel hamamlarının.
P asta, börek, çörek çok güzeldir fırınlarının.
L adın, gürgen, çam ağaçlarıdır ormanlarının.
I lıca denince akla gelecek tek isimdir.
C ennetten sanki bir köşedir Oylat, denebilir.
A nlatılması kelimelerle yeterli değil.
S eviyorsan doğayı, yeşili ve kaplıcayı.
I skalama yaşamından, böyle bir manzarayı.

YARIM ASIR SONRA BULUŞMA

Ekrem Hayri Peker tarafından yazılan
“İnegöl'de Nostaljik Bir Gezinti – Bu Bizim Hikâyemiz”
kitabı imza günü için yazılmıştır.
01.05.2017

İrfan Kızılcıklı, Osman Karaokçu, Ekrem Hayri Peker
Hasan Girgin, Müfide Göktaş, Berrin Karasu, Ceyda Berker
Ahmet Yıldız, Osman Erdoğan, Mümin Çimci daha kimler.
İsimlerini yazamadığım arkadaşlar, öğretmenler.
Kırk yedi yıl öncesi, İnegöl Lisesi'ni bitirenler.
Buluştuk ilk kez geçen gün, Kültür Merkezi'nde hep beraber.
Kah coşkuyla, kah şaşırılmış, kah hüznü yad ettik geçmiş.
Belki asla, belki bir daha görür müyüz birbirimizi?
Belki bir gün, belki hiç gün, sevgiyle doldurduk kalplerimizi,
Gönül tekrarını istedi, alıştırılalım kendimizi.
Ellerimiz yine buluşsun, kucaklayalım dostça herkesi.
Bizler kavuştuk murada, bekleriz gelmek isteyenleri.

İSHAKPAŞA

MEHMET SEDAT KURT

Mehmet Sedat Kurt, Makam-ı Aşk Mekteb-i Hayat, 2018, s.138-139

Döndüm dolaştım...
Kendimi bulduğum yerdi Kubbealtı...
Namaz kıldığım...
Dua ettiğim...
Son bulduğum yerdi!
Noktayı koyduğum yer...
Aradığım, yürüdüğüm,
ulaşmak istediğim...
En huzurlu...
En sıcak yerdi...
Tepede tek kubbe...
Alabildiğince tevhid...
Alabildiğince ilm-i kelim!
Coşarım bende, istedikçe şefaat, ehl-i sünnet vel cemaat...
Hüzünlü bayramların uğrak yeri...
Çayımın buğusunda, muhabbetime şahit vefalı dost...
Yürek içinden gelen kutlu alfabe...
Niyetlerin vuslata erdiği uğrak yeri...
Aşkın mabedi...
Sevgiliye uzanan gönül kelâmım, hayat boşluğunda serbestsin...
Bir çınar yaprağı nasıl düşerse gökyüzünden, kubbelerin arasına...
Nasibidir belki son yolculuğu için!
Bilemezsin!
Hüzünlü bir sonun ardından da güzel bir başlangıç olabileceğini bileceksin!
Namazı beklerken gelen son karanfilli çayın, nasıl dostluklar pekiştireceğini
bilemezsin nasıl bir başlangıca hazırlar...
Boş vaktin hayra dolması nasıl en hayırlı son ise, ezanla namazla...
Nasıl ki İshakpaşa'dan camiye gidiş en hayırlı buluşmaysa...
İşte ölüm de en hayırlı sondur...
Nefsini yenen, gerçek mümin ve mümineler için...

GÜZEL İNEGÖL

MİKAİL GÜNDÜZ
Okur Gazetesi, 08 Eylül 2015

Sen Bursa'nın tek incisi,
Sanatında baş İnegöl,
Üretimde birincisi,
İleriye koş İnegöl.

Kavuşturmuştur sanayiye,
Ün salmıştır mobilyaya,
İhraç ediyor dünyaya,
Ticarette baş İnegöl.

Camisi çok bol okulu,
Dört bir yandan geçer yolu,
Her taraf fabrika dolu,
İşsizlere iş İnegöl.

Bereket yağar adına
İş var erkeğe kadına
Doyulmaz köfte tadına,
Ne güzeldir aş İnegöl.

Ovaları süsler bağlar,
Yem yeşil ormanlar dağlar,
Çevre temiz güzel parklar,
İl olmaya koş İnegöl.

Her köşenden var insanı,
Hoş görür dili lisanı,
Güzellik dolu her yanı,
Şirin ilçem hoş İnegöl.

Mikail der gündüz canım,
Sensiz yurdum öz vatanım,
Sana helal olsun kanım,
Akmasın gözden yaş İnegöl

BAYKOCA

MURAT HAYDAROĞLU (Söz) - RÜSTEM AVCI (Müzik)
2021

At binmeye küçük yaşta alıştı
Kılıç kuşandı ok attı yarıştı
Cenge on altı yaşında karıştı
Osmanlının ilk şehidi Baykoca

Sefere giderken dendi maşalla
hZaferle dönülür dendi inşallah
Girdiler savaşa dendi Ya Allah
Osmanlının ilk şehidi Baykoca

Ertuğrul Gazinin torunu canı
Baykoca'nın toprağa düştü kanı
Yazıldı ilk şehit tarihte adı
Osmanlının ilk şehidi Baykoca

Babası Savcı Bey, Melek annesi
Severdi Halime Hatun nenesi
Hamzabey köyünde anın türbesi
Osmanlı'nın ilk şehidi Baykoca

TURGUT ALP

Kökeni Oğuzlar Kayı boyudur
Asil öz be öz bir Türkün soyudur
Baltayı yanında taşır huyudur
Ertuğrul Gazi'nin silah arkadaşı
Efsane baltalı eren Turgut Alp

Ermiş Babasultan onu eğitti
Sözünden dönmeyen mert bir yiğitti
İnegöl'ü savaşarak fethetti
Osman Gazinin silah arkadaşı
Efsane baltalı eren Turgut Alp

Orhan Gazinin de yakın yoldaşı
İki metre boyu dik durur başı
Yüz yirmi beş idi ölünce yaşı
Orhan Gazinin silah arkadaşı
Efsane baltalı eren Turgut Alp

Vasiyeti onun yerine geldi
İnegöl'ü gören üç çamlı yerdi
İkindiden sonra esen hoş yerdi
Osman Gazinin silah arkadaşı
Efsane baltalı eren Turgut Alp

KURTULUŞ HARBİ'NDE DOMANIÇ'LI HABİBE

MURAT KARABABA

www.antoloji.com

Yunanlılar Bursa'dan, Kütahya'ya geçerken
İçten içe yanardı, Domaniç'li Habibe
Kahpe düşman ülkemin, sularından içerken
İçten içe yanardı, Domaniç'li Habibe
Karargâh komutanı, Nazım Bey şehit oldu
Yediden yetmişe halk, bir hüzüne boğuldu
Eli silah tutanlar, cephelere koyuldu
İçten içe yanardı, Domaniç'li Habibe
Yirmi yıl emek vermiş, bir evlat büyötmüşü
Göğsünü gere gere, ona silah vermişti
Duyduğı ezikliği, ancak böyle yenmişti
İçten içe yanardı, Domaniç'li Habibe
Bu saf köylü çocuğı, gel gör ki; ne haldeydi
Bir hain onbaşının, hıyanet neferiydi
Yaptığı casusluğun, kendi bi haberiidi
İçten içe yanardı, Domaniç'li Habibe
Ardından dua edip, iyi haber beklerken
Casusluk haberiyle, korktu, ürperdi birden
Silahını kuşanmış, atına biner iken
İçten içe yanardı, Domaniç'li Habibe
Yıldırım hızı ile İnegöle varmıştı
Zorlukla büyöttüğü, oğluna ulaşmıştı
Ancak onun yaptığı, sabrı çok zorlamıştı
İçten içe yanardı, Domaniç'li Habibe
Elini öpmek için, oğlu koşarak geldi
Lakin bu yiğit kadın, onu bir hain bildi
Ne fikrinden vazgeçti, ne de yüzüne güldü
İçten içe yanardı, Domaniç'li Habibe
Kara feracesinden, silahını çıkardı
Doğurup büyöttüğü, evlada nişan aldı
Bir kurşunla öldürdü, tarihte şanı kaldı
İçten içe yanardı, Domaniç'li Habibe

GÜZELSİN GÜZEL İNEGÖL!

MUSA ŞAHİN
Üsküdar, Ağustos 1995

Bir ulu çınar
İshak Paşa'da
Yapraklar fısıldaşır
Tarihin kulağında
Osman Gazi şahlanır
Turgut Alp kılıç kuşanır
Gölgesinde...

Kıratın üstünde kıratın türküsü;
"Bursa'nın ufak tefek taşları"
Dinlenir terkisinde.
Şeyh Edebalı'nın gözleri
Gezinir
Alperenlerin ayak izlerinde

Kim bilir kaç yiğit
Atını suladı, sevdalandı kim bilir?
Kaç gelinlik kızın
Kınalandı elleri
İshak Paşa'da çınar altında,
Vakıf Çeşmesinde...

Turgut Alp'in terkisinde bir güzel
Telli duvaklı
Kavuşuyor Ay yıldızlı hasrete
Biraz ağlamaklı
Uludağ'a mihlanmış bir çift göz
Gezinir eteklerinde.

Geyikler fısıldaşır, konuşur
Hallaşır dostlar, yürekler barışır,
Fırtınalar yatışır bakışlarında.
"Ekmekçi Dayı geliyere,
Beş ekmek yirmi beşe..."
Somuncu Baba'nın sesi
Kulaklarında,

Sokaklar pür neşe
Elinde bir mendil
Keşiş mi desem Uludağ mı?
Sallanır Kavaklaraltı
Ayak seslerinde...

Turgut Alp'in terkisinde
Şaha kalkar çocukluğum;
Elma şekerim, kurabiyem İlk göz ağrım
Delişmen çağımda
Gözyaşlarım damlar
Çeşme başında...

Bir tarih oluverir,
Tarih Çınar altında.
Güneş dolarken bakraçlara
Su gibi, sevda gibi
Saçlarınla düşer akşamlar Kâkül gibi
Yüreğim takılır yüreğine

Bir gurbet akşamında,
Telli duvaklı bir güzel
Sarı saçlı mavi gözlü bir güzel İnegöl kadar güzel.
Turgut Alp terkisine aldığından beri
Geyikler süt verdi
Ay ışığında.

Uludağ saçını ördü
Altı eylül sabahında.
Onun için sevdalıdır,
Vurgundur, düşkündür
Benim gibi

Kalburt'ta çimmiş,
Cerrah'ta yıkanmış,
Oylat'ta şifa bulmuş
Ali Baba'da serinlemiş
Öksüz Kavaklar'da dinlenmiş
Kavaklaraltı'nda güreş tutmuş
Amele Pazarında hüner göstermiş

Marmara, Güneş yazlık sinemada
Çekirdek çitlemiş
Kasım Efendi'den irfan almış
Her delikanlı 15'inde kurbandır sana.
Kim bilir kaç yiğit
Ant içti Gönül verdi
Murat verdi
Can verdi
Kan verdi uğruna.

Bu sadakat kanıyla
Kınalandı saçların
Eline yaban eller değmesin sakın
Kem gözlerden korusun Mevla
Başını dik tut her zaman
Gönlünü ferah
Ölmek için binler var Kapında...

Yağmur gülücüğüm
Her altı eylül günü
İshak Paşa'da Ant içer delikanlılar,
Nakış nakış bacılar
Tekbir sesleri yankılanır
Tarihin kulağında.

Osman Gazi şahlanır
Turgut Alp kılıç kuşanır
Çınar altında.
Somuncu Baba
Ekmek yapar
Gönül fırınında,
Süt sağlar
Geyikli Baba Ay ışığında...

Turgut Alp'in terkisinde bir güzel
Güzeldir güzel
İnegöl kadar güzel
Hem ne güzel!

BABASULTAN

MUSTAFA OKUR

İlhan Yardımcı, Babasultan (Geyikli Baba – Ulvi Baba) 1999, s.40-41

Orhan ordusuyla Bursa'ya gelen bir veli,
Altmış okka kılınçla döğüşen Babasultan!
İhlasla doludur ömrünün sonu evveli,
Din İslâm için yollara düşen Babasultan

Duyguyu düşüncenin süzgecinden geçirip,
Yâranlara tahammül şerbetini içirip,
Dolaşarak dağ, taş Hak yolcusu bir garip,
Uludağ eteğine yerleşen Babasultan!

Sevgi, Tarikat ve Hakikat onun şîârı...
Hak için harcanmış her şeyi, yoğuyla varı,
Mâna âleminde ayırmış yârı, ağyârı,
Dilimini ihvanla bölüşen Babasultan!...

Dağlarda, ovalarda, yamaçlarda izi var,
Gizliliğin âleminde inanç denizi var,
Keramet tarihinde çok esrarlı gezi var,
Şüphe yarasını neşterleyen Babasultan!

Asırlar ötesinden sesi taze, dipdiri,
Işık geçmişteki gibi geleceğin feciri,
Hak yolunda kazanmış en mübarek eciri,
Gittim, gördüm arda solmaz gülşen Babasultan!

Kırılarak düşmanın zehirlenmiş bıçağı,
Yakalanır, kâfirler, münkirlerin kaçağı,
Sarar imanı geçmiş, geleceği, her çağı,
Ulu çınarlara temel eşen Babasultan!

Düşüncenin cılası, özlemlerin pınarı,
Altı asır yaşayan Koca devlet çınarı,
Yüreklerin huzuru, gönüllerin ayarı,
Yanında gülü şen, bülbülü şen Babasultan!

Aşk şerbeti pişiren alev, ateşin közü,
O pas tutmayan altının cevahirin özü,
Mana ufukları ardını görüyor gözü,
Ervah Gülistanında bekleyen Babasultan!

ULUDAĞ

MUSTAFA ORAL (Civani)

Mustafa Oral (Civani), Uludağ'dan Esintiler, 2015, s.40

Arz edip kalemi aldım elime,
Neden dumanlıdır başın Uludağ.
Acımasın benim garip halime,
Bilinmiyor senin yaşın Uludağ.

Dinle hey Uludağ gönül ne diyor,
Eteğinde nice yolun gidiyor.
Madenin var zengin para ediyor,
Altındır toprağın taşın Uludağ.

Volfram maden ile zengin her yerin,
Bembeyaz yatıyor üstünde karın.
Otel binaların var piknik yerin,
Türkiye'de yoktur eşin Uludağ.

Yıkıp gönlümü eyledin hasar,
İlgıt ılgıt serin rüzgârın eser.
Tipin çok şiddetli yolları keser,
Belli değil, yazın kışın Uludağ.

Tarihlerde geçer ismi unvanın,
İl ilçe köy yolu her yanın.
Bu garip Civani senin mihmanın,
Yemeğe gelmiştir aşın Uludağ.

SULU KÖY

MUSTAFA ÖNCER

07.03.2023

Çıktım bir tepeye baktım da etraf,
Ağaçlar her yerde dizilmiş saf saf,
Nasıl yeşillenmiş bahar her taraf,
Dağlardan ovaya eşik Sulu Köy.

Kapanırdı yollar sisle dumanla,
Karılırdı toprak sapla samanla,
Yenilense de hep evler zamanla,
Kuruluş tarihi geçik Sulu Köy.

Bir haber beklersen akraba soydan,
Geride kalan her bayandan baydan,
Damda bıraktığın buzağı taydan,
Kapısı herkese açık Sulu Köy.

Eskiden her evde tüterdi ocak,
Dışardan gelene açardı kucak,
Ne kış soğuk olur ne yazın sıcak,
Her mevsim havası ılık Sulu Köy.

Kimi kalıp tuza ekmek bansa da,
Kimisi zamanla geri dönse de,
Gece lambaların çoğu yansa da,
Sokakları biraz buruk Sulu Köy.

Bir fırtına çıkmış her şey savrulmuş,
Yanmış da sıcaktan tenler kavrulmuş,
Yük altında kimi canlar devrilmiş,
Geçen her ana yenik Sulu Köy.

Süleli arıyor geçmiş deviri,
Köylülerin çoğu satmış davarı,
Yıkılsa da kimi evin duvarı,
Sanmayın ki hepten bitik Sulu Köy.

SULU KÖY

MUSTAFA ÖNCER

Süleli'den Esintiler, 2023, s.41

Şimdi doğa olduğunda bak konu,
Anlat anlat gelmiyor ki hiç sonu,
Görülüyor yeşil rengin her tonu,
Geziyorken etrafında Sulu Köy.

Mezarlıkta annem babam yatıyor,
Yaklaştıkça kalbim küt küt atıyor,
Ağaçlarda bakın kuşlar ötüyor,
Sesleri hep kulağımda Sulu Köy.

Şırıl şırıl geliyor bak su sesi,
Enerji de üretir hem deresi,
Yolu düşen sorar bura neresi,
Hayranlıkla baktığında Sulu Köy.

Resmiyette Süle derler adına,
Söz verilir erkeğe hem kadına,
Çeşit çeşit meyvesinin tadına,
Doyulmaz ki olduğunda Sulu Köy.

Yıllar önce Süleli'nin doğduğu,
Sayesinde çok kişinin bildiği,
Her yerinden görülmeye değdiği,
Anlaşılır gezdiğinde Sulu Köy.

SULU KÖYDE DEĞİŞEN HAYAT

MUSTAFA ÖNCER

Süleli'den Esintiler, Eylül 2023, Arka Kapak

Cıvıl cıvıl kuş sesleriyle uyanıyorum sabah sabah
Horozlar ötüyor sağdan soldan
Bir köpek havlaması geliyor yoldan
Sular akıyor pırıl pırıl su yalağından
Çocukluk günlerime götürüyor beni bu sesler
Elini yüzünü dayayıp ta sığirtmaç Hasan
“Sığır gidiyooooor” diye bağıracaktı gibi geliyor.
Sağa sola dönerek birazdan
Ve kiraz toplamak için gitmeye hazırlanan Üsen dayı
Kasaları yüklerken semerine
Kıpır kıpır yerinde duramayan eşeğe
Basıyor küfrü gibi geliyor bana

Çok beklersin diyorum kendi kendime içimden
Ne at kalmış eskilerden ne eşek
Ne koyun kuzu ne de möleyen bir inek
Ne tezek kokusu var etrafta
Ne de etrafında vız vız uçuşan sinek
Ne arkadaşım sığirtmaç Hasan, ne komşu Üsen dayı
Ne de bahçelerde meyvelere dadanan
Dağlarda özgürce dolaşan boz ayı
Suluköyde hayat durmuş gibi sanki
Herkes uykuda bu saatte daha
Kim bilir belki ondandır bu sessizlik
Sabahın geç vaktinde tor tor traktör sesleri duyulur peş peşe
Kimi aşağı kimi yukarı doğru giden
Arkalarına takılı römorkları şangır şangır eden
Bakıyorum da şöyle bir geriye
Ne çok şey değişmiş
Kısacık bir insan ömrüne sığan
Yağmurlar bile farklı sanki
Yaz günlerinde kararsız yağan

MOZAİKTİR İNEGÖL

MUSTAFA ÖNCER

Süleli'den Esintiler, 2023, s.78-79

Çocukluktan bu yana, fark edilir gördükçe,
Gün be gün hep gelişen, çok büyüktür İnegöl,
Bakıyorum her yana, anlaşılır sordukça,
Kültürlerden oluşan, mozaiktir İnegöl.

Manav denir yerliye, muhacirler görülür,
Çıkıldıkça köylere; Gürcü, Boşnak bulunur,
Ahıskalı, Çerkez'e, Abaza'ya rastlanır,
Kültürlerden oluşan, mozaiktir İnegöl.

Ardahan'dan Posof'lu göçüp geldi yerleşti,
Trabzon, Bitlis, Çorum'lu; ekmeğini üleştii,
Kütahya Domaniç'li hep birlikte çalıştı,
Kültürlerden oluşan mozaiktir İnegöl

Terörden kaçıp gelen, Muşlu dönmemiş kalmış,
Erzurum ve Artvin'den, Yozgat'tan da göç almış,
Küçük bir ilçe iken, kocaman şehir olmuş,
Kültürlerden oluşan, mozaiktir İnegöl.

Çalışkandır her biri, Pomak'ı ve Lazıyla,
Türkü, Kürdü, Arabı, oğlanıyla kızıyla,
Oynanır çiftetelli; davul, zurna sazıyla,
Kültürlerden oluşan, mozaiktir İnegöl.

Mobilyanın başkenti, köfteyi tadan bilir,
Düşüp de gelen yolu, bir kere daha gelir,
Eğer bir iş bulursa, dönmez burada kalır,
Kültürlerden oluşan, mozaiktir İnegöl.

Herkes İNDAK'ı över, kurtarmadan geliyor,
Halkı çok yardım sever, derde merhem oluyor,
Sanki musibet kovar, Süleli de biliyor,
Kültürlerden oluşan, mozaiktir İnegöl.

TERAZİ KAVAK

MUZAFFER KALEOĞLU

Çocukluğumu Arıyordum (Şiir), Nisan 2003, s.5-6

Bilinmeyen bir tarihte Telli Kavak,
Bir tarla sınırında hendeğe dikilmiş,
Yıllar boyunca büyümüş, serpilmiş,
İki büyük dalı iki yana uzanmış,
Ağaç büyük bir terazi şeklini almış,
Kasaba halkı o'na; Terazi Kavak adını vermiş,
Yıllar boyunca kavak büyüdü set set,
Asırlık çınarlara nispet,
Ağacın bir yanı gölgeliyordu tarlayı,
Diğer yanı ise geniş çayırları,
Kasaba halkı yazın sıcak günlerinde,
Toplanırdı ulu ağacın gölgelerinde,
Büyüklerin teferiç (Teferrüç),
Gençlerin piknik dediği,
Eğlence günleri, dinlence günlerdi,
Yıllarca sürüp gitti.
Ağacın cinsi "Telli Kavak"
Yaprakların üst yanı yemyeşil parlak,
Alt tarafı kadife gibi yumuşak,
Mehtaplı gecelerde yaprakları öylesine parlardı,
O ulu ağaçta sanki yüzlerce kandil yanardı,
Yıllar sonra tarladaki koca çayırdı,
Spor sahaları, binalar, cafeler türedi.
Semt büyüdü, tesislerle doldu.
Mahallenin adı "Turgut Alp" oldu.
Emektar kavak artık yok oldu.
Bir sonbahar sabahı, çifte kollu testere,
Tüm gücüyle dayanıverdi köklere,
Asırlık kavak inleyerek yıkıldı yerlere.
Selam olsun eski güzel günlere
Kuru yapraklar topraklara katıldı,
Dallar, kökler parçalandı, yayıldı.
Ocaklarda, sobalarda yakılmak için
Çekilere satıldı.
Bak, şu kadere bak.
Yaşlıların dilinde o semt,
El'an "Terazi Kavak".

ÇOCUKLUĞUMU ARIYORDUM

MUZAAFFER KALEOĞLU

Çocukluğumu Arıyordum (Şiir), Nisan 2003, s.5-6

Çocukluğumu arıyordum kasabamda
Yıllar önce yitirdiğim...
Tarlada dalgalanan başakları
Salınırken türkü söyleyen
Küçük billur dereyi
Taştan taşa atlarken inleyen...
Ya eski arkadaşım Ali
Komşu bahçelerden armut çaldığımız
Çatal sapanla kuş avladığımız.
Duvar dibinde oturup hayal kurardık
Bir gün o postacı olurdu
Kapı kapı dolaşan
Ben gece bekçisi
Karanlığa düdük çalan...
Başka bir gün o polis
Ben otobüs şoförü...
En sonunda Ali pilot oldu
Gökyüzünün askeri
Ben, parlak üniformamla
Vatanımın bekçisi
Uçuşan anıları ararken sokaklarda
Adımlarım götürdü beni eski mahalleme.
İsli camlar ardında uyuklayan
Kahvehaneye takıldı gözüm
Aşına yüzler görünce içeri süzüldüm
Ali'yi tanırlar belki diye düşündüm...
Haber acıydı, gözlerim yaşla dolmuştu
Pilot Ali bir ay önce şehit olmuştu...
Ya çocukluk aşkım!
Mavi gözlüm, sarı saçlım
Okul sıralarında yazdığım
Mektupları, şiirleri saklamış mıdır
Yoksa çoktan yırtıp atmış mıdır?

Kasabada kızları erken everirler
Sevmediği birine zorla veriverirler...
Titreyen ayaklarım beni sokağa attı
Ufka gömülen güneş yolları kararttı...
Yitirdiğim çocukluğu bulamadım
Ayşe'yi kimseye soramadan
Bin türlü hatırayı yüklenip
Hüzünle uzaklaştım küçük kasabadan

BİR OYLAT YOLCULUĞU

NEDİM BAYRAM

31. 01. 2025

Oylat'a da giderken
Anayola çıkarsın
Ankara yolu derken
Levhalara bakarsın

Kurşunlu kavşağından
Biraz daha gidersin
Domaniç yazan yoldan
Sağa doğru geçersin

Hamamlı'ya girmeden
Yola devam edersin
Gündüzlü yazan yerden
Dağa doğru dönersin

Muzal derler eskiden
Şirin köydür seversin
Hilmiye'ye gelmeden
Biraz vites düşersin

Hilmiye sarı bayır
Uzun köyün içinden
Çıkarsın ağır ağır
Arabalar peşinden

Mağarayı unutma
Sonra pişman olursun
Görmeden de not tutma
Farklı bir şey bulursun

Bahçekaya sapağı
İki köye götürür
Biraz daha aşağı
Hacıkara görünür

Saadet'in dönüşü
Oylat'dan biraz önce
Yoldan görünüşü
Biraz dar hem de ince

Girişte Orman Parkı
Oteliyle beraber
Dönüyor sudan çarkı
Çarşı Pazar seferber

Sağda Güven Oteli
Düşürdük biraz hızı
Solda kimin heykeli
Efsane Tekfur Kızı

Çıktık meşhur meydana
Banyolar yan tarafta
Fırın market yan yana
Cami üst kasap altta

Devam ettim sokağa
Karşımdaki Bozburun
Tepedeki sancağa
Şefkatle selam durun

Yukarıda akan su
Bir gölet oluşturmuş
Ne güzel manzara bu
İnsan gönlüne vurmuş

Büyük otel Çağlayan
İsim aldığı yerde
Yanındaki Aşıyan
Dağlara olur perde

İki otel arası
Yeşil vadiye gider
Yeşilliktir burası
Ardında orman biter

Çağlayan'ın güzeli
Burada olanıdır
Kaplıcanın ezeli
Oylat'ta kalanındır

Çağlayana bakarsın
Doyamazsın tadına
Yarı yolda rastlarsın
More's Cafe adına

Çektin mi havasından
Ciğerin bayram eder
Yedin mi tavaşından
Alabalık tam gider

Etraflıca dolaşmak
İnsana iyi gelir
Hamamında yıkanmak
Sağlıkta şifa verir

Oylat! Seni sen yapan
Sıcak suyla manzaran
Nedim için her zaman
Mazindekiler yaman

İNEGÖLSPOR MARŞI

Osmangazi rüyası
Üç kıtaya yayıldı
İlk adımın mahyası
İnegöl'de yazıldı

Tarihteki yerimiz
Şanla şerefle dolu
Şimdiki hedefimiz
İnegölspor yolu

Kundaktaki bebekten
Bastonlu ihtiyara
Bağlanmışız göbekten
İnegöl'de spora

Mobilyayla dans eder
Köfteyle piyaz yeriz
Sevdik seni derbeder
Her maçına gideriz

Yenilirsen üzülür
Kısa matem tutarız
Yenersen de süzülür
Çiftetelli oynarız

Bedre Kalburt derede
Öğrendik biz yüzmeyi
İnegöl'üm nerede
Severiz biz gezmeyi

Tıraş olur köpüksüz
Yalın ayak gezeriz
İnegöl kalsa öksüz
Kimseye baş eğmeyiz

Renklerin bordo beyaz
Taraftarda dillenir
İsterse olsun ayaz
İnegöl'üm izlenir

İnegöl'de lezzetli
Köfte piyaz tatlımız
Türkiye'de namzetli
Mütevâzi takımız

Maçları sıra dizi
Oynamayı biliriz
Avrupa bekle bizi
Bir gün olur geliriz

KAFKAS KARTALI

Babadan miras kalan
Namımız Acaralı
Dağında isim alan
Şanlı Kafkas Kartalı

Çıkınca sahalara
Olsa bile yaralı
Tarihi, sayfalara
Yazdı Kafkas Kartalı

Susamış başarıya
Ulaşmaya kararlı
Engelleri aşmaya
Geldi Kafkas Kartalı

Mızıkanın tuşunla
Ritim tutar havalı
Gandagani dansınla
Coştı Kafkas Kartalı

Yense de yenilse de
Taraftar vefalı
Çıkmayan gönüllerde
Oldu Kafkas Kartalı

Yeşil Beyaz renklere
Artık herkes sevdalı
İnegöl'de kalplere
Girdi Kafkas Kartalı

Marmara kulvarında
Geline ses yankılı
Bütün vatan sathında
Uçtu Kafkas kartalı

Bir gün gelir şaşarsın
Olmuşsun Avrupalı
Liglerinde koşarsın
Haydi Kafkas Kartalı

SEVDANIN ADI BAŞKA

Atamız yer aramış
Kafkaslardan göçünce
İnegöl'üm yaramış
Dertlerini çözünce

Dantel gibi işlemiş
Hayatı ince ince
KAFKASSPOR dirilmiş
Seksenlere gelince

Toprak çamur demeden
Oynadık hep yıllarca
Bazen yemek yemeden
Sevdik seni hunharca

Yüreğe düşmüş sevgin
Kazınmaz ki kalbimden
Yeşille Beyaz rengin
Hiç düşmez ki dilimden

Mütevâzi takımken
Bütün şehre yar oldun
Başarıya muhtaçken
Zirvelere kar oldun

Tribün kamyon kasa
Gocunmadan izledik
Taraftar etmez tasa
Galibiyete kitlendik

Taraftar Kamikaze
Tribünde duramaz
Gerek yok fazla söze
Rakip oyun kuramaz

Futbol maçı izlerken
Attılar mı bir çalım
Havaya girer erken
Coşar Kafkas Kartalım

Sevdanın adı başka
Kalbimizde monteli
Dönüşmüş tadı aşka
İsmi Kafkas Kartalı

Tüm şehirde var ilgi
KAFKASSPOR' dur ismin
Şampiyonalar Ligi
Olmalıdır hedefin

BENİM KÖYÜM “SAADET”

NEVZAT AKALTUN

Nevzat Akaltun, Doğal Tedavi Merkezi Dünya Cenneti Oylat, s.84

Saadet köyüm pek çok güzel
Arabanla köyüme gel
Çiçekleri model model
Gönlüm açar Saadet'te

Evleri var eski yeni
Dereleri şırıl şırıl
Şelale suları harıl harıl
Ömrün uzar Saadet'te.

Çeşit çeşit sebzeleri
Serçelerin hoş sesleri
Meyve dolu her bir yeri
Güller var Saadet'te.

İnsanları tatlı söyler
Bülbülleri güzel öter
Köyümüzü herkes sever
Hoşlanırsın Saadet'te

BURAM BURAM İNEGÖL

NUMAN DEMİR

Sosyal Medya 8 Nisan 2009

Ay pırıl pırıl ışık kokuyor
İçimde loş bir mevsim
Layık olabildik mi acaba İnegöl'üme?
Esmanın tecelli olduğu bu şehre layık olabildik mi?

İnsan denen varlıklar, burada dört mevsim medeniyeti tadıyor
Çabasız farkındalıklarından habersiz
İmgelemime ev sahipliği yapan bu şehir
Ninnilerle kıpırtısız koynunu açıyor bana
Dolanıp durduğum pusulasız imgelemimde
Emanet ediniyor bu insanlaşmış şehir

Ay gökte yeşil yeşil bana bakıyor
İnegöl'ümü betonlaştırmışlar beton kokanlar
Lime lime piyasa kokuyor insanlar
Endişesi bir İnegöl'ümün bir de beni sarsıyor

İnsanlar pervasızca duygularını tüketmekte
Lime lime İnegöl'üm kışın soğukunda erimekte

İniyor arştan yere yağmur katreleri
Çarşıda insanlar ter kokuyor, camekân sevdasında
İniyor gözlerimden yere yağmur katreleri
Nedenleri niçinleri soruyorum duvarlara
Duvarlar anlıyor beni, bir de İnegöl
Endişemin orucunda bir ben ağlıyorum, bir İnegöl

İnsanlar israfça duygularını satmakta
Lime lime İnegöl'üm yazın sıcağında donmakta

Olsun İnegöl'üm yeter bana
Lambadan çıkan bir ışık süzmesiydi avucuma
Medeniyetin yoğrulduğu ilçe şehrinde
Avucuma sığmıyordu gezegenler
Zakkumlaşmış vücuduma ancak yetiyordu bu yer

KURŞUNLU

NURULLAH OVALI (Söz), RÜSTEM AVCI (Müzik)

İki dağın arasında
Yol geçiyor merasında
Yeşil örtü doğasında
Kurşunlu'nun ovasında

Keklik öter dağ başında
Kestane ceviz döşünde
Ilıca şelalesi var
Kurşunlu'nun tepesinde

Ağası var dedesi var
Mahallenin ebesi var
Bahçeleri cennet gibi
Kurşunlu'nun meyvesi var

Bursa İnegöl'de tektir
İpek Yolu güzergâhtır
Osmanlı tarih içinde
Kurşunlu bize mirastır.

ÇOCUKLUĞUMUN İNEGÖL'Ü

OKAN RECEP AYDIN

02.03.2017

Bir dönemeçti çocuk
Seni gördüğüm camdan
Sonra yol sağa sapardı
Ben üzüldüm
Çocukluğum gelirdi aklıma
Hiç beş katlı bina yoktu
Hiç asfalt yol
Paçalarım her gün çamur olurdu
Sen okulda derse girerdin
Ben çocukluğuma dalar giderdim
Bahçesinde havuz vardı Gazipaşa'nın
Bisikletler İnegöl Ovasında
Sandık çakardık yazları
Ve Hamzabey, İsaören
Hele Cerrah piknikleri
Bir dönemeçti çocuk
Seni son gördüğüm camdan
Sarılıp öyle gidiyordun okula her gün
Öyle saf öyle candan
İkimizde kızıyorduk sisteme
Ama okumalı adam olmalı idik
Yoksa konu komşu ne derdi
Senin uyku idi aslında tek sıkıntın
Bütün çocuklar gibiydin yani
Bir de zayıftı bünyen
Ben sana sarılırdım
Ve duyardım kalbinin bozuk ritmini
Korkularını, kaygılarını
Sevinçlerini attığın golleri bile
Okurdum gözlerinden
Sen okula giderdin ben hayalimdeki İnegöl'e
Sokaklarında oyunlar oynadığım
Çeşmelerinden sular içtiğim
Erik yediğim, dut yediğim bahçelerinden
Şeftali kokardı inancın olsun
Hiç küfür etmedik kavga etsek de her gün

Korkardık öğretmenlerimizden
Deli kadından bir de
Tatarlık'tan giderdik sanayiye
Ah be çocuk
Bir dönemeçti işte
Seni son gördüğüm yer
Sen okula giderdin
Ben çocukluğuma
Ey cennette bile arzuladığım sevgili
Ey çocukluğumun cennet şehri
Ey yüzdüğüm Bedre Deresi
Ey rahmetli Koreli
Ya da Hacı Neco'mu demeli
Herkes bilirdi seni
Ey Tatlıcı Yusuf
Ve onun her bayram öptüğüm elleri
Ey Kavaklaraltı
Ey Kuğulupark
Ey hiç gitmediğim restoran
Ey hayvanat bahçesi
Ey İshakpaşa ve diğerleri
Ve ey ilk namazımın şahidi
Küsmüştüm sana babamdan sonra
Ey Kasımefendi
Ey Aziz İnegöl
Ey çocukluğumun cenneti
Özledim seni

EY ŞEHİR, EYNEGÖL...

20.04.2017

Kemikleri sızlar babamın...
Doğduğum şehre dönsem sırtımı...
(ki onu ben defnettım kendi ellerimle)
küçükken hiç bırakmazdı
minicik ellerimi
ah be hayat...
ah be şehir...
Kemikleri sızlar babamın...
gözlerim gibi...
Ey şehir... Eynegöl...
Oturup ağlamadım mı sanıyorsun ey şehir?
Uludağ'ın eteklerinden sana bakarak...
İşte çocukluğum hala taptaze duruyor
Şeftali bahçelerinde koşan,
Yorulmak bilmeyen dur durak bilmeyen çocukluğum...
İşte bayramları İnegöl'ün
Bir bir geçiyor gözümün önünden
Hamzabey'den gelirken geceleri bir feka minibüsle...
Adibinli tepesinden
Sana bakmadım mı sanıyorsun küçükken...
Ne büyüktün sen...
Ne muhteşemdi ışıkların...
Büyüdükçe ben
Sende büyüdün
Ey şehir... Eynegöl...
Büyü bozuldu ama büyüdükçe biz...
Pazarlarında destan satardı amcalar ikimiz de küçükken,
Ağıtlar yakar, türküler söylerdiler yanık sesleriyle...
Alırdım... Okurdum...
Suların berrak yolların topraktandı eskiden
Dondurmacı geçerdi her gün sokağımızdan
Ve elma şekeri
Ve horoz şekeri
Ve pamuk helva...
Mahşer gibi gelirdi okul önleri..
Atlıkarınca ve tahterevalli
Bir de aşure günleri...

Ey şehir... Eynegöl...
Ağlamadım mı sanıyorsun bakıp bakıp kaybolan yıllara...
Cennetten bir armağandın sanki
Bir de pazar piknikleri
Bir de perşembe alışverişleri...
Saklambaç oynardık bütün gece
Çoluk çocuk bütün mahalleli...
Ey Şehir... Eynegöl...
Bilmiyorum önce ve en çok hangimiz büyüdük...
Ama...
Büyüdüm... Büyüdün... Büyüdük...
Büyü bozuldu...
Ağlamadım mı sanıyorsun duydukça ölenleri...
Ben artık iyice büyüdüm sanıyorum...
Babamı gömdüm gömeli...
Ey şehir... Eynegöl, İnegöl...

İNEGÖL...

Okan Recep Aydın Facebook sayfası.

Sen benim ilk aşkımsın İnegöl...
Sen benim kan kardeşim...
Ben seni sevdiğimde güller vardı
Eşref Bey'in bahçesinde...
Gül kokardı sokağımız ve bir de ıhlamur...
Daha ölmemişti hiç bir komşu annemiz..
ev gezmelerine giderdik uzak tanıdıklara
ve muhakkak oyuncakları seyrederdik
Kitapçılarda...
ben seni sevdiğimde derelerin temiz akardı
biz yüzmeye giderdik her sabah, kavga dövüş
hele Bedre Deresi...hele Hamzabey
arada çıkar kalırdık dünya güzeli Oylat'ta.
pazar caddelerden taşardı sokaklara...
şahittir İshakpaşa bütün bunlara...
ah yoğurt pazarı, ahh yazlık sinema
ben seni sevdiğimde düğünler yapıldı
filmler oynardı kaymakamın evinin yanında...
dolup taşardı tatil günleri Kuğulu Park,
Kavaklaraltı...
Herkes birbirini künyesiyle tanırdı
ben seni sevdiğimde selamlaşırdı herkes
bahçelerin nergis kokardı, bahçelerin hanımeli
evlerin kapıları kilitlenmezdi
hele dükkânların hiç...
sen benim ilk aşkımsın İnegöl...
sen benim kan kardeşim...
ben seni sevdiğimde delikanlı başkanı idin
küçücük yüreğimin...
Zincirbozan derdik Mamudiye'ye
neredeyse her hafta bir kavga sokaklarında
ama kötü yerlere vurmak yok
ve ben seni sevdiğimde üç korner bir penaltı idi İnegöl...

Camilerin değişmedi belki cemaatleri değişse de
Ezanlar yine aynı ezan ve salâların bir de
ben değişsem de ey güzel şehir sen değişsen de
kalbimde sevgin hiç değişmedi bir de...
ben seni sevdiğimde talaş kokardı gökyüzü
çekirdeğinden çitlerdi her gün mahalleli
tütün dizerdi bütün köylüler
bakkal Tefvik sağdı o zamanlar..
beş kuruştı harçlığımız...
ben seni sevdiğimde İnegöl yolların toprak ama
delikanlıydı yüreğin...
yüreğim delikanlıydı...
ben seni sevdiğimde İnegöl
üç korner bir penaltıydı...
ben seni sevdiğimde İnegöl, ben seni sevdiğimden...
küçük yüreğimde kocaman bir şehir taşıdım..
ben seni sevdiğimde İnegöl
siyah beyazdı resimler...
Ve ben seni sevdiğimde İnegöl
komşu komşunun külüne muhtaçtı.

İNEGÖL

Dün ben oynuyordum sokaklarında
Zaman ne de çabuk geçti İnegöl...
Şimdi beyazlar var şakaklarımda
Sahi senin yaşın kaçtı İnegöl...

Tutmuyor ayağın, tutmuyor elin
Senin de ben gibi bükülmüş belin
Sonbaharın gelmiş dökülmüş gülün
Gençlik elden nasıl gitti İnegöl...

Cıvıldaşır cıvıl cıvıldı kuşlar
İmeceyle hemen biterdi işler
Nerede Eşref Bey, nerede Kanbaşlar
Herkes birer birer göçtü İnegöl...

Bilmem nerededir Bakkal Menderes
Kimde vardı acep o davudi ses
Bu nasıl bir sevgi, bu nasıl heves
Her gelene kucak açtı İnegöl...

Otuz yıllık muhtar Süleyman Amca,
Ağzında cigara, belde tabanca
El alem ne der bilmem de bence
Sana kötü bakmak suçtu İnegöl...

Yıllar yılı gezindiğim sokaklar
Gün gelir bağrında beni de saklar
Çoban Çeşmesi'nden içen dudaklar
Sanki ab-ı hayat içti İnegöl...

Uncu Ahmet Abi, Kireççi Hafız
Mahallede onlar idi muhafız
Yeri cennet olsun budur duamız
Babama da kefen biçti İnegöl...

Eskidenmiş artık komşuluk bitti
O eski komşular peş peşe gitti
Ebe Türkan Bilgiç çok önce gitti
O da yalnızlığı seçti İnegöl

Saymakla biter mi eski komşular
Kasap Hatçe ile Gaddar Ayşe var
Melahat Teyzenin annemiz kadar
Bizlere emeği geçti İnegöl

OSMAN BEY

SEBAHAT DENİZ

Osmanlı Sultanları Niçin şiir Yazarlar?

Divan Edebiyatı Araştırmaları Dergisi 27, İstanbul 2021, s.158-212)

Gönül kerâstesi ile
Bir yeni şehir ü bâzâr yap
Zulm eyleme rençberlere
Her ne ister isen var yap

Eski Yenişehirî bâri
İnegöl'e dek hep varı
Kırıp geçirdin agyârı
Bursa'yı da yık tekrâr yap

Kurt olup girme sürüye
Ol bakma geriye
Car edip hayl-i çeriye
Dilgeçidi'ni hisâr yap

İznik şehrine hor bakma
Sakarya su gibi akma
İznikmid'i de al bıkmı
Her burcunda bir hisar yap

Osmân Ertuğrul oğlısın
Oguz Karahan neslisin
Hakk'un bir kemter kulısın
İslambol'ı aç gülzâr yap

MEHTERAN

ÖNDER GÜNDÜZ

Yıldırım Gazetesi, 01 Aralık 1992

Sensin yüz yıllar boyu ordumuzu coşturan
Sensin yüce milleti zaferlere koşturan
Sensin Türk'ün sesini dört bir yana duyuran
Ne mutlu, ne yücesin, ey şanlı mehteran

Sen İstanbul surlarında Ulubat'lı Hasan'sın
Sen şehit kanlarıyla yazılmış bir destansın
Sen dillerde ezgi, gönüllerde sultansın
Ne mutlu, ne yücesin, ne şanlı mehteransın

Sen esnafsın, sen halsın tarihi yaşatan
Arslan seninle gurur duyar kahraman şehit atan
Sen çalıp yürüdükçe yükselecek bu vatan
Ne mutlu ne yücesin, ey şanlı mehteran

Geçmişe uzanan bir köprüsün yıkılmayan
Sen şehitler soyusun zorluklardan yılmayan
Ne yazık ki yok olur sana sahip çıkmayan
Hep var olsun bu millet, yaşa varol mehteran

Sen şanlı tarihinden gelen kahraman bir nefersin
Yürü, sars yeri göğü, sen mehtabı zafersin
Sen mimarı halk olan bir tarihi esersin
Ne mutlu, ne yüce mehteransın.

BİZİM İNEGÖL

ÖZDEN SUVAT

Nisan 2023

Yer alırsız Uludağ'ın eteğinde,
Ayrı bir tat vardır ay çiçeğinde,
Sanayisi güçlüdür Bursa'nın bu ilçesinde
Bizim Güzel İnegöl.

Şifa bulur insan Oylat kaplıcasında,
Yazın huzur dolu Kültür Parkı'nda
Heyecanlanır turistler Oylat Mağarasında,
Bizim Yeşil İnegöl.

Şırıl şırıl akar Cerrah Deresi
Hoştur Park Caddesi'nde gezmesi
Merakla gezilir Mobilya AVM' si,
Bizim canımız İnegöl.

Geniş ve bereketli bir ovada,
Kalite vardır mobilyasında,
Acıktıysan lezzetli köfteler burada,
Bizim Tarihi İnegöl.

Mezitler'de yeşillik pek hoştur,
Güzel meralarında rahatça koştur,
Bereketle, bolluğa giden yoldur,
Bizim kalbimiz İnegöl.

Pazarcık yolunda Kurşunlu Çileği,
Kardeştir bizde Boşnak, Gürcü, Laz, Çerkezi,
Kucaklamış İnegöl yıllardır hepimizi,
Bizim vefalı İnegöl

GURBETTEKİ HAYRİYE

Nisan 2025

Sallama çaylar demlenmiş,
Marka cigaralar yakılmış.
Gözler uzak ufukta,
Aklımda hep köy.

Hava soğuk, içim yanıyor.
Hasret sağdan, gurbet soldan,
Sıla dört bir yandan,
Hasret içimi yakıyor.

Ne zaman biter bu çile?
Uzaklara geldik bile bile,
Artık gelmez oldum sana,
Hasret bitmez oldu bana.

Arada uzun yollar, bitmeyen yıllar,
Geceler yalnız ve çaresiz.
Sessiz hıçkırıklar,
Duyulmasın ağlamalar ağlamalar.

İşte yine Güneş doğuyor,
Yine sensiz, yine köysüz,
Gurbetteyiz.
Kimi yetim, kimi öksüz.

Fotoğraflarla konuşmalar hep sözsüz.
Radyoda acı bir türkü,
Plakta Köln Bülbülü Yüksel,
Sıla acısıyla bitirmeden bu Türk' ü,
Temmuz ayı ne olur çabuk gel.

Sabri'nin çayı, Fevzi'nin muhabbeti,
Sonra oldu Alay'ın kahvehanesi,
Kranwinkel' de onca Hayriyelisi.
Zamanla değişir Gürcücesi.

Uzundur İstanbul – Münih arası,
Ne büyükmüş Bavyera tren garı.
Ararsın sılada akrabanı, hısımını,
Çalışıp durduk düşünmeden yarını

İŞTE ONUN İNEGÖL'Ü

RECEP HELVACI

Recep Helvacı, Kadıyoran O Bir İnegöl'lü, 2013

Bursa'nın yeşili ne ki
Asıl yeşil İnegöl'dü
Yükselip bakınca görünen
Aynı göldü

Hangi tepeden baksanız
Kazancı'dan, Ahıdağı'ndan,
Babasultan'dan. Aynı göldü görünen
Cennet yeşili İnegöl'dü.

Koca koca konakları azdı
Azı severdi herkes çoğa aldırılmazdı
Varsa birkaç lokması
Komşusunu aç bırakmazdı

Küçücüktü evleri bahçeler kocaman
Damları ağaçlar örterdi
Görmezdi uzaktan bakan bir tek yapı
Sevenler burası cennet derdi

Sabahı horozlardı duyuran
Akşamı kuşlar söylerdi
Koca koca çayırdı dört bir yanı
Ezanda sığırlar gider akşam dönerdi

Zenginimiz Oylat'a çıkardı
Hafta sonu Cerrah bizi eğlerdi
Tadı bir başkaydı orada çalan sazın
Kuytularda sevgililer buluşurlardı

İşte bura benim kasabamdı
Her insanı adam gibi adamdı
Ben seni bilirdim sen beni
Komşu kapısı benim kapımdı

Bugün öyle mi ya
Ben büyüdüm sen büyüdün
Koca koca yolların yapıların
Tanımaz birbirini komşuların

ÇOCUKLUĞUMUN İNEGÖLÜ

Eski fotoğraf eski Hükümet önü
Yeşilköprü sokak köşede Kadıyoran evi
Yıldız kahve eski postane
Ve Akarsu oteli karşıda jandarma
Ne güzeldi benim küçük kasabam

Şimdi çok büyüdü çok
İster istemez diyorum
Ben benim de sen kimsin
Tanıyamadım seni be yavrum
Bu değil mi işin özeti

OYLAT'TA SONBAHAR AKŞAMI

Recep Helvacı,
Hepsi Gönülden (Şiirler), 2014, s.60

Gök yerle bir
Biliyorum mahşer değil
Akşamın çöküşü
Yağmurun inişi
Yaratanın en güzel işi
Boyamak kırları
Yeşilden sarıya
Kızıldan kahveye
Griden karaya
Koşuyor bu cümbüş
Belli ki dallardaki
Sonsuz kelebekler
Kalmayacak
Belli ki Oylat'ta
Akşam olacak

DÜŞLERİMDEKİ İNEGÖL

SABRİ YALIN

Zaman tüneline gezerken
Sislerin arasında
Baktım ki İnegöl'deyim.
Nasıl oldu bilmiyorum,
Yürüyorum adım adım
Uzun Sokak'ta
Hem İnegöl'ün ta kalbinde.
Dükkânlar sıralanmış
Phillips Recep ve Latif,
Kunduracı Rıza Erşen
Ve oğlu dostum Ferruh.
Eyup Bilge ile oğulları
Bilgin, Hasan ve Necip..
Süslen Konfeksiyon ve
Kalkancı Hakkı buralarda
Berber Hasan amca ve
Birlikte tıraş olduğumuz
Oğlu Erhan Yüce..
Konfeksiyonda iki idol
Hayrettin Tatlıdil
Ve Ahmet Tekyıldız
Yan sokakta da Fertek
Gazozun çığır açan soyu
Kalyon Eczane sokak sonu
Tarih kokulu Örtülü Çarşı
Efsanedir Çifte Fırınlar
Gömlekci Şaban Şahin
Çalışıyor harıl harıl
İşte köfteci İbrahim Besler
Gözlüklü Sabri bakkalımız
Arada da Camcı Neşet
Ne ararsan bulacakların
Kadir Köseleci ve oğulları
Avni ve Alaaddin Yoldaş
Tabelâ - boya ustaları belli
Fahrettin & Enver Salman.
Esnaf müşterilerle dolu

Ama sohbet de doludizgin
Ishakpaşa bahçesinde
Bir bir esnaf portreleri
Hükûmet meydanında
Bulvarın ağzı Tatlıcılar
Ahmet Çalım ve oğulları
Nuri, Fehmi, Faruk ve İsmail
Bize haberleri haykıran
Gazeteci Emin Peştereli
Ve komşusu Cezmi bayii
Foto Pertev yan karşıda
Bitişikte Kasap Mustafa
Diğeri de Terzi Mustafa
Devamı Berber Ahmet.
Gençler hep buralarda.
Esnaf Kredi kooperatifi
Ve nakliyatçı Hasan Öke
Nazıfağa kahvecilerin hası
Mahdumu Nihat abi
Önümüzde cemiyet adamı
Kolonyacı Saim Aygen
Her daim sohbet ettiğimiz.
Babam Tatlıcı Yusuf
Esnaflık eğitimi gördüğüm
Meşhur Saray Muhallebicisi
Ve Hacı Şevket Koşarer'le
Oğulları Salih & Semih.
Terzi Ali ve Çakmak.
Tıraş yapıyor Berber Sabri
Karşısında Lazlar Camii
Disiplinli müdavimlerle.
Kaynıyor Kaptan'ın Kahve
Yan sokakta Yanarış Salih
O bir ışık illizyonisti
Yolumuzda bir dert babası
Para almaz garibandan
Doktor Kenan Osman bey..
Başka doktorlar da var
Servet Elbizim ve Rauf Bey.
Her biri şifa dağıtıyor
Karşı tarafı unuttuk değil mi
Köfteci Hamdi amca

ve oğlu canım İrfan Ataç
Nerdesin be “nur-u ayinim”
Dursun Cinkarataş matbaa
Yahya Şara ve oğlu Zeki
Klas kuaförler.
Ezan sesi yükseliyor
Minarelerden bir bir
Ögle vakti mi gelmiş?
Cemaat yürüyor ağır ağır
Lazlar camiine doğru.
Tatlıcı ustaları da birlikte
Ahmet Çalım'la Yusuf Yalın
Bunlar sanki abi kardeş.
Bir hareketlenme oluşuyor
Saray Muhallebicesinde
Buluşuyor genç sevgililer
Bahçeye korku doluyor
Hayallere dalıyorlar
Cami dağılıncaya dek.
Hepsi o kadar işte
Evimiz Sefa Sokak'ta ve
Bakkal Kocabaş Osman
Yan sokak başında.
Yolun üzeri arkadaş dolu
Ortalarda bir merkez var
6 Eylül İlk Okulu
Alfabeyi öğrendiğim
Öğretmenler çok değerli
Suat bey Okul Müdürü
Yavuz Baykara, Akif Inkaya
Saadet ve Ahmet hocalar
Ergun hoca yedek subay
Ama kaynıyor Sefa sokak
Çocuk sesleriyle..
Sanki oyun okulu burası
Saklambaç, Fırdöndü, Cilli..
İsteyene çelik çomak..
Buradalar hepsi
Çocukluk arkadaşlarım
Ahmet, Nazmi ve Hamdi
Ziyaettin, Rasim ve Hasip
Kazım, Yaşar ve İsmail

Sabri, Yusuf ve Necdet abi
Ayşe, Firdes ve Sacide
Buket, Şaziye ve Şadiye
Mustafa, Tahsin ve Orhan
Yolun sonu Yıldız Spor
Kaplanmış bütün yollar
Çimento büyüğüyle
Boşuna demiyorlar lâkabını
Beton Ahmet diye
Yollar bembeyaz olmuş
Hem jilet gibi kaygan
Karda çok zor yürümek
Ama biz yürüyoruz gene de
Çitli'li Eminle birlikte
Revani tepsisi omuzda
Mehmetali amcanın fırına
Her iki yokuş da kalabalık
Kar kızaklarıyla dolu
İnsan kaynıyor
Ama en eğlencelisi de
Merdivenli olanı
Toplanmış herkes orada
Hoplaya zıplaya kayanlar
Ve onları seyredenler
Çığlık atanlar
Ve bir baston sesi geliyor
Ve "Hasan aga domdom"
Konuşurken kendi kendine.
Deli İzzet, Kız Ali, Dilsiz ve
Çocuklara taş atan
Kalın .ok Ali
Panayır uzak değil
Hapishane karşısında
Eğlencenin her türlü var
Dönme dolaplar,
Salıncaklar,
Şans oyunları ve
Dans eden kadınlar
Her şey burada
Ama parası olana..
Benim sponsorum belli
15 kuruş istediğimde

Elime 35'i sayan
Tatlıcı Suleyman Fehmi

Şifa yurdu Hastanemiz
Sanki mimari şaheser
Ama gelin görün ki
Bende hicran yarası
Burada kalbim yatıyor
Biricik annem..
Hastalık nedeni meçhul
Teşhisini koyamamışlar
Yatıyor garibim günlerdir
Hem sancılar içinde
Ve ben yollarımdayım
Her gün minik ayaklarımla
Dayanamadı garibim
Kurtuldu acılarından
Bizi de bırakıp ardında
Hayatın baharında
Hem de tam 29 yaşında.
Orta Okulumuz Bulvarda
Hastaneyle bitişik
4 ay devam edebildiğim
Değerli öğretmenlerle.
Tarihçi Turgut Can Mamaş,
Bedenci Hulusi bey,
Matematikçi Nadir hoca
Buzluk ve Celil beyler..
Fehamet, Semahat
Ve Esin öğretmenler
Zarafet içinde her biri
Bir o kadar da müşfikler.
İnegöl dar geldi bugün
Yolum Oylat'a düştü
Kaplıcalar cennetine.
Ama uğramadan geçilir mi
Doğduğum köy Hilmiye'ye
Ülkenin en uzun köyü bu
Doğduğum ev de burada
Köyün en üst bölgesinde
Oylat'a 5 kilometre yakında
Minik barakalar ve

İki katlı uzun uzun oteller
Nazlı ve gizemli duruyorlar
Köy pazarı doğal ürün dolu
Satıcılar civar köylerden..
Hilmiye, Pazaralan
Bahcekaya ve Muzal..
Akşam erken oldu bugün
Sinemalar gene doldu
Yıldız Tezcan'ın filmi var.
"Aşkın gözyaşları".
Seyirciler pür dikkat izliyor
Ve hepsi salya sümük.
Işıklar yanar yanmaz
Sevdalı arayışlar pür dikkat
Ama yüzü en gülen belli
Sinemacı Niyazi.
Müşterinin bereketinden.
Aksam eğlence adresleri
Biri Kavaklaraltı ve
Diğeri Hastane Parkı.
İp Cambazları buralarda
Ve yeni şarkıcılar
İsimleri de duyulmamış
Herkes halinden memnun.
Gece biterken teker teker
Dağılıyor meyhaneler
Kalbim kör mü oluyor ne
Kaybediyorum bir bir
Tüm bulduklarımı
Ve gidiyorum sessizce
Bir yokluğa doğru
Sislerin arasında
Zırrrrr zırrrrr
Tat tak tak.
Allah'ım ben nerdeyim
Bu sesler bizim kapıya ait
Ve uyanıyorum birden
Meğer bir rüya imiş
Bütün gördüklerim
60'lı yıllardaki anıarmış
Dünyanın en güzel şehrinde
Anlıyorum ki

Şehrimi özlemişim
Acısıyla tatlısıyla
Hasreti ve sevdasıyla
Tüm hatıralarıyla
Ona aşık olduğumu da
Anlıyorum
Güzel İnegöl'üm..

SAFİ

Özlem Ercan, Bektaşî ve işraki Bir şair: Safî,
Hayatı ve Divanı'nın Nüshaları, Turkish Studies –
International Periodical For The Languages,
Literature and History of Turkish or Turkic Volume 8/1
Winter 2013, p. 1375-1395
Ankara-Turkey

...Gezerse uşlu uşlu İnegöl'de şaşkın ördekdür
Fitîli kendi bağına eliyle bağlar olmazsa (K. 12-116)

BURAM BURAM İNEGÖL

SEBAHATTİN ARSLAN

26 Aralık 2011

Dağlarla çevrili dört bir tarafın
Bağın güzel, bahçen güzel İnegöl
Adım adım gezdim seyran eyledim
Dağın güzel, taşın güzel İnegöl

Yeşillik içinde bulvar caddesi
Nazar boncuğundur Saat Kulesi
Kültürpark'ta bir de havuz sefası
Hayran kalır sana gelen İnegöl

Şahin Tepesinde esen rüzgârın
Soysuzlara inat işte bayrağın
İshak Paşa evliyalar ocağın
İlim irfan yurdu şanlı İnegöl

Mobilya kentisin adın zirvede
Ünlüdür köftesi tadın dillerde
Doğu batı sentezin var ilçede
Batıdan doğuya cansın İnegöl

Oylat Kaplıcası her derde deva
Ormanlık içinde bulursun şifa
Ne bir derdin kalır ne de bir tasa
Şifa kaynağısın şifa İnegöl

Boşnağın, Çerkezin, Pomağın sende
Laz, Kürt, Gürcü, göçmeni sende
Abhaz'ı, romanı, dadaşlar sende
Hepimiz kardeşiz Türk'üz İnegöl

Şair Arslan yazdı gördüklerini
Çok sevdim vallahi her zerresini
Gelip görmek lazım her karesini
Anlatmakla bitmez, bitmez İnegöl

HATIRLIYORUM

SELAMİ ÜNEY

Selami Üney, Yaşamak Öylesine Güzel ki, 2. Baskı,

Hatırlıyorum Çocukluğumun bahçeli evlerini
Sonsuz güzelliklerini o günlerin
Süheylâ Ablanın o kahkahasını
Camgüzeli gibi pencerelerde duruşunu
Güzelim ilkyaz rüzgârı sesini

Hatırlıyorum Koştuğumuz sonsuz çayırları
Kız dudakları gibi dallarda kirazları
O pırıl pırıl tertemiz dereleri
Unutamıyorum söğüt dalından atımı
Aydınlık geçen zamanları

Hatırlıyorum Annemin çiçekli yazmasını
Allah'ın adını andığını durmadan
Sesini o ilkyaz kuşlarının
Bahçelerden evlere dolan
Gül hanımeli kokularını

Ah o çocuksu yaşama sevincimi
Davullu zurnalı ince çalgılı düğünü
Hatırlıyorum beyaz güvercin gibi gelini
Al üstünde beyaz yaz bulutu gibi
Gidişini bilmediğim uzak bir şehre

Unutamıyorum
Sıfır numaralı traşlı başımı
Yalınayak başıkabak
Koştuğumu tozlu yollarda
Babamın hediyesi Bursa çakısını

Hatırlıyorum
İshak Paşa İlkokulunda
İlk istiklal Marşını söyleyişimi
Unutamıyorum ilkyaz zamanlarını

KASIM EFENDİ

SEYYİD AVNULLAH İBN-İ SEYYİD EL-HAC

1794 yılında "Cevahirü'l-Ahbar"ı istinsah eden
Seyyid Avnullah İbn-i seyyid el-Hâc Feyzullah eserin sonuna
(Ketebe kaydından sonra) Kâsım Efendi'yi ve kitabının özelliklerini anlatan
bir şiir ilave etmiştir. "Söz" redifli şiir
"Cevahirü'l-Ahbâr"ı ve müellifini şöyle vasıflandırır.
Abdullah Tataroğlu, Bursa Evliyâsından
İnegöl'de Bir Gönül Sultanı Kasım Efendi ve
Cevahirü'l-Ahbar (Şiirler), Mart 2008, s.14,

Mazhar-ı sırrı İlâhi Kâsım Efendi Veli
Zikr-i tesbih hadis u seb'ul-mesânidür sözü

Bir kitap tasnif edip kılmış cihanda yâdigâr
Rahmet etsin Hüdâ cümle Rahmânidürür sözü

Bir kitaptır kim nazirin görmemiştir rûzigâr
Eynegöl Beruse'ye bir armağanidür sözü

Kıymetini kimisi bilmiş kimisi ya bilmemiş
Bilene feyz-i hayât-cavidânidür sözü

Ehl olan kadrin bilip elden bırakmaz dâima
Rûz u şeb leyl u nehâr vird-i zebanidür sözü

Bir bunun gibi kitabın misli olmaz bir dahi
Ehl-i hakkı bilmeye bu yâr-ı cânıdır sözü

Otuz üç bab üzre derç etmiş şeriat ilmini
Hem hakikatle kitab-i tercümânidür sözü

Fahr-i âlem ol Resül-i kâinat tebşir edip
Her kelimâ cümle Hallâk-ı mânâdürür sözü

İNEGÖL MEHTERİ

ŞADIMAN ŞENGÜN

Yıldırım Gazetesi, 10 Aralık 1992

Yıl 1959

Açtı gülbandını İnegöl Mehteri
Tarihini, kültürünü ve gelenekleri
Yaşatmak için çekti sancağını göklere

Kucakladı onu güneşin sıcaklığı
Ilık rüzgârla dalgalandı, dalgalandı
Merhaba dedi gökteki kuşlar
Halk sevinçle gururla selamladı

Coştı; ebedi risalet sempozyumunda
Coştı; Bilecik, Şanlıurfa, Antalya'da
Coştı; Belçika, Hollanda, Almanya'da
Coşturdu halkı taht kurdu gönüllere

Korktu düşman mehterin ihtişamından
Titredi yüreği, davullara her tokmak vuruluşunda
Allahüekber sesleri kulaklarında çınladı
Bir kez daha fethedildi Avrupa Ülkeleri

Ata Yadigârı İnegöl Mehteri
Sesi inletecek yerleri ve gökleri
Tarihi, kültürü ve ananeyi
Yaşattı yaşatacak İnegöl Mehteri

KAVAKLARALTI

ŞEMSETTİN MISRİ

9 safer sene 1347 Çehar-şenbe şabahı

Sa'at 12 12/25 Temmuz sene 1306/1928 İnegöl Kavaklar'da

İnegöl'de cennet-âsâdır Kavaklar mevki'i
Bi taraf şahra-y-ı vâsi bir cihet de şu akar

Âbı hoş gayet havası mu'tedil cennet gibi,
şş cihetden Rûha tahsin eyler Safa-y-ı rüzgâr.

Bu şehir hoş bir şehirdir, muntazamdır yolları,
Çiftçisi çokdur, ekinler pek güzel mevki'i var.

Hakk Te'âlâ cümle İslâm beldesin mahfûz ide,
Keyd-i a'dâ, şerr-i düşmandan emin ve pâ-y-i dâr.

Ser çeküb eflâka olmenzilde eicar-ı kavak,
Bağçesinden görünüyor kudret-i perverdikâr.

Dürlü renklerle müzeyyendir çiçekler çok güzel
Kuşlar ötmekte, figân itmekde âşık şad hezâr.

Her zerreye baksa çeşmim kudret-i Hakk görünüyor,
Şems-i Mısri yi hayran itdi şun-ı gerd-kâr.

ÇİTLİ

8 safer 1347 Salı, 11/22 Temmuz sene 1306/1928 saat 9

İnegöl'de Ma-i Çitli denilen mevki güzel,
Olsa da emsâli nadir bi-bedeldir bi-bedel

Mevki'i âli olub her taraf mer'i olur.
Mu'tedil olmuş havası, böyle yapmış lem yezel.

Olmuş aynıyla şifa bu Çitli'nin Ma'den suyu
Çok da içse nef'i vardır mı diye virmez halel.

Her taraftan bu sudan içmek için züvvar geliyor,
Def' ider derdi vücuddan, mahv olur her ilel.

Hamdü li'llah Şems-i Mısri'de geldi içdi şu,
Ol mahalde söylemişdir böyle bir manzum gazel.

İNEGÖL

TEMEL YILDIRIM

İnegöl Lisesi

Altıeylül Gazetesi, 22.04.1976

Şöyle bir dönüp te bak etrafına
Ne güzeldir bizim ilçe İnegöl
Bir tarafta yüce yüce Uludağ
Ovasında yemyeşil İnegöl

Yazı bir başkadır kışı bir başka
Herkes özlem çeker güzel bahara
Baharda çiçekler açar dağlara
Her mevsimde güzel, güzel İnegöl

İnegöl Bursa'ya bağlı bir ilçe
Hedefimiz yükselmektir milletçe
Genişliyor her geçen gün bir parça
Yüceliyor bizim güzel İnegöl

BABAM DİYE BİRİ VARMIŞ

TURGAY FİŞEKÇİ

Turgay Fişekçi, Sözcükler D.40, Aralık 2012, <https://zeynepnazan.wordpress.com/2013/02/25/babam-turgay-fisekci/>

Babam diye biri varmış
Ne anası ne babası varmış
Kundağın yakasına ilştirip
Yanında getirmiş Makedonya'yı

Tütün dumanı mavi bir atmosferde yaşarmış
İnegöl Cerrah'ta bir bahçeye girip
Oturunca kıyısında rakı bardağıyla derenin
Hiç görmediği bir şey gibi bakmış

İçli şarkılar söylerken esmerleşir
Beduş'un elinden içip kahvesini
Dedelerini hayal edermiş
Varmış Üsküp'te çok Fişekçi

Hayrullah Paşa'nın tebrik kartı
Geline başlarmış bayramlar
Esat ağabeyi bir palto diktirip göndermişse
O da bir kucaklaşma sayılırmış

Babam diye biri varmış
Benden habersiz yaşamış.

ÇAĞRI

YALÇIN KURU
Kenan Kahraman Arşivi

...

Bursa İnegöl arası,
Ümitalan rampası;
Yolun tam ortası.

Uzaktan Uludağ çağırır durmadan,
Yeşil bir rüyaya daldığın an.
Geçmişten geleceğe doğru,
Özlemleri duyurur Babasultan

Uludağ'ın yüksek yaylalarından
Memleketin tadıdır akan;
Tanımak istersen bu beldeyi,
İç hele bir "Sultan" suyundan

Meydanlardaki asırlık çınarlar;
Osmanlı Yüceliğinde bakar.
Çayınızı yudumlarken gölgesinde
Geleceğe el uzatır dallar.

Bilen ellerde; meşe ceviz, gürgen,
Alın teridir duyulan atölyelerden;
Gül, karanfil, lale olur,
Süslenir kadife ya da saten.

Polyester Parlaklığında vitrinler,
Daha güzeli, mükemmeli arar.
Yedi yüz yılın kültür mirası,
Burada bu insanlarda çağlar.

Yeniden yoğrulurken Türkiye'm
Bunda benim de var mayam.
Maraş, Antep, Kars, Artvin, Erzurum...
Kafkas ve Balkan yudum yudum;
Burada tek nefes olmuş yurdum.

ANAVATAN VE KIBRIS

YAŞAR FARUK İNAL

Şirin İnegöl Gazetesi, 13.03.1958

Kıbrıs'ta da rüzgâr söyler,
Bayraktarımın marşını
Anamur'da da
Dalgalar aynı türküleri söyler
Ve ben İnegöl'de
Aynı duyguları taşıyım;
“Albayrak ve Ayyıldız,
Anavatan ve Kıbrıs”

İNEGÖL'DEN SELAM

Bizim İnegöl Gazetesi, 03.07.1972

Sinesinde İshakpaşa
Tarihten sesleniyor
Uludağ yamacından
Turgut Alp mi geliyor?
Dağ yellerinde bir kutsal hava
Dualar mırıldanır Geyikli Baba
Mutluluk üstüne bereket üstüne

DÜNYA BARIŞ'I

YAŞAR FARUK İNAL

Kasabam, 1992, s.27-30

Kahvehanelerden bir kahvehane
Tahir Aga'nın Osman'ın kahvehanesi
İstiklal Caddesi'nde,
İnegöl'ün Namı diğer Bursa Yolu'nda
Bu mekânda yapılır, siyasetin incesi.
Peykede üç beş ihtiyar
Tutunmaya çalışır
Kayan hasırın üstünde
Tahta sandalyeler gençlerle dolu
Bir büyük radyo, duvardaki rafta
Markası Aga
Hemen yanında bir resim
Güzeller güzeli Fatma
Yanakları kan kırmızısı
Az ötede, yan tarafta
Bacasından duman tüten
Şanlı Yavuz Zırhlısı
Elinde ters tutmuş nedense
Tasvir'i Efkâr Gazetesini
Mostar'lı Mustafa Bey
Bilmem kaçınıcı kez anlatır
Yanındaki gençlere
Diyala Irmağı savaşında
Paşaların paşası
Ali İhsan SABİS'i
Nohut kahvesini
Löpürdeterek içiyor
Karşı Peykede
Kahve tiryakisi
Bir başka ihtiyar
Karadağ'lı Murat Çavuş
Az sonra Radyo Gazetesi
Başlayacak
Nurettin ARTAM'ın sesinden
Haberler, yorumlar.
V – 1, V – 2 füzelerini
Burada duydum ilk kez
Pilotsuz giden uçağı

Londra, Berlin
Bombardıman altında
İnegöl'de karartma
Osman'ın Kahvesi deyip geçmeyin
Burada kaybetti, savaşı Hitler
On yaşında vardım, yoktum
Tanıyıyım bu çok büyük olayın
Hitler'ciler ezildiler, üzüldüler
Yüzlerinde elem, sanki evlat acısı
Churchil'cilerin başka oldu fiyakası
Ama Allah var yukarıda
Pek varmadılar birbirlerinin üzerine
Sanki hemen orada sağlandı
Hiçbir zaman var olmayan
Dünya Barış'ı

KURTULUŞ SAVAŞI İNEGÖL'LÜ BOŞNAKLARIN SÖYLEDİĞİ TÜRKÜ

YAŞAR FARUK İNAL

Kasabam, 1992, s.41

Popolıma zelenise trava / Kırlarda otlar yeşerdi
Velka mukka pala na Yunana / Yunan'ı büyük korku aldı
Niye Lahko u İnegöl saçı / İnegöl'e inmek kolay değil
U nemuye silna suvariya / O nun içi güçlü süvari dolu
Ah kat topovi za puçase / Toplar patlamaya başlayınca
A Yunani za kukaşe / Yunanlılar yalvarmaya başladılar
Nemoy naske topom bitti / Bizi top ateşiyle öldür
Mi çemo reaya bitti / Sana reaya olacağız
Tebi çemo hizmet itti / Sana hizmet edeceğiz

ULUDAĞ SEVDASI

YUSUF KIZIL

Haber Yorum Gazetesi, 13 Ocak 2017

Sevdası çoktur başındaki bulutun,
Suyu boldur soğuk akan oluğun,
Karın boldur yaz aylarında doruğun,
Bir başka güzeldir benim Ulu dağım...

Kış aylarında kayak zevkini yaşar insan,
Tadına doyulmaz bu güzelliğin bir an,
Bulutlarla kucaklaşan tependen haykırsam,
Bir başka güzeldir benim Ulu dağım...

Yazın yamaçlarında açan bin bir çiçeklerin,
Sanki taç yapmış başına renkli demetlerin,
Suyunun tadını bütün ülke tatmakta senin,
Bir başka güzeldir benim Ulu dağım...

Her mevsimde farklı güzellik sergilersin,
İnsanları durmadan hep kendine çekersin,
Biliyorum sen çok tatlısın ve şekersin,
Bir başka güzeldir benim Ulu dağım...

Sevdalıyız senin renklerin yeşil ve beyazın,
İsmi her yere yazsak yetmez benim canım,
Sabah uyandığımızda sen hep karşımızdasın,
Bir başka güzeldir benim Ulu dağım...

Bursa'nın incisisin yoktur başka eşin,
Marmara'da teksin yok başka kardeşin,
Herkesi hayran eden, muhteşem heybetin,
Bir başka güzeldir, benim Ulu dağım...

SULHİYE

ZEKİ ATİK

Zeki Atik Sosyal Medya 2015

İnegöl'e geldin mi, köftesini yedin mi
Sulhiye köyümüzün ormanını gezdin mi
Yaylası var bağı var rüzgârı var karı var
Lebi yatak yayladan bal getiren arı var.

Eski bıçkı deresi Çiçekli yayla neresi
Kütahya il sınırı o yaylanın yöresi
Çakır yatak yaylanın doğusu kızılıcıktır
Karanlık derenin de gündüzü az görünür

Subaşı kaya dibi içi bir derya gibi
Yazı kışı aynıdır su akıyor buz gibi
Köyümüzün içinden geçiyor ufak dere
Şehirden bunalanlar bulsun bu işe çare

Köyümüzün hepsi gelmiştir Acara'dan
Görmek isteyen varsa nasip etsin Yaradan

MEHTER MARŞI

ZİYA ALGURDAĞ

Altıeylül Gazetesi 18.04.1968

Çal tarihi mehter çal bu cennet vatan için
Vur davulcu davula ecdadın atan için
Çalsın zurna ve ziller aşk ile bakan için
Okusun gazelhanlar kefensiz yatan için.

Söyle serhat türküsünü serhat gelsin dillere
Akınlarda hız verdin pala tutan ellere
Hükmetmiştik dünyaya kara ve denizlere
Ecdat gibi hazırım emir verin mehtere.

Dalgalan yüce sancak helal sana kanımız
Dikile her bir tuğ'la kahramanlık şanımız
Bu güzel vatan için feda olsun canımız
Yaşayacak bu mehter bizim büyük andımız..

İNEGÖL PAZARI

Yıldırım Gazetesi, 02.02.1986

Her türlü mallar satılır
Ucuz diye kapılır
Rekabetler yapılır
İnegöl Pazarında

Bir tarafta manavlar
Sarı sarı ayvalar
Her türlü bağırımlar
İnegöl Pazarında

Sıra sıra sergiler
Haydi taze geldiler
Meyvelerle sebzeler
İnegöl Pazarında

Ellerinde sepetler
Gezerler müşteriler
Ucuz arar hep gözler
İnegöl Pazarında

Satıcılarda önlük
Bayat yok hepsi günlük
Kısımlar bölük bölük
İnegöl Pazarında

Domatesi biberi
Ucuz fiyat değeri
Doldurun fileleri
İnegöl Pazarında

Sergiyi örter dallar
Al yanaklı elmalar
Sanki size el sallar
İnegöl Pazarında

Gezerken yorulursun
Ne ararsan bulursun
Hem de memnun olursun
İnegöl Pazarında

Çevrede ün yapar
Bütçeye katkı katar
Herkes malını satar
İnegöl Pazarında

İNEGÖL SPORLULAR

Yıldırım Gazetesi, 30 Nisan 1986

Yüzümüzü güldürdün
Çarkımızı döndürdün
Hakkınızdır öğünün
İnegölspor'lular

Sallanıp yıkılmayan
Morali bozulmayan
Disipline hep uyan
İnegölspor'lular

Ufak tefek olaylar
Kritikti bu aylar
Fakat çok çalıştılar
İnegölspor'lular

Kenetlendi el ele
Sevgi ve azim ile
Verdi şan İnegöl'e
İnegölspor'lular

Aldı iyi sonucu
Yönetici sporcu

Hep efendi oyuncu
İnegölspor'lular

Gururumuz sizsiniz
Yenildiniz yendiniz
Hep takdir edildiniz
İnegölspor'lular

Başarılar azimdir
Bağlılıktır sevgidir
Elli bin kalp sizindir
İnegölspor'lular

İNEGÖL MOBİLYACILARI

Yıldırım Gazetesi, 27.10.2007

Tepelerle çevrilmiş İnegöl'ün çevresi
Ovasında yetişir çeşit çeşit meyvesi
Dillerde de meşhurdur o çok meşhur köftesi
Sanayi merkezidir en başta mobilyası

Benim çalışkan ustam senin hünerli elin
Desen desen yapıyor alnından akan terin
Mobilya demek sensin mobilyanın pirisin
Adı büyük Avrupa sen ustamdan gerisin

İnegöl'ün ismini siz İnegöl yaptınız
Mobilya adının da temelini attınız
İnegöl Mobilyası tüm dünyada duyuldu
Mobilya Fuarları sizler için kuruldu

Oturma grupları, vitrin, yatak odası
İlçemizin imali yılın en son modası
Yayıldı sanayimiz uzun uzun kollara
Arabistan, Avrupa hayran bizim mallara

Gelin görün fuarda ne şahane modeller
Gözleri kamaştıran daha neler var neler
Mobilya fuarında bütün ilçe firmamız
Bize gurur veriyor İnegöllü olmamız

Alın teri göz nuru tüm mobilya ürünü
Göstermiştir ustalar yaratıcı gücünü
Saygı ile öperiz o hünerli elleri
Tanrım eksik etmesin başımızdan sizleri

Yaşayacak bu fuar nice nice seneler
Önder olan herkese saygı ile sevgiler
Hep yazar hep söylerim sizi takdir her lafım
Bol kazançlar dilerim Mobilyacı esnafım

İNEGÖL OKUL ŞİİRLERİ SEÇKİSİ

MEHMETÇİK

ABDULLAH ÇALIMLIER

İnegöl Ortaokulu

Bizim İnegöl Gazetesi, 07.04.1960

Korkmaz hiçbir engelden
Aşar önüne gelen
Aşılmaz tepelerden
Yılmaz usanmaz harpten

Yaptığı unutulmaz
Yaptığıyla övünmez
Yurdu düşmana vermez
Heybetli Mehmetçikler

Düşmana karşı koşar
En ön saflarda coşar
Düşmanlarını saçar
Düşman askeri kaçar

ÖĞRETMENİM

ABDULLAH DURNA

Sınıf Öğretmeni,

Özel Altın Nesil Okuluİnegöl İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü,

24 Kasım 2000, Öğretmenler Günü Şiir Yarışması

Öğretmenler Kategorisi İnegöl Birincisi

Sevgi Pınarı Dergisi, 2000 – 2001 1. Dönem, s.14

Onlar en değerli, onlar canlar parçası,
Bu ulusun, bu yurdun temiz, beyaz sayfası.

Al onları öğretmenim, onlar senin elinde,
Ağarsın, ılık olsun, yurdumun her yerinde.

Sana Eda, Tolga, Bensus, sana Gül; demet demet,
Al onları öğretmenim, onlar sana emanet.

Yaz onlara öğretmenim bilgiyi, aydınlığı,
Ancak böyle buluruz doğruyu, çağdaşlığı,
Mevlana'dan hoşgörü, Yunus'tan sevgiyi yaz.
Atatürk'ten hedefleri gönüllere türkü yaz.

Sana Sinan, Büşra, Bensus, sana Gül demet demet.
Al onları öğretmenim onlar sana emanet.

Gözyaşları sinmesin o temiz sayfalara,
Özgürlük ve çağdaşlık kazansın dimağlara.

Al birine Fatih yaz, birine Mimar Sinan,
Hepsi senin eserin, hepsi senindir inan.

Sana Yunus, Ümit, Nedim, sana Gül demet demet,
Al onları öğretmenim onlar sana emanet.

Düşünülmez öğretmenim, eğitimsiz bir insan,
Biliyorsun baş gösterir cehalet, sen olmadan.

Binlerce harf öğretmenini duymadan gururunu,
Her sayfaya yaz yeniden, "Atamın son mektubunu"

Sana Elif, Aslı, Gökhan, sana Gül demet demet,
Al onları öğretmenim, onlar sana emanet.

ALLAH'I ANLATIR

ADEM ALTUN

İnegöl İmam Hatip Lisesi, 11/D

İnegöl İmam Hatip Lisesi, Meşale Dergisi, sayı 4, Ocak 1998

Semadan yağmurun inişi toprağa,
İnerken toprağa deyişi merhaba,
Ruhtaki derman gibi dalışı toprağa,
Anlarsan eğer Allah'ı anlatır.

Nehirlerde, pınarlarda onca sular,
Akarken toprağa sessizce dolar,
Güle âşık olan bülbüller ağlar,
Dinlersen eğer Allah'ı anlatır.

Görmeye değer olur, batan güneşin akşamı,
Yüreğim dile geldi, anlatmaz aşkımı,
Kapanınca gözlerim, toprak alır naaşımı,
Bakarsan eğer, Allah'ı anlatır.

SIRÇA KÖŞK

AHMET BAYHAN

İnegöl İmam Hatip Lisesi Meşale Dergisi, Aralık 1998

Ne sırça köşk
Ne cam saray
Ne bir elim yağ da
Ne bir elim bal da
Ne Anka Kuşu ne Kafdağı
Ne tarihin altın çağı
Ne sağ elime güneş
Ne sol elime ay
İstemem!
Ne yerindirip yokluk
Ne sevindirip bolluk
Aradığımı sadece
Bir parça mutluluk

BENİM

AHMET DEMİR

TOKİ Mehmet Akif Ersoy İlkokulu Müdürü
Ahmet Demir ile 15 Mayıs 2025'de görüşüldü.

Toplumun kaderini ellerimle çizerim.
Parlak bir geleceği hazırlayan güç benim.

Bende açar çiçekler bin bir tonda, desende.
Benimle güler yüzler yeis yoktur kalbimde.

Madde, mana birleşir benim gönül dünyamda.
Hayaller gerçekleşir, azmimin kısılcacında.

Karanlıklar kaçışır ışıklı yollarımda.
Tembelliğin kırılır beli avuçlarımda.

Yorulmak nedir bilmez asla benim bedenim.
Hamurum çilekeştir sabırdan kale benim.

Minicik yüreklere sevgiyi tohumlarım.
Bitmez bereketiyle meyvesini toplarım.

Aşarım zorlukları düzlüğe çeviririm.
Alıp tüm çocukları sinemde gezdiririm.

Menfaat kapısını sıkıca kapatırım.
Dünyanın hırslarını arkamda bırakırım.

Temiz ruhlu bireyler yetiştirir dururum.
Refahı artırdıkça ancak huzur bulurum.

Ahlakı yüceltmeye çalışır, didinirim.
Faziletli insana şu canımı veririm.

Ayırmadan kimseyi hizmetine koşarım.
Adalet dağıtmayı büyük görev sayarım.

Dürüstlük karakterim cesareti severim.
Saadet yaymak için büyük emek veririm.

Çağdaşlık ülküsünü benliğimde taşıyım.
Ecdadımın gücünü gençliğe aşılarım.

Merhamet otağını öbek öbek kurarım.
Cehalet zincirini inancımla kırarım.

Vatanın toprağını ben terimle sularım.
Hain bakan gözleri bir çırpıda kaparım.

Fatih olur yıkarım cehalet burçlarını.
Yunus olur açarım muhabbet bağlarını.

Ülkem için yaşarım, bayrak için ölürüm.
Hürriyet denizinde neslimi yüzdürürüm.

Adalet terazisi benimle doğru tartar.
Mazlumun eğik başı sayemde dimdik bakar.

Kederden uzak olsun diye aziz milletim.
Bıkmadan çalışmayı şeref ve şan bilirim.

Tarihi kalemiyle yazan, yazdıran benim.
Sonsuzluk ateşiyle yanan bir öğretmenim.

ÖĞRETMENİM

AHMET DUYMAMIŞ

İnegöl Lisesi, 6 Dil Edebiyat

İnegöl İlçe İlköğretim Müdürlüğü,

24 Kasım 1981 Öğretmenler Günü Şiir Yarışması, Lise 3'ler İnegöl Birincisi

Bizim İnegöl Gazetesi, 26 Kasım 1981

Canım versem bile hakkın ödenmez
Kalbime dağlanmış senin yerin var
Senin çektiğini çekmeyen bilmez
Sevgi dolu sıcak temiz kalbin var.

Başöğretmeni de örnek almışsın
Medeni dünyaya simge olmuşsun
Gelecek için se ümit dolusun
Uygarlık yolunda senin izin var.

Küçükten başlayıp bu yaşa geldik
Okula her zaman koşar giderdik
Bu mevkilere sayende geldik
Kişiliğimizde senin özün var.

Dertli bile olsa güler hep yüzü
Çıkarmadı ağzından hiç acı sözü
Görenler de sanırdı hep kardeş bizi
Sosyal yaşamda senin sözün var.

Severim her şeyi senin sayende
Görürüm barışı tatlı dilinde
Çakmak çakmak ışık saçan gözünde
İleriye gösteren bir delil var.

KURŞUNLU CUMHURİYET ELVEDA

AHMET İNAL

Kurşunlu Cumhuriyet İlköğretim Okulu

Kurşunlu Cumhuriyet İlköğretim Okulu Dergisi, sayı 2, 2002

Oynadık, güldük sırası geldi ağladık,
Ders çalışıp kopya çektik, bazen de zayıf aldık.
Ne derlerse desinler hiç mi hiç ayrılmadık.
Gönül bağlarımıza elveda.

Öğrenmek pahasına emek sarf eden,
Sayemizde hastalanıp yataklara düşen.
Her geçen gün daha fazla kahrımızı çeken,
Hakları ödenmez hocalara elveda.

Herkesi barındıran şu binalara,
Üst üste ders yaptığımız şu sıralara,
Sekiz yıldır gezindiğimiz koridorlara,
Merdivene, bahçeye, şu kapıya elveda.

Şimdi birer birer vedalaşalım,
Yıllar sonra da olsa haberleşelim.
İstemezdik birbirimizden uzaklaşalım.
Hasretle yanacak olanlara elveda.
Elveda Kurşunlu Cumhuriyet Elveda.

SAKATLIK

ALİ ÖZRAZGAT,
Gazipaşa İlkokulu
Emek Gazetesi, 18.05.1982

Kiminin elleri,
Kiminin gözleri,
Kiminin ayakları,
Kiminin kulakları.

Kimi doğuştan,
Kimi sonradan.
Sakın hor görme onları,
Çünkü onlar da insan.

Neydim dememeli,
Ne olacağım demeli insan.
Onlara yardım etmek,
En yüce görevimiz.

Onlara yardım eden,
Belli ki iyi insan.

ÖĞRETMENİN ANATOMİSİ

ASİYE BAYRAKTAR

Muzaffer Müşerref Samda İlköğretim Okulu Türkçe Öğretmeni
Samdanın Sesi Dergisi, sayı 1, 1998

Bir bahçıvandır öğretmen,
Bu büyük bahçenin gülleri öğrencileri.
Bilginin ışığıyla, sevginin sıcaklığında,
Büyüyüp serpilir filizler.

Bilgi kaynağıdır öğretmen.
Karanlığı aydınlatır, cahillik ondan kaçır,
Elinde geleceğin anahtarı.
Uygarlığın kapısını açır.

Bir ustadır öğretmen.
Yeni ufuklar açar elleriyle.
Şekil verir öğrencilerine.
İnsanlığa faydalı olsunlar diye.

Bir sanatkârdır öğretmen.
Eserleriyle değer kazanır, şan alır.
Toplumun mutluluğu için,
Çığır açar, yol alır.

Bir güneştir öğretmen, eriyen bir mum değil.
Aydınlatırken güç kazanan bir ışık kaynağı.
Kalıcı eserleriyle yaşayan,
Aydınlık bir gelecektir öğretmen.

En kutsal meslektir öğretmenlik.
Çalışma ve özveri ister,
Öğretmeni verdiği emeklerle
Yetişir gencecik beyinler.

ÇİFTÇİNİN ÖNEMİ

ASLI SÜTÇÜ

Özel Altın Nesil İlköğretim Okulu, 6/A

Çiftçinin Sesi Dergisi, sayı 36, 2002

Bir çiftçi görmüştüm
Güneşin yakıcı sıcağı altında
Bir elinde tırmık, bir elinde çapa
Gelmiş toprağı kazmaya
Kazdı... Kazdı... Kazdı...
Yüzü kıpkırmızı olmuştu
Elleri toprağın rengini almıştı
Alnından dökülen terler ise cabası
Eline aldığı küçük tohumu ekmeye başlamıştı
Onu kazdığı yere koyup üstüne topraklar attı
Birçok insanın yiyeceğı olan meyve ağacının tohumu
Büyük bir çaba ile ekiyordu
Can suyu da dökmüştü özenle
Ekmişti ekmesine amma
Yaptığı işin hala büyüklüğünün farkında değildi
Belki de birçok işten daha zahmetliydi
Önemi bilinmeyen bir çiftçiydi o
Bugün onun yani çiftçilerin günüydü.

YÜZYILA YOLCULUK

ASLI ZEYNEP ORTAKAN

İshakpaşa İlköğretim Okulu, 8/C

İshakpaşa İlkokulu Benim okulum 100 yaşında Şiir Yarışması Birincisi

Yeni Ufuklar Dergisi 100. Yıl Özel sayısı, 2006-2007

Başarmak için yelken açtı.

İshakpaşa.

Engin denizlere.

Umut taşıdı yüreğinde.

Ulaşmak için hayallerine.

Taşınması zor yükleri.

Katlanılamaz güçlükleri.

Ardında bırakarak.

Açıldı yeni ufuklara.

Keşfedebilmek için.

Başarının ve liderliğin kesiştiği köşeleri.

Umutla asıldı küreklere.

Azimle yol aldı mavi sularda.

100 yıllık yolculuğun sonunda.

Ulaştı İshakpaşa başarıya.

Yüzünde liderliğin tebessümü.

İçinde başarmanın coşkusu.

ORMANLARIN DİLİNDEN

AYHAN BALCI

İnegöl Lisesi İnegöl İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü,
1987 Yılı Ağaç Bayramı Şiir Yarışması Liseler İnegöl Birincisi
Emek Gazetesi, 14-15.04.1987

Bir gez Anadolu'yu beynini güneş yakar,
Başını dindirecek ne ağaç, ne gölge var,
O canım yeşillikler, tükenmiş harap olmuş,
Çağlayan ırmakları kurumuş serap olmuş.

Kumla, taşla, molozla dolmuş bütün dereler,
Seller almış götürmüş birçok ovayı yer yer,
Evler, köyler yıkılmış, mallar canlar yok olmuş,
Toprağını bırakıp göç edenler çok olmuş.

Hasta düşmüş çocuklar, hıçkırıyor analar,
Paslanmış keseleri, düşünüyor babalar,
Ölmüşler, dirilmişler sıtma felaketinden,
Hep cahillik yüzünden, fakirlik afetinden.

Yurtta orman yok etmek, bilir misiniz nedir?
Cahillik ve cehalettir, yurt için tehlikeli,
Ormansız bir vatanda, barınılmaz inanın,
Buna değer vermeli, senin güçlü imanının.

Ormanların yerinde, ya diken ya saz kalmış,
Ne yazık ki ormanı, hep cahiller budamış,
Bütün millet ağlasın, harap olan vatandır.
Vatanda ormansızlık, iman yokluğundandır.

Ağlıyor Anadolu'm kaldı hep kıraç diye
Bozkırlar hıçkırıyor, Ah ağaç ağaç diye
İşte ben bu haldeyim, aziz vatandaşlarım
Hepsi sizler içindir, dökülen gözyaşlarım.

Korucuyla beklenmez, hiçbir zaman bir orman,
Onu korur yaşatır yurt sevgisi ve iman
Ormansız bir milletin, vatani yok demektir,
Saadetin tek yolu ormanları sevmektir.

Ormanları sev koru, düşmezsiniz derde
Yarını düşünmeyen, zulmediniz her ferde
Vatanın her yanını, düşün orman sarınca
En güzel örneğidir, ibret al bak karınca.

Ormanlarla süslenmiş, kasabalar köyler,
Dallarında bülbüller, sanki bir mehter söylerler,
Yurt sevgisi ve iman, besleyen fert kalbinde,
Tanrı dahi memnundur rahat uyu kabrinde.

Ölürsem kahkahayla güler düşmanlar
Koşun yurdu sevenler, ormanı kurtarın,
Başım gözüm yarıldı, yırtıldı eteklerim,
Beni dertten kurtaracak, yok mu diye beklerim.

Ormanlar başta gelen, saadet kaynağıdır,
Savaşlarda barışta, yurdun dayanağıdır.
Çalışalım artacak, artık sanat bereket
Elbet bir gün yeşerir, orman olur memleket

ATATÜRK ÇOCUKLARI

AYLİN KASAPOĞLU

Müşerref – Muzaffer Samda İlköğretim Okulu, 7 A

İnegöl İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü,

23 Nisan 2000, Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı Şiir Yarışması

7. Sınıflar İnegöl Birincisi

Samda'nın Sesi Dergisi, sayı 4, 2000

Bir çiçektir çocuklar,
Yurdu güzelleştiren,
Bir gelecektir çocuklar,
Güzel günler düşleyen.

Onlardır geleceğin,
Doktorları, mimarları,
Onlardır Türkiye'nin,
En büyük umutları.

Bir çocuk bir gelecek,
Bir çocuk bin umut demek.
Durma koş Ata'nın yolundan.
Umut dolu yarınlar,
Bir gün gelecek.

Bırakın yaşasınlar çocukluğu çocukça,
Söylesinler duygularını açıkça,
Saf bakışlarla, temiz yüreklerle,
Gizlemeden haykırıp insanlığa.

Onlar Atatürk'ün çocukları,
Onun gibi olmaktır amaçları,
Bu yüzden tüm uğraşları,
Çünkü onlar Türk çocukları,
Atatürk çocukları.

BEN DÜNYAYI SEVİYORUM

AZER ARAS

Atatürk İlköğretim Okulu 7 F

Sevgi Pınarı Dergisi, sayı.8, 1. Dönem 1997-1998

Ben dünyayı seviyorum,
Betül'ü, Seda'yı, Sibel'i,
Serpil'i, Semih'i, Saim'i,
Ben öğretmenlerimi seviyorum,
İlyas, Cahid, Nilüfer öğretmeni,
Nurcan, Halim, İbrahim öğretmenleri,
Ben okulumu seviyorum,
İshakpaşa, Gazipaşa, Sinanbey okullarını,
Samda, Dumlupınar, Atatürk okullarını,
Ben ailemi seviyorum,
Annemi, babamı, kardeşimi,
Teyzemi, yengemi, amcamı,
Ben köyümü seviyorum,
Yenice'yi, Kozluören'i, Kurşunlu'yu,
Kozlucayı, Hamamlı'yı, Babasultan'ı
Ben İnegöl'ü seviyorum,
Okullarını, parklarını, camilerini,
Kenarını, köşesini, dört bucağını,
Ben dünyayı seviyorum,
Çin'i, Türkiye'yi, Türkmenistan'ı
Afganistan'ı, Azerbaycan'ı Kazakistan'ı

ORMAN

BADEM GÜNEŞ

Süpürtü İlkokulu

Yıldırım Gazetesi, 08.04.1987

Köyümüzde var meşe
Ali der, yaramaz işe

Keseceğim o meşeyi
Ocakta yemek pişe

O güzelim ağaç
Kesilir mi be Ali

Nice canlı barındı
Onun dalında bilsen

Gölgesinde serinle
Rahatça bir dinlen

Meşe durdukça dursun
Bırak orman büyüsün

Ağaç dikmek bizlere
Ata mirası kalsın

Bizden de gelecek nesle
Ebedi hatıra olsun

TATLI RÜYA

BELGİN SATILMIŞ

Müşerref – Muzaffer Samda İlköğretim Okulu, 7/A,
İnegöl İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü,
1999 Yılı Öğretmenler Günü Şiir Yarışması,
7'nci Sınıflar İnegöl Birincisi
Samdanın Sesi, sayı 3, 1. Dönem 1999

Ben bir öğretmenim.
Karlı dağlar ardında.
İki nehir arasında.
Küçük bir köy öğretmeniyim.

Yalınayak gezen çocukların.
Bilgi nedir bilmeyen
Cahil kafaların.
Öğretmeniyim.

Daha yeni öğreniyorlar.
Televizyonu, radyoyu.
İlk defa giyiyorlar.
O masmavi önlüğü.

Onlara doğruluğu.
Sevgiyi, saygıyı.
Dürüstlüğü
öğretiyorum.

Atatürk'ü anlatıyorum.
Yaptığı kahramanlıkları.
Yenilikleri, inkılapları.
Öğretiyorum.

En sonunda uyanıyorum.
Bu tatlı rüyadan.
İlk defa öğretmenliğin.
Önemini anlıyorum.

ÖĞRETMENİM

BURHAN ORHAN

İnegöl Endüstri Meslek Lisesi,
Bizim İnegöl Gazetesi, 03 Aralık 1982.

Bir söz edersin:
Boşluğu dolduran kum taneleri,
Çiftçi elinde buğday tohumları gibi.
Dökülür sıralarda kulaklara,
O sözler ki güzeldir.
Acıdır sırasında,
Gül bahçesinde verimli toprak gibidir.
Çiçekler arasında bir nar ağacı,
Sırasında dağları döğen dalgalarıdır.
O sözler ki çıkmıştır bir kere ağızdan,
İçimizde yaşatırız.
O yazılar ki kara üstünde beyaz,
Gözlerimin önünde.
Gecenin yayılan şafak aydınlığı,
Gurup güneşi gibi parlar.
O yazılar ki kalplerimizde,
Kurulan düşlerin ötesinde.
Bakıma muhtaç çocuklarımız,
Can vereceğimiz cılız bir alev gibi.
O yazılar ki;
Silinip gitmiştir kara tahtalarda.

SON BESTE

CANAN COŞKUN

Turgutalp Anadolu Lisesi
Yıldırım Gazetesi, 10 Ekim 2001

Sabah gelmediniz okula
Sizsiz söyledik İstiklal Marşını
Nereden bilebilirdik ki
Sizin çoktan uzaklaştığınızı

Bekledik sizi görmek
Günaydın demek istedik
Rahatsız herhalde diye iç geçirdik
Gittiğinizi nasıl düşünebilirdik

Salı sabahı
Yine gözler yaşlı, diller mühürlü
Herkes susmuş sizi beklerken
Orgunuz göründü

Hocam neydi aceleniz
Hiç mi bizi düşünmediniz
Biz sizden çok şey öğrendik
Bizden sonrakilere de öğretmeliydiniz

Tüm Turgutalp Anadolu Lisesi
Tek bir kişi gibi
Bekliyor sizi
Orgunuzu çalıp, marşlar söyletmenizi

İşte bu sizin son besteniz
Notaları gözyaşlarımız
Sözleri dualarımız
Hep sizinle olsun biricik İrfan Hocamız

CANAN GÜMÜŞ,

İnegöl Turgutalp Anadolu Lisesi

İnegöl Turgutalp Anadolu Lisesi Çizgi Dergisi, sayı 1, 2003

Balını sevdiğimi arıya kim söylemiş,
Kim öğretmiş balıklara yüzmeyi?
Deniz Kızı mı?
Kuşlar uçmayı kimden öğrenmiş?
Güneş nasıl doğar her gün?
Horozlar mı kaldırır?
Ay nasıl tutunur gökyüzüne?
Gece niye siyaha boyanmıştır?
Yıldızları çakan kim gökyüzüne nokta nokta?
Gözlerimi takan kim ıslıl, ıslıl?
Gözlerim rengini denizden mi almış?
Kim serip kaldırır bahar halısını?
Bulutları kim ağlatır?
Yağmurları kim serper damla damla?
Gül kimden almış rengini?
Kim öğretmiş açmayı?
Onlar okula gitmez ki!
Geliyorsa bahar gönderildiği içindir.

ORMAN SEVGİSİ

CENGİZ YURTCAN

İnegöl Ortaokulu,
İnegöl İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü, 1987 Yılı Ağaç Bayramı Şiir Yarışması,
Ortaokullar İnegöl Birincisi
Emek Gazetesi, 07 Nisan 1987

Güneş ağaçların arkasından doğar ince,
Orman akla gelir; ağaç, çiçek, kuş deyince
Dere akar ağır ağır, rüzgâr eser serince
Orman ağaçlık değil bir yuvadır bence.

Cıvı cıvı ötüşen kuşlarıyla
Çiçeklerde uçuşan arısı, kelebeğiyle,
Mis kokan renk renk çiçekleriyle,
Orman ağaçlık değil bir yuvadır bence.

Evimizde koltuk, masa, sandalye,
Ondan elde edilir kereste, reçine,
Beşikten mezara kadar bizimle,
Orman ağaçlık değil yuvadır bence.

TRAFİK

ÇAĞRI ERKOÇ

Müşerref – Muzaffer Samda İlköğretim Okulu 5/Cİl

Milli Eğitim Müdürlüğü

2000 Yılı Trafik Haftası Şiir Yarışması Beşinci Sınıflar Bursa İkincisi

Samda'nın Sesi Dergisi, sayı 4, 2000

Acı bir fren sesi
Kemirdi kulağımı,
Keskin bir koku sardı,
Yolun her tarafını.

Mahalleden koşuşan,
Geliyor cankurtaran.
Neyse ki ucuz atlattı,
Benim arkadaşım Can.

İçki, sigara, uykusuzluk,
Trafığe karıştı.
Can veren insanlar,
Tarihlere karıştı.

Dikkat sürücü dikkat,
Canlar sana emanet,
Kurallara uymazsan,
Bela gelir elbet.

ATATÜRK

DERYA GÜLER,

Müşerref Muzaffer Samda İlköğretim Okulu,
7 D İnegöl İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü,
19 Mayıs 1999 Atatürk'ü Anma Gençlik ve Spor Bayramı
Şiir Yarışması 7. Sınıflar Birincisi
Samdanın Sesi Dergisi, 1'nci Dönem 1999

Savaş gitti barış geldi.
Bunu Atatürk becerdi.
“Yurtta sulh cihanda sulh” dedi.
Bütün dünya onu dinledi.

Atatürk sayesinde.
Kurtuldu bütün vatan.
19 Mayıs'ı da.
Gençlere etti armağan.

Atatürk olmasaydı.
Bu vatan hiç olmazdı.
Atatürk olmasaydı.
Cumhuriyet kurulamazdı.

Atatürk olmasaydı.
Vatansız kalacaktık.
Kim bilir hangi ülkede.
Horlanan bir köle olacaktık.

ANADOLU SAVAŞIYORDU

DİLBER KILIÇLI

100. Yıl İlköğretim Okulu, 6 B

100. Yıldan Yansımalar Dergisi, sayı 1, Mayıs 2005

Genç yaşlı demeden
Gece gündüz demeden,
Yorulup dinlenmek bilmeden
Anadolu savaşıyordu.

Düşman geliyor peş peşe
Millet verdi el ele,
Varmak için hedefe,
Anadolu savaşıyordu.

Açlık çektiler, susuzluk çektiler
Kağnılarla mermiler çektiler,
Kazanmayı hedef seçtiler,
Anadolu savaşıyordu.

Haksızlığa boyun eğmediler,
Vatan, millet için canlar verdiler,
Bu topraklar ele geçirilmesin diye,
Anadolu savaşıyordu.

ÖZLEDİĞİM

EBRAR AKBULUT,

İnegöl Anadolu Lisesi, 10 TMB

Beşinci Mevsim Eğitim Edebiyat Dergisi, sayı 3, Mayıs 2009

Sen benim şu hayattaki
En saf, en temiz, en masum yanımla
Hep özlediğim; ama dönemediğim...
En çok sevdiğim zamanlarımı,

Sen mi benden gittin?
Yoksa ben mi seni terk ettim?
İnan hiç bilemedim!
Ama bil ki, ben seni çok sevdim.

Çünkü seninleyken;
Korkusuzca meydan okuduk dünyaya.
Kalbimizden ne geçtiyse söyledik kötü adamlara.
Hem hiç yenilmedik bu acımasız hayata,

Oysa sen gittiğinde veya ben terk ettiğimde seni
Kalmadı ne masumiyetim ne de cesaretim
Kapkara yalanlar dolandı dilime.
Sevgi, dostluk yerine,

Kin nefret doldu yüreğime.
Ezdi beni o meydan okuduğumuz dünya.
Gıkımı çıkaramadım kötü adamlara
Ve ilk rauntta yenildim hayata.

Neyse ki küçük de olsa bir parçanı sakladım.
Onunla avunuyorum şimdilerde.
Ey çok sevdiğim, ama dönemediğim...
Anılarda kalan mutluluğumuzu yazdım şiirlerimde.

Bil ki hasret kaldım yüzüne.
Biriciğim, kırmızı şapkalı sevgilim.
Çocukluğum.

AL KARDEŞİM SENDE BİR DİK

ELİF AKASLAN

Kaşıkcıoğlu İlkokulu, 4/B
Emek Gazetesi, 23 Mart 1984

Çınar veya çam fidanı
Al kardeşim sende bir dik
Biraz gübre, biraz su koy
Al kardeşim sende bir dik

Haftaya kalmaz hemen
Verecektir tohum filiz
Ayır yabancı otları,
Al kardeşim sende bir dik.

Aradan günler geçtikçe,
Bakacaksın güzelliğine
Oturucan serinlikte
Al kardeşim sende bir dik.

Çok memnun kalacaksın
Bu güzel ağacından
Sevinç ve neşe ile
Al kardeşim sende bir dik

Öğünmek istiyorsan
Meyve yemek istiyorsan
Güzelleşsin istiyorsan
Al kardeşim sende bir dik

Vatan borcu biliyorsan
Gurur nedir anlıyorsan
Söylediğimi dinliyorsan
Al kardeşim sende bir dik

SEN

ERBİN ÇELİK

Türkçe Öğretmeni, Atatürk İlköğretim Okulu
Sevgi Pınarı Dergisi, sy.6, Mart-Nisan 1997

Sen çöl ortasında bir pınarsın
Ki bütün susamışlar senden içer
Kana kana.
Sen yaşam verirsin tüm insanlara.
Sen bilgi pınarısın
Senden içer bilgiyi çocuklar
Kana kana.
Sen Anadolu köyünde
Bir mimarsın
Ki bütün memurların başısın
Sen insan mimarısın
Sen şekillendirirsin şekilsiz beyinleri
Sen gece karanlıkta bile ışıksın
Ki tüm karanlıkları
Fikirlerinle aydınlatırsın
İşte o aydınlarda
Geleceğin umutları yücelir
O umutlar bizim umutlarımız
Ulusun umutlarıdır
Bilmiyorlar ama bilecekler
Sen öğretmensin tüm güzellikler sendedir
Sensiz gelecek sonu bilinmeyendir.
Sen sarp dağlardan
Aşılmaz yarlardan
Çağlayarak akan selsin
Sen bilgi selisin
Sen uygarlık meşalesisin
Sen güneşsin ufuktan doğan
Karanlıkları aydınlatır
Üşüyenleri ısıtırsın.
Bütün umutlar sende.
Sensiz olmuyor uçak
Sensiz yıldızlar aydınlatmıyor gökyüzünü
Ufuklar sensiz karanlık
Bekliyor seni gelecek
Haydi artık seni bekliyor
Tüm insanlık.

CANIM BABAM

ERDAL CİHAN

İnegöl Ortaokulu

Bizim İnegöl Gazetesi, 15 Temmuz 1976

İsminde bile tat var
Can babam canım babam
Gözlerinde hayat var
Can babam canım babam

Ötüşen kuşlar bile
Seni getirir dile
Sensiz hayat nafile
Can babam canım babam

Yüzünün kırışığı
İçimin yanığı
Sen yavrunun aşığı
Can babam canım babam

ÇİÇEK OLSAM

ESRA ACAR

İnegöl Mediha Hayri Çelik Fen Lisesi
Mediha Hayri Çelik Fen Lisesi Kervan Dergisi, sayı 1, 2008

Bir karanfil olsam bugün,
Kıpkırmızı, güzel kokulu,
Herkesin sevdiği ve gördüğü,
Güzelliklerle dolu, koparmaya kıyamadığı,
Bir karanfil olsam bugün.

Bir sümbül olsam bugün,
Güneş ışıklarıyla açmış,
Dünyaya “Merhaba” deyip,
Yeşiller arasından göz kırpan,
Bir sümbül olsam bugün.

Bir menekşe olsam bugün,
Yalnız kalmaktan sıkılmayıp,
Selam versem hayata,
Öpücüklerle donatsam yaşamı,
Bir menekşe olsam bugün.

Bir papatya olsam bugün,
İlk ben uyansam kırlarda,
Koşup koşup yorulmasam
İnce belimle, beyaz çiçeğimle,
Bir papatya olsam bugün.

HAZİNELERİMİZ ÖĞRETMENLERİMİZ

ESRA KOCA

İnegöl Lisesi 4/B

Yıldırım Gazetesi, 24 Kasım 1988

Beyninin bilgi bahçesinde bir kelebek olsam
Uçsam bilgiden, bilgiye
Susamış bir çocuk olsam
İçsem sevgi pınarından kana kana.

Gülümsemen güneşten bir parça gibi
Isıtıyor sevgiye muhtaç kalbimi
Gözlerin öyle derin, öyle anlamlı ki
Sevgi bahçesinden bir demet gül gibi.

Anamsın desem, anadan öte;
Babamsın desem, babadan öte;
Kalbin enginlerden öte...
Işık saçan yol gösteren bir el gibi

Öyle imrenirim ki sana öğretmenim
Seni seven kalpler pek çok
En kutsal görev senin
Hayatta hep mutlu ol.

EN İYİSİ OLMAK

ESRA KORKMAZ

İmam Hatip Lisesi, 9/F

İnegöl İmam Hatip Lisesi Meşale Dergisi, Mayıs 2005

Dağ tepesinde bir çam olmazsan vadide bir çalı ol.
Fakat oradaki en iyi, en küçük çalı, sen olmalısın.
Bir misk çiçeği olmazsan, bir Nilüfer ol.
Fakat Gölün içindeki en canlı çiçek, sen olmalısın.
Hepimiz kaptan olamayız, tayfa olmaya da mecburuz.
Dünya da herkes için mutlaka bir şeyler var.
Cadde olmazsan patika ol, güneş olmazsan yıldız ol.
Kazanmak yahut kaybetmek önemli değildir.
Sen her neysen, onun en iyisi olmalısın.

ÇANAKKALE GEÇİLMEZ

FİGEN ÖZDEMİR

Sinanbey Ortaokulu, 8/A
Yıldırım Gazetesi, 25 Ocak 1991

Okudum altın harfli geçmişimi teker teker
Her yönüyle gururlandım, mükemmeldi mükemmel
Okudukça bir hançer saplandı yüreğime
Gözyaşlarım sicim gibi düşüyordu tenime

Açtığımda bir sayfayı gönlüm bir hoş olmuştu
Türk askerinin sesi kulağıma dolmuştu.
Yetmiş altı yıldır anılıyordu hâlâ
Okudukça sızlıyor, kanıyor bu yara.

Dönmeyeceğini bile bile asker gönderdi analar
Çanakkale zaferinin isimsiz kahramanıdır onlar
Her biri vatan için canlarını koymuşlar
Türk'ün vatan aşkını dünyaya yaymışlar.

Analar ağlarken, gelinler sızlarken,
Çocuklar beşikte habersizce uyurken.
Düğüne gider gibi gitti Türk askeri
Son nefeste bile: Çanakkale Geçilmez dedi.

21. YÜZYIL KOLEJİ MARŞI

FÜSUN TIRPANCIOĞLU (Söz- Müzik)

21. Yüzyıl Koleji Dergisi, 2004

Şerefimizde, andımızdasın
Özel Yirmibirinci Yüzyıl Lisesi
Kanımızda canımızdasın
Özel Yirmibirinci Yüzyıl Lisesi

Atamızdan armağan
Çağdaşlığa uzanan
Bize aydınlık sunan
Özel Yirmibirinci Yüzyıl Lisesi.

ATATÜRK ORMAN ÇİFTLİĞİ

GÖKHAN ÖZCAN

İnegöl Endüstri Meslek Lisesi
Bizim İnegöl Gazetesi, 25 Nisan 1981

Cumhuriyetin ilânından sonra
Baktı Atatürk Ankara'ya
Başkente renk gerek dedi.
Boş bir arazi seçti.
“Çiftlik kurulacak” dedi.
“Yemyeşil Orman Çiftliği”
“Aman Paşam” dedi çevredekiler
“Bu arazi kurak, çorak
Ve kısmen de bataklık”
“Çiftlik nasıl kurulacak?”
Paşanın cevabı sertti
“Biz kurmazsak kim kuracak
Bu toprak pis kalacak”
İşe başlandı hemen
Üstler ağaç yerler çimen
Olana dek sürüp gitti
Mutlu bir günde çalışmalar bitti.
Halâ Ankara'nın en güzel yeri
Atamızın eseri
Ve yıllarca yöneltecek
Kendine nesilleri.

ÖĞRETMENİM

GÜLNİHAL ALPAY

İnegöl Lisesiİnegöl İlçe İlköğretim Müdürlüğü,
1981 Yılı Öğretmenler Haftası Şiir Yarışması, Lise 1'ler Birincisi
Bizim İnegöl Gazetesi, 26 Kasım 1981

Bir mum gibi etrafına
Erir yine ışık saçar
Öğretmenim canım benim,
Cehalet sizlerden kaçır

Tek dileğim var sizlerden,
Ne olur yozlaştırmayın bizi.
Doğrulardan gerçeklerden
Uzaklaştırmayın bizi

İlim irfan aşılarken
Her zorluğu karşılar
Yeni mesleğe başlarken
Vurulur düşer öğretmen

Bir mum gibi erir biter.
Yanar yakılır da tüter.
Gün gelir aniden gider
İsimsiz kalır öğretmen

Sana değer verilirse,
Öz varlığın bilinirse,
Kalbine bir girilirse
Ebedi kalır öğretmen

Okulumda her şeyimsin
Hem babam, hem de annemsin
Vatan için bir nefersin
Hakkın ödenmez öğretmen.

Atatürk'tür önderimiz,
Kalplerde sizin yeriniz,
Cehalete kalesiniz,
Yılmadan çalış öğretmen.

Saygı sevgi eseridir.
Ancak kalplerde yeridir.
Maaşta da en geridir.
Ezilir gider öğretmen.

Kışı, ilkbaharı, yazı,
Ördeği, turnası, kazı.
Halk içindeki yobazı,
Ezer de geçer öğretmen.

Atamızın eserini,
Korur kurutur öğretmen,
Akıtır alın terini,
Saygılar sana öğretmen

ORTAOKUL'DAN AYRILIRKEN

GÜNER ORAL

İnegöl Ortaokulu

Şirin İnegöl Gazetesi, 12 Aralık 1957

Ayrılıyoruz artık son günlerimiz,
Fakat gönüllerimizle beraberiz.
Hepimiz bir bir vatanın kucağında
Bir hayat uğruna öleceğiz.

Gurbete düşenler, sıladan ayrılanlar,
Hasretle geçen günlerini sayarlar,
Belki bir gün kavuşuruz diye,
Hepsi son ümitle yaşarlar

HAYAL ORMAN

HASAN AYBEY

İnegöl Endüstri Meslek Lisesi
Orman Bakanlığı, Orman Haftası,
1982 Yılı Orman Konulu Şiir Yarışması Liseler İnegöl Birincisi
Emek Gazetesi, 20 Nisan 1982

Sıcak bir yaz günüydü...
Ağır, ağır giderken
Tozlu yolda,
Karşımda belirdi birden
İnce, uzun yeşil
Bir dalın hayali
Etraf, ağır bir sessizlik içinde,
Görünürdü, ne bir su şakırtısı,
Ne kuşların şen,
Şakrak sesleri,
Ne çiçeklerin,
Mis kokusu, çekici güzellikleri...
Sadece ruhları karamsarlığa boğacak
Bir durgunluk,
Güneşten doğan karaltı var.
Kıvrılarak giden yoldan,
Tırmanırken önümdeki yokuşu,
Yaklaştım önce hayal
Zannettim, o tatlı gerçeği
Neden sonra fark ettim,
Altında oturan yaşlı dedeyi,
Selam vererek
Oturdum yanına dermansız,
Attım sırtımdaki ağır heybeyi.
İsteksiz bir sohbetten sonra
Üzgün, kırık bir sesle,
Yorgun, argın akan çeşmeyi göstererek
Söze önce o başladı.
Dedi... Ey oğul!
Görseydin bir zamanlar
Buraları sen.
Ağlardın ah edip üzüntüden
Kaderinden.

Dikkat kesildim
Yaşlı insanın sözlerine.
Dalarken gözlerim
Bir hayal perdesinin ardına,
Derinden derine.
Öyle bir büyük Dünya ki
Burası...
Diz boyu otların içinde
Rengârenk çiçekler,
Güneşin sarı ışıklarıyla
Boğulmuş dev ağaçlar,
Coşkun bir sevinçle karşılıyor bizi
Çekiyor derinliklerine,
Teklifsizce ikimizi.
En yeni besteyle
Sesleniyor şimdi bize.
Birkaç adım ötede
Çağıldayarak akan dere
Güneşin altın ışıkları ile
Pırlantaya benziyor
İçindeki çakıl taşları,
Hepsi ayrı birer masalın,
Ayrı birer efsanesinin
Yadigârı.
Hafif bir karaltı ile
Zayıflıyor gittikçe,
Güneşin sarı, altın demetleri.
Yeni bir dünya doğuyor
Ormanda, böyle her akşamüstleri.
Uzattım avuçlarımı
Soğuk, berrak suyundan içmek için dereciğin.
Fakat uyandım
Yakıcı sıcak tesiri ile
Öğle güneşinin.
Etrafımdaki acı gerçeklerle
Boğuldu,
Şimdi hayal dünyası.
Dedenin şu son sözleriyle
Kurtuldum ormanın büyüünden
Ağlayarak dedi;
Ey oğul,
Sen ve senden sonrakilere

Sözüm olsun...
Böyle kara lekeleri
Silmek istersek üzerinden,
Yeşil Dünya'nın
Ağaç dikelim her yere
Dağa, bayıra,
Tüm düzlüklere!...

BAKYAPI ORTAOKULU MARŞI

HASAN HÜSEYİN YILMAZ (Söz) & NAZLI AĞDIK (Müzik)

Hacı Ali Bakgör Ortaokulu,

2019-2025, Barkın Mutlu, Uygur ve Aydınlik Nesiller Dergisi, s.9

Bakyapı'da anlayış var
Sevgi, saygı, hoşgörü,
Mutluluk var.
Bakyapı'da gelecek var
Bilim, öğrenim ve sanat var.
Haydi gel, durma gel Bakyapı'ya,
Haydi gel, sen de gel Bakyapı'ya.
Durmadan öğrenmeye
Severek büyümeye
Atatürk'ün izine
İlerle, ilerlemeye
Hiç bitmeyen azmimiz var
Gölgesinde dinlenecek bayrağımız var
Kalbimizde vatan aşkı var,
Bakyapı'da, Bakyapı'da gelecek var.
Haydi gel durma gel Bakyapı'ya,
Haydi gel sen de gel Bakyapı'ya.
Durmadan öğrenmeye
Severek büyümeye,
Atatürk'ün izinde İlerle, ilerlemeye
İlerle, ilerlemeye

KAR TANELERİ

HATİCE ÜNLÜSOY

Cumhuriyet İlkokulu

Eğitimde-Öğretimde 100 Yıllık Kurum

Cumhuriyet İlkokulu Yüzüncü Yıl Özel Sayısı

Bizler kar taneleri gibiyiz.
Onlar gökyüzünden yeryüzüne inerler.
Aynı bizim dünyaya gelmemiz gibi;
Ama onlar kışın gelirler, bizim mevsimimiz yok.

Kar yağarken bazıları büyük bazıları küçüktür.
Bazıları yavaş bazıları hızlı iner gökyüzünden,
Bizim erken ölmemiz ve geç ölmemiz gibi.
Onların bazıları büyük, bazıları küçük, bizim gibi.

Onlar bazen camlara takılır,
Her şeye rağmen yaşamak ister gibidirler.
Çünkü ölmek istemezler,
Aynı bizim hasta olup ölmemiz gibi.

Fakat ne olursa olsun,
Onların sonu su, bizim sonumuz toprak,
Toprak susuz yaşayamaz, su da topraksız.
Yani ayrılmaz ikiliyiz kar taneleriyle.

AYDINLIĞA DOĞRU İLK ADIM

HAVVA CANKAT,

İnegöl Ortaokulu İnegöl İlçe İlköğretim Müdürlüğü,

1981 Yılı Öğretmenler Haftası Şiir Yarışması

İnegöl Orta 2'ler Birincisi

Bizim İnegöl Gazetesi, 01 Aralık 1981

Öğretmenim bir zamanlar bize;
Aydınlık bir yoldan söz ederdiniz.
“Bu yolda ilerleyip büyük adam olunuz” derdiniz.
İlerliyorum öğretmenim ilerliyorum
Gösterdiğiniz yoldan
Aydınlığa doğru yürüyorum.

Gönlümdeki öğretmen sevgisiyle
Sesleniyorum
Size verdiğim sözü tutacağım
Gösterdiğiniz yoldan ayrılmayacağım
Öğretmenim

Tatlı sesiniz çınlıyor kulağımda,
Sizi düşünüyorum.
Gözlerim çakmak çakmak olmuş ağlıyorum
“Ağlama” diyorsunuz bana “ağlama”
Nasıl ağlamam öğretmenim nasıl
Sizi anımsadıkça

Size borçluyum,
Aydınlığa doğru ilk adımı atmamı
Sizi hiçbir zaman unutmayacağım
Söz veriyorum öğretmenim
Söz veriyorum
Sizi kalbimde yaşatacağım.

MEKTUP

HULKİ DEMİRTAŞ

Kocatepe İlköğretim Okulu, Resim İş Öğretmeni
İnegöl İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü
24 Kasım 2001 Öğretmenler Günü Şiir Yarışması
Öğretmenler Kategorisi Birincisi
Yıldırım Gazetesi, 29 Kasım 2001

Bugün yine bir yirmi dört Kasım
Yorgun ve bitik şu toy bedenim
O günden sonra ne kederim bitti ne yasım
Sensiz yetim, sensiz sefiliz öğretmenim.

Bir daha güneş doğmadı sizden sonra
Kâbus gibi çöktü üzerimize kara bulutlar
Dans ediyorlar her gün girip kol kola
Önce kuşlar yok oldu gökyüzünde sonra umutlar

Mevsimler artık hep kış, soğuk ve ayaz
Önce siz terk ettiniz köyümüzü
Sonra ilkbahar ve yaz
Hani hep kalacaktınız öğretmenim tutmadınız sözünüzü

Okul kapandı ilk baştan sonra yollar kardan
Kalem, silgi nerede kalemsiz kaldık
Samanlık yapıldı okul sonradan
Kırıp kapıları bahçeye hayvanları saldı

Önce umutlar buz tuttu sonra derede su
Çıkışında kar kaplı şu taş
Akar gözyaşlarım tutamam ark dolusu
Anlatmak imkânsız öğretmenim öldüğünü şu delibaşa

Kurşun muydu sizi vuran yoksa cehalet mi
Ne fark eder artık bir katil de benim
Suçlu kafalar mı yoksa demir saplı alet mi
Her şey birbirine karıştı öğretmenim

Kırda çiçekler açmıyor artık
Onlarda dargın size nar ağacı da
Hem öksüz hem yetim kaldık
Biçareyiz öğretmenim bu acıda

Çok üşüyorum,
Hava buz gibi
Yüreğim sımsıcak öğretmenim
Hiç unutmayacak sizi

KİTAP

HÜSEYİN ŞENTÜRK,

Gazipaşa İlkokulu

Altıeylül Gazetesi, 03 Şubat 197

Bilgi doludur kitap
İnsana eder hitap
Ahlaklı olmanın yolunu
Kitap öğretir kitap

İyiliğin anahtarı
Kötülüğü açamaz
Kitap okuyan insan
Hiç kötülük saçamaz.

MUAZZEZ KARAKAFA'NIN ARDINDAN

İLHAN SUNER

Altıeylül İlkokulu Sınıf Öğretmeni

Altıeylül Gazetesi, 06 Kasım 1973

Bir gülümüz vardı,
Açmış sekizinde
Şen, korkusuz
Mutlu yarına...
Her gün başka başka açardı...
O, en güzel renklerini
Bu gün de kara açmış
Sonsuzda!..
Dün Ak açmıştı
Ak bir trenin makinistiydi
Ak Evren onundu
Sonsuza dek mutlu
Bugün kara trenin makinisti oldu
O, Evrenin
Toprak onun
O Toprağın
Yolcu ediyoruz.
Bilmediğimiz yere trenimizi...
Dönmeyecek artık
Biliyoruz,
Bilerek
Elimiz kalkmıyor
Sallamak için
Kolumuz kırık...
537 Nolu katarın kaptanı
Meçhul oldu
Bizi, bize koydu kendisi
Anılarıyla kaldık
Küçücük bir resmi
Boş bir sıra
Unutulmaz bir acı

TÜRK HAVA KURUMU

İSMAİL ERTUĞRUL,

İnegöl Ticaret Lisesi, 11/B

Türk Hava Kurumu'nun kuruluşunun 61. Yılı dolayısıyla

THK İnegöl Şubesi'nce düzenlen şiir yarışması birincisi

Emek Gazetesi, 17 Şubat 1986

Daima masmavi göğü koruyan,
İlk yardımcımızdır Hava Kurumu,
Engin mavilikte barış sağlayan,
İlk yardımcımızdır Hava Kurumu.

Başlattı yurdumda büyük kampanya,
Dolaştı Erzurum, Antalya, Konya,
Erzincan, Tekirdağ, Bursa, Malatya,
İlk yardımcımızdır Hava Kurumu.

Urfa, Antep, Hatay, Kahramanmaraş,
Haydi gel arkadaş! Yurdumu dolaş,
Gel sende katıl ona vatandaş,
İlk yardımcımızdır Hava Kurumu.

Hazırlar yurduma cesur pilotu,
Düşmanlardan korur benim yurdumu,
Vatandaş sen onu yaşat ve koru.
İlk yardımcımızdır Hava Kurumu.

Paraşüt, planör daha niceler,
O'nunla gelişir O'nunla işler,
Yazmakla bitmez yaptığı işler,
İlk yardımcımızdır Hava Kurumu.

"İstikbal Göklerdedir" diyor atamız,
Yeryüzü bizimse gökte de varız,
Mavi ufuklara doğru uçarız
,İlk yardımcımızdır Hava Kurumu.

ÖĞRETMENLER GÜNÜNÜN ARDINDAN

İSMET TOM

Bizim İnegöl Gazetesi, 27 Kasım 1981

Dünya yaratıldı
Bilinen ne vardı
İnsanın ihtiyaçları
Öğretmeni yarattı
Karanlıktı insanın dimağı
Başladı yaşam savaşı
İnsanın üstü başı
Eğlencesi, ekmeği, aş
Hastalık ve tabiatla savaşı
Oluverdi öğretmenin
Ne vardı ki önceden,
Konuşma bile heceden
Ne gezerdi giyim kuşam
Ağaç kovuğunda sürüyordu yaşam
Bu karanlık dünyadan
Uygar bir çapı aşan
Dünyamızdan ayrılıp
Aya yıldızlara koşan
Tüm insanları aydınlatan
Gerçek ışık öğretmen
Ne söylesem de memnun etsem
Gelmez aklıma hemen
Yaşam becerisi verdin halkıma
Kimde yok ki senin emeğin
Söyle var mı bir dileğin?
İste sana canım vereyim
Neler icat etmedi ki öğrencilerin
Sensin öğretmeni, bilgilerin
Üzülme sakın yorulunca
Yetiştirdiklerin var ya bunca
Yarın mahşere varınca
Oturacak yerin baş loca
Yaşayan herkes seni anacak
Seni lanetleyen bilmem
Tanrının yüzüne nasıl bakacak

UÇUP GİDENLER (ŞARKI)

KAAN BAYRAKÇI

(Söz Müzik) İnegöl Anadolu Lisesi

Yabancı Dil Ağırlıklı Lise, Müzik Öğretmeni,

Bugün bir sevinç bir de hüzün yaşıyorum
Seni belki de bugün son kez görüyorum
Hem unutmamayı hem de unutulmamayı diliyorum
Hepiniz bilin ki canım gibi seviyorum.

Şimdi gidiyorsunuz birçoğunuz uzaklara
Her birinizde bir parçam var, kalbim oldu paramparça.
Sizi sevdim gösteremesem de sınıfta
Burada bir ömür geçti, bizleri unutma

Sen kalbimde açan bir gül gibi,
Sen uçup da giden bir kuş gibi,
Gidiyorsun, uçuyorsun uzaklara,
Gidiyorsun her yıl uçup gidenler gibi...

KÖTÜ ALIŞKANLIKLARIN ZARARLARI

LEYLA İLARSLAN

Şükrünailipaşa İlkokulu 5/F
Emek Gazetesi, 05 Mart 1981

Sağlıklı yaşamak için
Dikkat etmek gerekir
Sigara, içki, kumar
İnsanlığa tüm zarar
En kötü alışkanlık
Kumar, içki, sigara
Bunları içen kişi
Rahatsız eder herkesi
Sigara kötü alışkanlık
İçki kumar daha kötü
Bunları içenlere
Verelim hep öğüdü
Yeşilay yardım eder
Bunlardan korunun der
İçki kumar sigara
Düşürürler hep dara.

EMEKLİLİK

MEHMET SEÇKİN

Şakir Lakşe İlkokulu Sınıf Öğretmeni

Mehmet Seçkin, Esaret Acıları Anı Öykü ve Şiirler Kitabı, 2004

İrfan ordusunda bir nefer iken
Yoruldu dizlerim geri çekildim
Nice çiçeklerime dil döker iken
Azaldı sözlerim geri çekildim.

Rüyamda çocuklar,
Kara tahta var
Nice çiçek açtı nicesi soldu
Kimi yanımda kimi kayboldu

O güzel günlerim baharım geçti
Fırtına başladı hava sertleşti
Bu veda yemeği yaramı deşti
Kayboldu izlerim geri çekildim

Okuldan okula tez geçti zaman
Seçkin öğretmenden küsmeyin aman
Gözümün önünde bir garip duman
Yoruldu dizlerim geri çekildim

KARANLIK GÖKLERİN YILDIZI

MERAL KAŞIKÇIOĞLU

İnegöl Ortaokulu, 3. Sınıf İnegöl İlçe İlköğretim Müdürlüğü,
1981 Yılı Öğretmenler Haftası Şiir Yarışması, Orta Üçler Birincisi
Bizim İnegöl Gazetesi, 27 Aralık 1981

Cahil diyorlardı bize,
Sen kölelik zincirini kırmadan önce
Cahil deyip geçiyorlardı
Sen gönlümüzdeki ihtiyacı bilmeden önce

Sen öyle bir güneşsin ki
Doğdukça yüreğimizi aydınlatan
Sen öyle bir yağmursun ki
Yağdıkça bilgi dağarcıkları dağıtan

Sen tek ümidi cahillerin var oldukça
Sen dağılmış dört bir parçan
Vatan toprakları boyunca,
Sen “Kara göklerin yıldızı” öğretmen

ÖĞRETMENİM BENİM

MERYEM ODABAŞ,

Müşerref – Muzaffer Samda İlköğretim Okulu, 7/A

İnegöl İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü

24 Kasım 1998 Öğretmenler Günü Şiir Yarışması

7. Sınıflar İlçe Birincisi.

İlk adımla benimlesin.
Yaşamımda rehberimsin.
Bilgilerle beynimdesin.
Saygı değer öğretmenim.
Bilgileri derya seli.
Kim öpmez sendeki eli.
Dünyaya geldin geleli.
Işığımsın öğretmenim.
Zorluklarla savaşmayı.
Çalışarak yaşamayı.
Hedeflere ulaşmayı.
Öğretensin öğretmenim.
Öğrettiğin bilgilerle.
Bize verdiğin emekle.
Ömür boyu bizimlesin.
Kalplerdesin öğretmenim.
Yüzün bana sanki güneş.
Dünyada yoktur sana eş.
Bilgilerin sanki ateş.
Meşalesin öğretmenim.
Cumhuriyetle birlikte.
Başöğretmen Atatürk'le.
İyi günde, kötü günde.
Beraberiz öğretmenim.

GÜNEŞİM

MESUT URGANCILAR

İnegöl Lisesi

İnegöl İlçe İlköğretim Müdürlüğü,

1981 Yılı Öğretmenler Haftası Şiir Yarışması, Lise 2'ler Birincisi

Bizim İnegöl Gazetesi, 28.11.1981

Tam on yıl önceydi;
Okul denilen kutsal yere
İlk adımımı attığım gün
Üşüyordum, titriyordum.

İşte o zaman bir güneş doğdu
Isındım iliklerime kadar
O güneşle yeşerdim.
O güneşle büyüdüm, geliştirdim.

Tüm bilgiyi,
Okumayı, yazmayı,
Sevgiyi, saygıyı, dünyayı,
O güneşin ışıklarından aldım.

O güneş ki,
Beni babam gibi sevdi,
Annem gibi okşadı.
O güneş; öğretmenimdi.

Ondan aldığım ışınlarla
Yanmıştı tenimin her yeri,
Bana ışık verirken o güneş
Söndürmüştü kendini

MEMLEKET İÇİN

METİN TAŞKIN,

İnegöl Erkek Sanat Okulu, Öğretmen,
Bizim İnegöl Gazetesi, 16 Şubat 1966

Beni bir fabrikada göreceksin,
Alnımda damla damla ter.
Beni bir maden ocağında göreceksin,
Asil karanlıklar içindeyim.
Toprak kıymetlenecek avuçlarımda
Memleket için...

Beni bir köyde göreceksin,
Nur taşıyacağım ellerimle.
Beni bir barajda göreceksin,
Suya hükmedeceğim.
En büyük şehirlerden, en küçük köylere dek.
Yollar döşeyeceğim,
Memleket için...

Beni bir tezgâh başında göreceksin,
Göklere, denizlere uzanmıştır ellerim.
Dönen çark,
Çakılan çivi,
Yükselen bina,
Benim gücüm, benim zekâm, benim eserim.
Memleket için...

En güzel kumaşları dokuyabilirim,
En yüksek binayı inşa edebilirim,
Gerekliyorsa eğer,
En korkunç silahları yapmak için,
Yaratılmıştır ellerim.
Memleket için...

ÇEVRE BİLİNCİ

MUHAMMET DEMİRCİ

İshakpaşa İlköğretim Okulu, 8 D
Yeni Ufuklar Dergisi, sayı 9, Haziran 2010

Mis gibi gelirdi yayla kokusu
Tabiatı öldürdük işin doğrusu
İçimize düştü gelecek korkusu
Unuttuk! Kalmadı çevre bilinci.

Hayvanları vurduk nesli kalmadı
Ormanları kestik yeri dolmadı
Birileri bağırırsa da duyan olmadı
Umurumuzda olmadı çevre bilinci.

Santrallar kurarak külünü attık
Fabrika atıklarını denize kattık
Boş ver diyerek hep keyif çattık
Yaşama nedeniymiş çevre bilinci.

Artık! Temiz hava alamaz olduk
Turfanda sebzedden gıdasız kaldık
Zaman geçti ancak farkına vardık
Geleceği kurtarmakmış çevre bilinci.

Daha geç değil ki boyun bükelim
Gelin dört bir yana fidan dikelim
Çevreye saygıyı gönüllere ekelim
Çocuklara aşılansın çevre bilinci.

TÜRK HAVA KURUMUM

MURAT AYDIN

Cumhuriyet İlkokulu, 5/C
Emek Gazetesi, 19 Mart 1986

Yurdumun hizmetine koşan,
Sınırlarını gökten dolaşan,
Düşmanla sert bakışan,
Benim Türk Hava Kurumum.

“İstikbal Göklerde” derken,
O'nun izinde olma varken,
Semalarda kuş gibi uçarken,
Sevinirim Türk Hava Kurumu.

Halktan alıp halka veren,
Milletini, vatanını seven,
Koruyucu eleman yetiştiren,
Canım Türk Hava Kurumum.

Kurban derilerimizle sana,
Güç verimiz koluna kanadına,
Onunla layık oluruz adına,
Ülküm Türk Hava Kurumu.

ÖĞRETMENLERİMİZ

MURAT ÇULHA,
İnegöl Lisesi
Emek Gazetesi 29.11.1985

Andırıyor ok yayı öğretmenin çehresi,
Ey yarının şerefli, çalışkan Türk öğrencisi
Kalbimizde derin iz, sizin aziz isminiz
Hayalimizde her an sizin güzel cisminiz
İmkân yok geçmez bir gün isminizi anmadan
Siz zaten alevsiniz, ışığınız yanmadan,

Her zaman okulumuz sizlerle örtülüdür
Bu sis değil, bir histir kalbimizin tülüdür.
1 harf öğretmenin 40 yıl olurum kölesi
Peygamberimiz demişti bu hadisi,

29 harf öğrettin bana,
Köleyim artık 1160 yıl sana.
Sonsuz ufku daima pembe tüllerle ören,
İki gölgedir bunlar bir öğrenci, bir öğretmen.

Anarız hep saygıyla isminizi.
Her zaman hoşgörüyü yetiştirdiniz bizi.
Bizim için mabettir mukaddes okulunuz.
Bir mıknaş gibidir o kıvrımlı yolunuz.

Her sokağa çıkışta arar sizi hep gözler
Görmesek bir gün sizi, gözler sizleri özler.
Sizi gören o gözler ölü ise canlanır
Kalpler makine olur, gönüller heyecanlanır.

Güneşin doğuşuyla yuvanız güneş olur
Her pencere semada bir yıldıza eş olur.
Gözleri kamaştıran ölmez vatan ufkunda
Sizler birer aysınız bizler yıldızlar bunda
Beraberiz her zaman yurdun zümrüt bağında
Bu iki ruh birleşti şanlı Türk bayrağında

ANADOLU'DA

MURATŞAH DEMİRCİ

Cumhuriyet İlköğretim Okulu Müdürü

Yıldırım Gazetesi 23.04.2001

Şerefli bir ulusun kendi özgürlüğüne
Öz vatanından sürüp el kondu hürlüğüne
Kara leke sürüldü o koca Türklüğüne
İlk defa güneş bile kara Anadolu'da

Anadolu insanı, Anadolu toprağı,
Zulümle kan ağladı, suyu, ovası, dağı
Ve... Son damla taşırdı dolmuş olan bardağı
Kurtuluşun umudu bugün Anadolu'da

Milletsiz vatan olmaz, ne de vatansız millet,
Mustafa Kemal çıktı dedi: "Ulusum sabret
Kurtuluş yakındadır. Doğacaktır saadet"
Yıllardır asık yüzler güldü Anadolu'da

Güneş ufku yırtarken Samsun'u aydınlattı.
Kıyıya vuran dalga gökyüzünü çınlattı.
Erzurum'da Sivas'ta gitti halka anlattı.
Milletin bağrında Kemal Anadolu'da

Dedi: "Ulusum dinle kurtuluş doğacaktır.
Milli iman, milli güç gafleti boğacaktır.
Bu topraklar daima hep senin olacaktır.
Köyde, kentte, şehirde umut Anadolu'da

Öyle bir kıvılcım ki şimşek oldu anında
Mustafa Kemal yine Milleti'nin yanında
Ölüm... Sanki eridi kan oldu dudağında
Gönüllere hükmetti Kemal Anadolu'da

Topa karşı baltayla, süngüye karşı kürek.
Türk Milleti haykırdı, ovada kükreyerek.
Tepeler ateş kustu, dayanamıyordu yürek.
Bu kadar hazin oldu. "Ölüm" Anadolu'da.

Varlığı almak için yokluğa razı oldu.
Matemi çekemedi, kayalar dile geldi;
“Ya rabbim... Bu nasıl iş, bu ne biçim eceldi”
Sanki mahşer kuruldu güzel Anadolu’da.

Vahşetin arasında su yerine kan içti.
Ne yiyecek, ne örtü, aç ve çıplak döğüştü.
Son nefesine kadar hainlerle boğuştu.
Şehitlik bayraklaştı bugün Anadolu’da.

Sonunda ufuklardan kara bulut silindi.
Düşmanı süre süre Akdeniz’e gelindi (İzmir)
Ancak bu günden sonra Vatan’a vatan denildi.
Çiğnenmekten kurtuldu namus Anadolu’da

İlk meclisi bu millet bu inançlarla kurdu.
İlk meclise her giren, bu milli ruhla girdi.
İlk meclis bu milletin ilk ve son meclisiydi
Özgürlüğü getirdi “Meclis” Anadolu’ya

Bu meclis olmasaydı, var olur muyduk bugün?
Bu meclis Ankara’da ilk kalesidir
Türk’ün Bu meclisi kuranlar Egemenliğe tutkun.
Egemenlik Ulus’a geçti Anadolu’da

Bu günleri yaratan Aziz Mustafa Kemal...
Sana hep minnettardır Türklük Mustafa Kemal...
Vatanın bekçisiyiz. İnan Mustafa Kemal...
Ölmedin... Yaşıyorsun hâlâ bütün dünyada.

Yaptığın inkılâplar... Ve de eserlerini,
Yılmadan yarattığın O şaheserlerini...
El uzatanın bile kırarız ellerini...
Türk Gençliği bekliyor daha Anadolu’da

“Anayurt Anadolu” var olsun Anadolu
Ebediyete kadar, hür olsun Anadolu
Çağları aydınlatsın ışığın Anadolu
Seksen bir yıl sonra da Özgürsün Anadolu

ÖĞRETMENİM

MÜSLİM SERBEST

Nuh Mehmet Küçükçalık Anadolu Lisesi, Okul Müdürü
Aydınlık Nesillerin Adresi Küçükçalık Dergisi, 2008

Sen gülerken taht kurduğun gönüllerde,
Bin bir baharı saklarsın öğretmenim.
Sen söylerken şarkını tatlı dillerde,
Bin bir baharı saklarsın öğretmenim.

Sen dağları, bağları ve güllerinde
Sen menekşe kekik kokan yellerinde,
Sen engeller aşıp coşan sellerinde,
Bin bir baharı saklarsın öğretmenim.

Sen havasında, suyunda, toprağında,
Sen ağacında, dalında, yaprağında,
Sen ustası, kalfası ve çırağında,
Bin bir baharı saklarsın öğretmenim.

Sen Yunus Emre'min insan sevgisinde,
Sen Hacı Bektaşî'min hoşgörüsünde,
Sen Mevlana'mın birlik muhabbetinde,
Bin bir baharı saklarsın öğretmenim.

Sen Mehmetçiğimiz mertlik gururunda,
Sen Sultan Fatih'immin fetih ruhunda,
Sen Atatürk'ün Türklük şuurunda,
Bin bir baharı saklarsın öğretmenim.

BÜYÜK ATA

NAİM ÇAKIR,

Ticaret Lisesi

Atatürk'ün doğumunun 100. yılı nedeniyle
il düzeyinde yapılan şiir yarışmasında
liselerarası Bursa birincisi seçildi.
Emek Gazetesi, 29 Nisan 1981

İnim inim inlerken
Anadolu düşman esaretinden
Yoksuldu, sefildi ama
Kaybetmemişti hiçbir şey cesaretinde
Hatçe Ana orağıyla,
Mehmet daş, kazmasıyla
Hiçbir şey bulamayan elinde sopasıyla
Elif'in kucağında çocuğu, başındaki yazmasıyla
Fatma Nine elinde oklavasıyla
Bütün millet tek yürek, beraber, kol kola
Atam çıkarken Samsun'dan
Hürriyet adlı yola
Erzurum, Sivas kongreleri ve Ankara'da Meclis kuruldu
İnönü'de arka arkaya Yunan vuruldu
Sakarya, Dumlupınar derken
Vatan kurtuldu
Güldürdü Atam gülmeyen yüzümüzü
Anladık değerini esaretle hürriyetle
Ve 29 Ekim akşamı
Oluverdi müjdesi Cumhuriyet'in temelleri
Kapanıverdi gök mavisi gözleri
Genç yaşta hayata
Çöküverdi hazan milletin üzerine
Dökülüverdi yapraklar
Ve saklayıverdi altın saçlı kahraman
Ahhh şu kara topraklar
Ölmüş diyorlar Ata'yı
Oysa yaşıyor halâ kalbimizde
Hiç ölmemiş gibi dipdiri
Hürriyetimizde, cumhuriyetimizde, fikrimizde

AĞAÇLAR VE ORMAN

NAZLI ÖZER

İnegöl Kız Meslek Lisesi ortaokulu
İnegöl İlçe İlköğretim Müdürlüğü,
1983 Yılı Dünya Ormancılık Günü ve Ağaç Bayramı
Şiir Yarışması İnegöl Ortaokullar Birincis
Bizim İnegöl Gazetesi, 02 Nisan 1983i

Nasıl kıydın kesmeye
O güzel ağaçları,
Boynu bükük bıraktın,
Dallarında kuşları.

Yaz kış ayrı güzellik
Veriyor çevremize
Gel bir fidan dikelim
Seninle bahçemize.

Evimin her köşesi,
Ağaçlardan bir eser
Biraz düşünse insan
Bunları nasıl keser.

Defter, kitap, kalemim
Hep ağacın eseri,
Bilmeyeni uyarmak,
Hepimizin görevi.

Orman güzel yurdumun,
Zenginlik kaynağıdır
Deprem ve erozyondan
Bizi korumaktadır.

Bunun için ağaç ve
Ormanı sevmeliyiz
Hiç değilse bahçeye
Bir fidan ekmeliyiz.

ORMAN

NEBAHAT ÇULUK

Altıeylül İlkokulu, 4/A

Altıeylül Gazetesi, 29 Mart 1973

Kuşların cıvıltısı,
Suların şırıltısı,
Perde perde yükselir,
Rüzgârın fısıltısı.

Ey güzel orman,
Çam kokulu yolların,
Zümrüt gibi her yanın.
Çiçek dolu dalların.

Kelebekler uçuşur.
Daldan dala konarak
Kanaryalar bülbüller
Ufuklara koşarak.

Ormanı koruyalım
Yararlı işler yapıp
Hayatta başarılı
Birer insan olalım

KAPIMDAKİ ÇAM

NEBİ AKÇAM

Nebi Akçam İnegöl Lisesi
Bizim İnegöl, 06 Nisan 1972

Bir çam vardı kapının önünde
Senelerce yaşamıştım gölgesinde
Dallarında bülbüller şarkı söylerdi
Her yolcu ona derdini dökerdi
Ağlardı her ağlayanla
Gülerdi her gülenle
Doğduğum gün ilk yarasını benden aldı
Çünkü beşiğim dalından yapıldı
Soğuk günlerde beni nefesiyle ısıttı
Tatlı şarkılarıyla uyuttu
Bir kalem yaptım ondan
Yazdım kanununu yaşantısından
Fırtınalı gecelerde, camsız penceremde
Fısıldaşırdık onunla saatlerce
Böylece günler ayları aylar yılları kovaladı
Vücudunu fırtınalar ovaladı.
Kabardı sular bir göl oldu
Kapımdaki çam bana tekne oldu
Okyanuslar aştım onunla
Türk'ün şerefini yaşattım onunla
Değirmenler çevirdim, fabrikalar kurdum
Nedense ayrılmıyordu peşimden
Her yerde ağlıyordu yüzümden
Böylece aktı, gitti yıllar
Yağlı saçlarıma beyaz bir kar
Ben yine o çamın altında mutlu
Torunlarımla beraber Bir bayram daha kutlu
Bilmem kaç bayram yaşadık böylece
Günün birinde aldı beni içine gizlice

BEN ÖĞRETMENİM

NECEDDİN YAŞBEK

Kulaca Köyü Öğretmeni

İnegöl İlçe İlköğretim Müdürlüğü,

24 Kasım 1981 Öğretmenler Günü Şiir Yarışması

Öğretmenler Kategorisi İnegöl Birincisi

Bizim İnegöl Gazetesi, 24.11.1981

Karatahtam beyaz tebeşirimle
Sınıfımda insanlığın geleceğine
Hükmederim İnsan beyninin mimarıyım
Uğraşım onu şekillendirmektir
Neler yaratmadım ki ben
Dünyaya hükmeden krallar
Evreni avucunda tutan bilginler
Hep benim eserimdir.
Sokrat'a savunmasını öğrettim ben.
Çağlar açıp çağlar kapayan padişahlar
İlhamlarını benden aldılar
Kim ne almak istediye onu verdim.
Bilgi pazarını kurdum insanlara
Hangi şekle girmedim ki ben
Gerekirse palyaço olurum
Sınıfımda karşı koydum Padişahlara
Gerekirse işçi, gerekirse çiftçi olurum
İnsan beynini işlemede
Tüm medeniyeti ben yazdım
Tahtam ve tebeşirimle.
Son çağın en büyük yaratıcısı
Dünyayı hayran bırakan
Halkının kalbinde yatan
Ulu önder Başöğretmen
Atatürk'ü!
Daha ortaokul sıralarında
Sen Mustafa Kemal'sin diyerek
Geleceği belirledim
İlk kurşunla anlaştım İzmir'de
Belki zaman içinde kendimle de savaştım
Ama avucumda tuttuğum, temsilcisi olduğum
Bilimin ışığında söndürmedim.
Asırların yolcusuyum
İçim kan ağlarken dahi öğrencilerime gülerim
İşte...
Ben ÖĞRETMENİM.

NECMETTİN AVCI,
100. Yıl İlkokulu Sınıf Öğretmeni
Yüzüncü Yıl'dan Yansımalar Dergisi, sayı 2, 2006

Merhametle ağlayan göz
Rabbinedir kul çocuğum.

Mahzun olan yüreklere
Mutluluk ol dal çocuğum.

Çiçeksiz bahçeler gibi,
Sevgisizlik çöl çocuğum.

Vatan sana emanettir
Bunu böyle bil çocuğum.

Gönül eri ol her zaman,
Yüreklere sel çocuğum.

Tüm ağlayan insanların
Gözyaşını sil çocuğum.

Hiçbir zaman ağlama sen
Gül kokuşlu gül çocuğum.

ÖĞRETMENİM

NEDİM SEMİZ

İmam Hatip Lisesi

İnegöl İlçe İlköğretim Müdürlüğü 1981 Yılı

Öğretmeler Haftası Şiir Yarışması, Orta 1'ler Birincisi

Emek Gazetesi, 01 Aralık 1981

Öğrenmek için koşup geldim sana
Gelecekte faydalı olabilmek için yurduma
Rehber olarak seçtim senin yolunu
Emeğin çok büyüktür bize evlatlarına
Türk ulusu öğünür siz öğretmenleriyle

Memleketin her köşesi de severek isteyerek
En kutsal görevi yurda hizmet bilerek
Nice nice zorluklara göğüs gererek
İnsanlığa hizmet etmeyi severek
Minnet borçlarım sonsuzdur sana öğretmenim

GAZİ

NEŞE GİRGİN,
Şehitler Köyü İlkokulu
Emek Gazetesi 30 Kasım 1981

Düşmana çatmak için.
Önüne katmak için.
Bizi kurtarmak için.
Samsun'a çıktı Gazi.

Millete güvenerek.
Güçlükleri yenerek.
Gel peşimden diyerek.
Samsun'a çıktı Gazi.

Türk'e güç yetmez diye.
Kölelik etmez diye.
O aslan ölmez diye.
Samsun'a çıktı Gazi.

Düşmanlar birleşmişken.
Yurdumuza girmişken.
Ümitler kesilmişken.
Samsun'a çıktı gazi.
Bizi kurtardı Gazi.

ORMANIN SESİ

NUR ERSEN

İnegöl Kız Sanat Enstitüsü
Altıeylül Gazetesi, 30 Mart 1972

Bir gün yolum düştü ormana
Hüzün dolu ağaçlar
Kucak açtılar bana
Sordum, nedir derdiniz?
Dediler bilmez misiniz
Demin geçti bir yolcu
Gölgemizde oturdu
Çeşitli meyvelerle
Midesini doyurdu
Sonra nankörlük etti
Dallarımı kesti
Biz de darıldık ona
Şimdi bağlandık sana
Dinledim hep sessizce
Onun hazin sesini
Duyuyordum içimde
Ormanın nefesini
Artık hiç üzölmeyin
Yardım ederim size
Ormanın faydasını
Anlatırım herkese

BEN ÖĞRETMENİM

ORHAN ERDOĞAN

Atatürk İlköğretim Okulu Müdür Yardımcısı

Yıldırım Gazetesi, 24 Kasım 1997

Ben öğretmenim,
24 Kasımlarda hatırlanan
25 Kasımlarda unutulun
Okul denen kale burcunda
Delegenin iki dudak ucunda
Vatanımın serhat boyunda
Teröristin namlu ucunda
Kasap, manav, bakkal peşinde
Okulum öğrencilerim düşümde.
Gönül bahçemde açan çiçek
Beni kimler güldürecek
Katır çıkmayan köy yollarında
Ülkemin sorunları omuzumda.
Vatanımın dağında, taşında, bayırında
Yolsuz köylerin yolu
Işıksız, susuz köylerin okulu
Okul direklerinde bayrak
Rüzgâr bekliyorum dalgalanacak
Maziden öteye giden yolda
Ne işim var sağda solda.
Gönlümde tomurcuklar
Bütün ömrüm çocuklar
Ülkemin harcında, fabrika bacasında
Gencinde yaşlısında kocasında.
Gözlerde yaş, körpe ellerde kalem
Türkiye'min geleceği elimde meşalem
Karlı dağlardan yücedir başım
Türkiye'nin temelinde taşım.
Hakkı tutar, hakkı kaldırırım.
Haksızlığa kafa tutar, gerekirse saldırırım
21. Asırda lider Türkiye'm
Ben öğretmenim;
24 Kasımlarda başlayıp bitmeyen.

AĞAÇ VE YEŞİL

OSMAN DÜZENLİ

İnegöl İmam Hatip Lisesi 6/A

İnegöl İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü,

1983 Yılı Dünya Ormancılık Günü ve Ağaç Bayramı Şiir Yarışması

Liseler Birincisi

Bizim İnegöl Gazetesi, 29 Mart 1983

İşte görüyorsun değil mi
Eksikliğini özlemine çekiyorsun yeşilliğin
Ve sen o güzelliğin hamuru ile yoğruldu
O güzelliğin göbeğinde doğmuştun

O an gözlerinde iki şey belirdi açar açmaz.
Orman ve şefkatli annen duruyorlardı karşında
Ve sanki işaret ediyorlardı sana,
İyi, doğruyu, güzeli gösteriyorlardı, sen anlamasan da

Ağaçlar sanki kucak açıyorlardı hasretle
Bekliyorlardı seni günlerdir ümitle
Toplanmışlardı hepsi yakındı sıcaktı birbirine
O yeşillik, o güzellik bir daha geçmez ele

İyi muhafaza et, toprağı verme yele
Ormanı iyi koru, zarar verme yeşile,
Sakın ha ateş atma yanar, döner bir çöle
Orman korur, köyünü, tarlanı verme sele

Yuvaları yakma sen, zarar verme bülbüle
Sakın ha ümitlenme ürün alırım diye.
Tarla açma ormana, balta vurma yüreğe
Allah vermiş nimeti israf etmeyin diye

Türk milleti azizdir, zarar vermez iyiye
Ecdadımız dememiş boşuna bu gençliğe
Ağacı yeşili sev ormanı koru diye
Al eline küreğı ağaç dik bataklığa
Fayda versin ormanlar yıllarca bu toprağa

ATATÜRK

ÖNDER UYSAL

Şükrünailipaşa İlkokulu, 5/F
Emek Gazetesi, 13 Nisan 1981

Atatürk ölmedi
Bin bir hizmeti ile yurтта anılmakta
Devrimleri unutulmaz
Gözlerinde umutlar uygar uluslarla barış içinde
Her ışık onun yüzünde
Sonsuza dek yaşamak umutla güvenle
Unutmak olur mu? Atatürk'ü
Kalbimizde ve günlük güneşlik günlerimizde
Bize yol gösteriyor
Bandırma Vapurunun güvertesinde
Yeni bir 19 Mayıs'a doğru
Erzurum, Sivas ve tüm ülkede
Halkın kurtuluşunu istiyor bakışları
Vurdu yüreğimize bakışlarını
Kurdu Ankara'da geleceğin Türkiye'sini
İlk sevinç 23 Nisan
Yıllardır kutlarınız bu günü
Sıra gelmişti zaferlere
Birinci ve İkinci İnönü
Sakarya, Dumlupınar ve Kocatepe'ye
İzmir'de denize dökülen işgalciler
Bir daha yemin ettiler dönmemeye
Kaçtılar arkalarına bakmadan
Ve gerçek savaş uygarlık savaşıydı
Giyim, kuşam, harf-yazı derken
Tüm devrimleri gerçekleştirdi Atatürk
Geziyordu yurdu bir bir
Dinliyordu halkını ve dertlerini
Ömrü yetmedi yapacaklarına 10 Kasım 1938 sabahı
Atam ölmüş onun anısını yaşatacağımıza
Söz veriyoruz birlikte

AĞLIYORUM SESSİZCE

ÖZGE SARAÇ,
Gazipaşa İlkokulu
Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğü,
2009 Yılı "Ekmek İsrafı" Şiir Yarışması Türkiye Birincisi
Gazipaşa İlkokulu Gönül Hecesi Dergisi, sy.8, 2009

Bu gece rüyamda yalnız bir buğday tanesiydim,
Uçsuz bucaksız tarlalarda kızgın güneşi bekleyen,
Ilık rüzgârlarda küçük sevdalarla dans eden,
Başakların içinde saklı güzel bir hediye-ydim.

Yağmur damlalarını bekliyordum sabırsızca,
Daha çabuk büyümek için, çiçekle yarışır-casına,
Sımsıkı sarılıp toprağa, annemi koklarcasına,
Emeğin, sabrın, bereketin en güzel örneğiydim.

Bir köylünün avuçlarında geleceğe hasretim
Diğer bilenlerin alın teriyle sonbaharda toprağa girdim,
Zor günlerinizde katıklarınıza arkadaş olmak için
Bilmediğim yerlere gözümü kırpmadan gittim.

Değirmen taşının altına döndüm durdum defalarca,
Bayramımdı o gün, beyaz bir elbise giydim haftalarca,
Suyla, tuzla karıştım, yoğrul-dum; çoğaldım milyonlarca,
Hayat oldum, can kattım; dolaştım kıtalarca.

Pişmiştim kızarmıştım; artık kurulacaktım tüm sofralara,
Bazen yaşlı bir amcanın ayaklarında derman,
Bazen bir çocuğun fersiz gözünde ışık olacaktım,
Kokumla değerimi, tadımla yerimi hatırlatacaktım.

GAZİPAŞA MARŞI

ÖZGÜR BEKİZ (Söz – Müzik)

Gazipaşa İlkokulu Gönül Hecesi Dergisi, sy.8, 2009

Samsun'dan doğan güneş yaktı içimi,
Mustafa Kemal önderim oldu.
Yeneceğiz cehaleti yok başka yolu,
Gazipaşa İlköğretim ışığın yolu.

Laiklik cumhuriyet yolumun adı,
Eğitimde Bursa'nın en lider yolu.
Gazipaşalı olmak gururun adı,
Atatürk'ün yolunda içtik bu andı.

Eğitim öğretimde yazarız destan,
Tarihler yazdı bu güzel vatan,
Kabrindeki yerinde rahat et Atam,
Gazipaşa Cumhuriyet bekçisi oldu.

ÇOCUKLAR SESLENİYOR

ÖZLEM ZEYBEK

Sinanbey İlkokulu, 5/B

Altıeylül Gazetesi, 20 Mart 1980

Biz çocuklar büyüklere sesleniyoruz.
Biz savaş istemiyoruz; sevgi istiyoruz.
Biz silah istemiyoruz, yiyecek giyecek istiyoruz.
Biz insanlarla kardeş olmak istiyoruz.
Ey büyükler bizim sesimizi duyun.
Savaşmayalım kardeş olun.
Yarının büyüklerini dinleyin.
Bizi anlayın hak verin.
Bizler ağlamak istemiyoruz.
Gülmek istiyoruz.
Biz istiyoruz ki...
Kahkahalarımız dünyayı çınlatsın.
Sadece biz gülmeyelim.
Her insan gülsün.
Her inan sevinsin.
Hiçbir kimse ağlayıp üzülmesin.
Kimsenin canı yanmasın.
Kimse ağlamasın.
Herkes hakkını alsın.
Herkes özgür olsun.

CUMHURİYETİN 75. YILI

RECEP BAŞTÜRK

Müşerref – Muzaffer Samda İlköğretim Okulu 8/A
İnegöl İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü,
Cumhuriyetin 75. Yılı Şiir Yarışması 8. Sınıflar İlçe Birincisi
Samdanın Sesi, sy.1, Birinci Dönem 1998

75 yıl sonra daha güçlü bir şekilde buradayız.
Dimdik, gururlu ve hem de şanlı olarak.
Kaybetmemişiz azmimizi, gücümüzü ve tarihimizi.
Türk gençliği, Türk ordusu, Türk milleti olarak.

Gönlümüzde her zaman taptaze.
75 yıllık Cumhuriyet.
Bu cumhuriyetin sevgisiyle, gücüyle.
Bağımsızlığı koruyor ve yürüyoruz.

Önderimiz Atatürk,
Kurmuş Cumhuriyeti.
Biz de yükseltelim, büyütelim.
Bu yüce emaneti.

Atatürk'ün en güzel armağanıdır bize.
Sevelim, yüceltelim bu güzel cumhuriyeti her yerde.
Bununla gurur duysun Türk milleti.
75. Yılı kutlayalım hep birlikte.

Gelin millet olarak dost olalım.
Kardeşliği, sevgiyi, hoş görüyü yaygınlaştıralım.
Sevelim, sevilelim bir olalım.
Atamızın bu armağanına sımsıkı sarılalım.

VATAN UFUKLARI

RECEP HELVACI

İnegöl Ortaokulu

Şirin İnegöl Gazetesi'nin Düzenlediği,

İnegöl Ortaokulu öğrencilerinin katıldığı

19 Aralık 1957 tarihli Şiir Yarışması Birincisi

Şirin İnegöl Gazetesi, 25 Aralık 1957

İstiklal mücadelesi başlamıştı, Allah Allah! Sesleriyle.
Atatürk işaretler veriyordu, o uğurlu elleriyle.
Kadınlar cephane taşıyordu, en son emeliyle.
Kanlıydı o zaman vatan ufukları.

İlk kazanılan zaferdi. Birinci İnönü.
Yükselmişti dünyaya kahraman Türk'ün ünü.
Vur davulcu, oyna zeybek kutlayalım bu günü.
Canlıydı, o zaman vatan ufukları.

Yeniden başladı, Sakarya'da bir mücadele.
Kimisi haykırıyordu: Hey Allah'ım! Senden bize yardım gele.
İşte o gün, heyecan saçılıyordu İnegöl'e
Pusluydu o zaman vatan ufukları.

Sakarya Savaşını da kazandık bin bir müşkülât ile,
Şaşmıştı bu zafere, karşıımızdaki düşman bile.
Cepheden cepheye koşuyordu Mehmetçik Atatürk ile.
Nurluydu o zaman vatan ufukları.

Otuz Ağustos'ta kazandık bir meydan muharebesi.
Akdeniz'e indi ordularımız, o günün gecesini.
Yükseliyordu bütün yurttan efelerin sesi.
Al aldı o zaman vatan ufukları.

ÖĞRETMENİM

RUKİYE KOÇ

Hacer Yıldız İlkokulu 5/A

Yıldırım Gazetesi, 09 Ocak 1990

Dostum oldun hep bana
Düşünüyordum da ne yapardım sen olmasaydın
Hayatta.
Tebeşir tozu yuttun tahta başında
Nefes tükettin, ömründen bir parça verdin hepimize
Kurdele takmayı
Baştan aşağı tertipli olmayı
Sen öğrettin bize.
Mücevher gibi taşıdın bizi yanında
Bir saat yaptın bizi kolunda
Her an bizim için yaşadın hayatta
Yeri geldiğinde bir harita oldun
İlaç oldun yaralarırma
Uykusuz gecelerime
Uyku kattın
Derste öğretmenim
Oyunda kardeşim
Sensin sensin
Canım öğretmenim.

ÖĞRENCİLERİME

SAADET ÜNAL

Sınıf öğretmeni, İnegöl Vehbi Koç İlköğretim Okulu
Günışığı Dergisi, Haziran 2004

Sıcacık ana kucağından koptunuz,
Telaşlı ürkek sıra oldunuz önümde.
Merakla bakıyordunuz yüzüme,
Hala dünmüş gibi hatırladığım o ilk günde

Önce okuma yazma öğrettim size, sayıları
Rengârenk, hece hece
Açtınız, serpildiniz tomurcuklar gibi gün geçtikçe

İki, üç, dört derken geldiniz beşe,
Şimdi yüreğim telaşlı bir anne serçe
Zalim vakit su gibi ilerledikçe

Hep adil, hep dürüst, hep insan kalın,
Sevgi üretip dağıtın çevrenize.
Şaşmayın Ata'nın izinden, Atanın düşünden
Umut olun, gidecek olun ailenize çevrenize

DERLER

SALİM DİKEN,

Teknik Öğretmen, İnegöl Erkek Sanat Enstitüsü,
Bizim İnegöl Gazetesi, 30 Eylül 1965

Güzel enstitümüz sanatla dolu,
Yegâne ülkümüz tekniktir bizim.

Seçtik kendimize en iyi yolu,
Kolumuz yorulmaz, çeliktir bizim.

Bize enstitülü öğrenci derler,
Bilgili, çalışkan Türk genci derler.

Kalkınsın yurdumuz diye sanatı,
Öğretir bize hocalarımız.

Zevk verecek bize meslek hayatı,
Tüterken fabrika bacalarımız.

Bize enstitülü öğrenci derler,
Bilgili çalışkan Türk genci derler.

YAŞAMIN KÖKLERİ

SARPHAN UZUNOĞLU

İnegöl Özel 21. Yüzyıl İlköğretim Okulu, 8/B İnegöl Ziraat Odası,
2002 Yılı Dünya Çiftçiler Günü Şiir Yarışması, 8. Sınıflar Birincisi
İnegöl Ziraat Odası Çiftçinin Sesi Dergisi, sy.36, 2002

Toprağın bağrındadır yaşam
Meşelerin köklerinde
Buğdayın sapında
Çiftçinin alın teridir yaşam.
Toprağı severek bellemdir yaşam
Ürünün meyve verdimi
Sevinç gözyaşları dökmek,
Her gün gidip o uçsuz bucaksız
O rengârenk O mis kokulu tarlaları
Seyretmek, koklamak, hissetmektir yaşam
Ona onca aşğın yaptığı gibi içini dökebilmektir
Yani anlayacağın gibi.
Toprak yaşamdan,
Yaşamda topraktan gelir
Tıpkı sevginin kalpten geldiği gibi.

ÖĞRETMENİM

SELMA ERDEM (KÜÇÜK)

Vehbi Koç İlköğretim Sınıf Öğretmeni

Özden Suvat Arşivi, (Başar ve Köken 2014, ss.16-17)

Mavi önlüğüm ve küçük çantamla,
Okulun ilk günü koşmuştum sana.
Dilim tutulmuştu o heyecanla,
Göz kırpmış, adın ne demiştin bana.

Ben Akın, Ayşe, Fatih, Aysel, Nedim,
Ben seninle “öğretmenim” okulu sevdim.

Düşmüştüm bahçede dizim kanamış,
Gözlerim yaş dolmuş, canım çok yanmış.
Tüm sevgini vermiş, merhemini olmuş,
Ağlama yüreğim demiştin bana.

Ben Ali, Sinan, Fatma,
Nursel, Gülbin,

Ben seninle “öğretmenim” insanı sevdim.
Elimde tebeşir kara tahtada,
Bomboş büyük halka çizmiştin sana.
Elimi tutarak dünya yaptırmış,
Sevgi ve kardeşlik yazmıştın ona.

Ben Fuat, Kasım, Nihat, Arda, Ekin,
Ben seninle “öğretmenim” dünyayı sevdim,

Sendin yol gösteren, sendin ışığım,
Sendin annem babam can arkadaşım.
Dünyayı dolaşsam bulunmaz eşin,
Sen oldun hem dost, hem kardeş bana.

Ben, Emre, Mümin, Esra, Lütü, Yeşim,
Ben seninle “öğretmenim” barışı sevdim.
Ben Cem, Kadriye, Saliha, Emre Tülin.
Ben seninle “öğretmenim” her şeyi sevdim.

Ağacı, yağmuru, doğan güneşi
Yerde karıncayı, yanan ateşi.

Toprağı, bayrağı ve memleketi
Vatanı sevmeyi öğrettin bana.
Ben Aslı, Doğan, Beyza, Seval, Erkin,
Ben seninle “öğretmenim” yurdumu sevdim.

Ben de öğretmenim, sensin önderim
Bilmem ki hakkını nasıl öderim?

İki şey biri annem biri sen derim
Kalbimdeki bütün sevgiler sana.
Ben Mahmut, Fatma, Hakan, Elsem, Selin.
Ben seninle “öğretmenim” yaşamı sevdim.

Kucağımda çiçekler, yüreğimde sen.
Önümde öğrenciler, önde giden sen.
Önderimsin benim izindeyim ben,
İçimdeki em güzel duygular sana.
Ben Murat, Betül, Burak, Dilan, Rengin,
Ben seninle “öğretmenim” yaşamı sevdim.

Ben Can, Sümeyra, Oğuz, Nazlı, Engin,
Ben seninle “öğretmenim” dostluğu sevdim.
Ben seninle “öğretmenim” her şeyi sevdim.

10 KASIM

SEMAHAT GÜRTÜNCA

İnegöl Ortaokulu, Türkçe Öğretmeni,
Şirin İnegöl Gazetesi, 14 Kasım 1957

Ne sonbahar gelsin, çiçekler solsun,
Ne de 10 Kasım'ın acısı olsun,
Bizleri cezbeden sihirli yolsun,
Ümit ve ışıksın gözümüzde sen...

Asil milletimin mutlu bahtıydın,
Cesaret örneği, sevgi tahtıydın,
Hürriyet aşkı, Türk'ün ahtıydın,
Fikir ve emsalsin başımızda sen...

Tarihler ibretle yazıyor dünü,
İstiklal Savaşı milletin ünü,
Nasıl anmayalım öldüğün günü,
Ezel ve ebedsin gönlümüzde sen...

Anıtkabir değil, gönülde yerin,
Gençliğe emanet, büyük eserin,
Fani idin göçtün, yaramız derin,
Sevgi ve kuvvetsin içimizde sen...

Bir değil, tek değil vatan idin sen,
Kanından bayrağa katan idin sen,
Dünyanın dilinde destan idin sen,
Ağıt ve anıtsın ruhumuzda sen...

Koca tepelerden ta Akdeniz'e,
Kutsal vatanımı bahsettin bize,
Nasıl da düşmanı getirdin dize,
Cesaret ve hızsın kanımızda sen,

Devraçardı senin eşsiz gülüşün,
Milletle doluydu her gece düşün,
Batmayan güneşsin! Öyle ölüşün,
Meşale ve nursun yolumuzda sen...

23 NİSAN

SEMRA ARAT

Sinanbey İlkokulu

Şirin İnegöl Gazetesi, 15 Mayıs 1958

Türk çocuğu senindir,
Egemenlik Bayramı,
Kalplerimiz hep birdir,
Unutma sen atanı.

Hâkimiyet milletin,
Hürriyet çocukları,
Yaşasın cumhuriyetin
Temiz yavrukurtları

Arkadaşlar neşe katın
Yaşayınız bu günü
Bayraklarla donatın
Anıt Kabrin önünü.

Şeref dolu tarihin
Seninle övünürüz
Torunuyuz Fatih'in
Yenilmeyecek Türk'ün

Yaşasın 23 Nisan
Egemenlik Bayramı
Nasıl sevinmez insan
Unutursun Atanı.

POLİS

SERPİL ŞENTÜRK

Gazipaşa İlkokulu, 5/Aİnegöl İlçe İlköğretim Müdürlüğü,
1985 Yılı 140. Polis Günü, İlkokullar Arası Şiir Yarışması İnegöl Birincisi
Emek Gazetesi, 08 Nisan 1985

Kanunları koruyan
Gece gündüz uyumayan
Ömrünü bizim için harcayan
Polislere selam olsun

Korku nedir bilmeyen
Zorluklara göğüs geren
Yurdumuza huzur veren
Polislere selam olsun

Görevini aksatmayan
Her gününü bize harcayan
Gece gibi sır saklayan
Polislere selam olsun

Atamın izinden ayrılmayan
Eserlerini koruyan
İnsafsızları korkutan
Polislere selam olsun

OKULUM

SİBEL YERLİKAYA

Şakir Lâkşe İlkokulu

Yıldırım Gazetesi, 30 Aralık 1985

Yedi yaşıma bastım
Beyaz yakamı taktım
İlkokulu başladım
Şakir Lakşe Okulunda

Okul evimden iyi
Bilmezdim A'yı, B'yi
Öğrendim pek çok şeyi
Şakir Lakşe Okulu'nda

Çeşit çeşit dergiler
Öğrendik neler neler
Güleryüz öğretmenler
Şakir Lakşe Okulu'nda

Öğretmenlerle el ele
Odur bize meşale
İlk adım istikbale
Şakir Lakşe Okulu'nda

Öğrendik tarih, öykü
Söyleriz milli türkü
Tanıdım Atatürk'ü
Şakir Lakşe Okulu'nda

Yerlikaya'dır soyadım
Türkiye'dir vatanım
Yükselmemde ilk adım
Şakir Lakşe Okulu'nda

ANNECİĞİM

S. SİNEM ÜNLÜER

Sinanbey Ortaokulu, 7/E

Yıldırım Gazetesi, 12 Mayıs 1990

Küçükken başucumda,
Ağlar, gülerken yanımda,
Beni aydınlatan ışığınla,
Benim canım anneciğim.

Evimizin çiçeğisin,
Gözümüzün bebeğisin,
Dünyamızın güzelisin,
Benim canım anneciğim.

O güzel sesinle
Bana ninni söyledin
Uyuturdun kucağında
Benim canım anneciğim.

Işık oldun aydınlattın
Yaramı sen sardın
Hep yanımda sen vardın
Benim canım anneciğim.

23 NİSAN

SONGÜL YAZICI,

Müşerref – Muzaffer Samda İlköğretim Okulu 8/A

İnegöl İlçe milli Eğitim Müdürlüğü,

2000 yılı 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı Şiir Yarışması

8. Sınıflar İlçe Birincisi

Samda'nın Sesi Dergisi, sy.4, 2000

23 Nisan tüm çocuklara bayram,
Dünyanın ve yurdun dört bir yanından.
Ayşe, Ali, Meri, John ve İvan,
Aydınlık yollarda yürüyeceğiz her zaman...
Egemenlik türküsünü söyleyeceğiz her zaman...

Her tarafta çocukların coşkusuyla,
Her tarafta en güzel duygularla,
Her tarafta mutluluğun rüzgârıyla,
Bu yüce bayramı kutlayacağız her zaman.

2000 yılını daha güzel,
Daha sevinçli ve coşkulu.
Ellerimizde Türk Bayrakları,
Atatürk'le birlikte kutlayacağız bu bayramı.

Atatürk tarafından armağan edildi.
Çocuklara bu büyük ün,
23 Nisan Millet Meclisimizin açıldığı gün.
Ulusal Egemenliğimizin tüm dünyaya ilan edildiği gün.
Tüm çocukların bayramı, kutlanan bu güzel gün...

SAYILAR VE NOTALAR

SÖZEN BAŞTÜRK

Atatürk İlköğretim Okulu, 7D
Teğet Matematik Dergisi, sy.1, 2007

Habersizken birbirinden
Sessizdi sayılar,
Düzensizdi notalar.
Artık ne sayıların sessizliği kaldı,
Ne de notaların düzensizliği.
Çünkü birlikte buldular ahengi,
Melodi oldular birlikte.
Türkü oldular, akıp giden zamana karşı.

OLMALISIN

SÜLEYMAN SEÇKİN

Zeki Konukoğlu Anadolu Öğretmen Lisesi,
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni
Konuk Eğitim ve Kültür Dergisi sy.3, 2011

Hakkı tutup, hakikati konuşan
Dillerden düşmeyen söz olmalısın
Yanmış yüreklere su olup taşan
Görmeyen gözlere, göz olmalısın

Sizinle gelecek ilmin zaferi
İlmin nuru kuşatacak her yeri
Her biriniz bu ordunun neferi
Maziden atıye iz olmalısın

Sensin, geleceğe yazılan ferman
Sensin, milletimin derdine derman
Sensin, gönüllerde yeşeren güman
Yanıp da sönmeyen köz olmalısın

Mazluma uzanan merhamet eli
Seninle esmeli sevdanın yeli
Veysel'in mızrabı, o gönül teli
Türküler söyleyen saz olmalısın

Durmak yok, çalış ki açıldı ara
Tabip ol derdime, kapansın yara
Kini düşmanlığı koyup kenara
İlimde, irfanda koz olmalısın

Hazan içre kaldım, ötmez bülbülüm
Hoyrat bakışlarla solmasın gülüm
Açsın, şu yurdunda lale, sümbülün
Mutluluk getiren yaz olmalısın,

Ecdadımın izi, iziniz olsun
Yunus'un sözleri, sözünüz olsun
Milli mefkûremiz iziniz olsun
Bütün benliğinizle, biz olmalısınız

Cehaleti yakacak sendeki ateş
Seninle doğacak yurduma güneş
Gecenin bağrında, yıldızlara eş
Ay gibi şavkıyan yüz olmalısınız

Sahip çıksan, tarihine diline
İlmin güneşini koysan elime
Seni anlatmaya yetmez kelime
Dillerde dolaşan söz olmalısınız

Hiç yılmasın gözün, durmadan oku
Kalemle yurduma sevgiyi doku
Yağmurda bereket, güldeki koku
Gönülde yaşayan öz olmalısınız

ATATÜRK

ŞAHİNDE DEMİRER

Altıeylül İlkokulu 3/C

Altıeylül Gazetesi, 09 Nisan 1981

Yurdu kurtarmak için,
Her çareye başvurdun,
Yurdu düşmanlardan kurtardın,
Cumhuriyeti kurdun.

Biz seni sevdik,
Sana bağlandık,
Sensin cumhuriyeti kuran,
Benim sevgili atam.

Bir güneş gibi doğan,
Zaferler yaratan,
En büyük komutan,
Ölümsüz Atam.

FETİH

ŞÜKRAN GÜÇLÜ

Altıeylül İlkokulu

Altıeylül Gazetesi, 09 Nisan 1981,

Allah Allah sesleri
Yeri göğü deliyor
Açıl kale kapısı
Yüce Fatih geliyor.
1453'ten sonra,
İstanbul Türk'ün oldu
Tarihin sayfaları
Şan ve şerefle doldu.

23 NİSAN

TUĞBA SEÇGİN

Müşerref – Muzaffer Samda İlköğretim Okulu, 3/B

İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü,

23 Nisan 2000 Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı Şiir Yarışması

3. Sınıflar İlçe Birincisi

Samda'nın Sesi Dergisi, sy.4, 2000

23 Nisan geldi,
Atatürk armağan etti.
Biz çocuklar için,
Haydi arkadaşlar eğlenelim.

23 Nisan geldi,
Neşemize neşe getirdi.
Üzüntülerimize son verdi,
Haydi arkadaşlar coşalım.

23 Nisan geldi,
Çocukların bayramı.
Kutlayalım birlikte,
En güzel şekilde.

MAVİ DÜŞLER DENİZİ

TUĞÇE GÖR

İshakpaşa İlköğretim Okulu, 8/B
İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü,
23 Nisan 2009 Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı
Şiir Yarışması İlçe Birincisi
Yeni Ufuklar Dergisi, sy.8, 2009

23 Nisan gemisi,
Kalkıyor her limandan,
Yarının büyüklerini,
Bekliyor en güzel armağan.

Mavi düşler denizinde,
İlerliyor gemiler.
En temiz duygularla,
Mutluluk yelkeni açan minikler.

Dolup taşan çocuklar,
Göklere yükselir.
Salkım salkım bulutlar,
Gülücüklerle renklenir.

Zeytin dallı güvercinler,
Gemi etrafına dizilir,
Kelebekler, melekler,
Onlarla eğlenir.

Farklı millet, farklı bayrak,
Olsa da hepsinde bin bir fark.
Kardeş kardeş geçinirler,
Hep beraber neşelenirler.

Doğusundan batısına,
Gerilmiş yedi renkli kemer.
Anadolu'nun yıldızı çiçeği,
Tanışacakları dostları bekler.

Güneş daha parlak sarı,
Denizler daha berrak mavi,
Kuşların sesi daha özlemlı,
Bekler gelecek misafirleri.

Papatyalar, gelincikler
Aslında tüm çiçekler,
Bugün daha başka güzel,
Sokakları bezerler.

Göründü limanda gemiler,
Karaya indirildi hediyeler.
Ay peyniri, bulut pamuğu,
Çeşit çeşit şekerlemeler.

Kahkahalar, gülümsemeler,
Tebessümler, neşeler,
Anlatılamaz sevinçler,
23 Nisanda gerçekleşirler.

İNSANLIĞIN ÖNDERİ

TUNCAY TURAN

İnegöl Anadolu İmam Hatip Lisesi, 11/B

İnegöl Anadolu İmam Hatip Lisesi

Meşale Dergisi, sy.4, Mayıs 2006

Allaha karşı görevimizdir ibadetimiz
Hakkı, hakikati anlatır Kur'an-ı Kerimimiz
Bu yolda gidenlerin önündedir peygamberimiz
Nasıl sevilmez, bir dinin önderi.

Tohumdan fidana yeşerdi İslamiyet
Ondan önce sarmıştı her yeri dalalet
O geldikten sonra filizlendi hidayet
Nasıl sevilmez, bir dinin önderi.

O farklı bir insandı dünyada
Her mümin görmek ister onu rüyada
Adı geçer onun her duada
Nasıl sevilmez bir dinin önderi

O son verdi zulme işkenceye
O yıldız oldu karanlık geceye
O yol açtı tıkanık düşünceye
Nasıl sevilmez bir dinin önderi

O Allah'ın dinini yayandır yeryüzünde
Hiçbir zaman ümitsizlik olmamıştır kalbinde
Her zaman durmuştur o sözünde
Nasıl sevilmez bir dinim önderi

Odur yeryüzünün son peygamberi
Cennete giden yolun rehberi
Kurtuluşa çağırdı insanları ve cinleri
Nasıl sevilmez bir dinin önderi

AĞAÇ

TÜRKÂN ERKAN

Hocaköy İlkokulu

Bizim İnegöl Gazetesi, 23 Mart 1981

Defter yaptım kullandım,
Kalem yaptım harcadım,
Kitap yaptım okudum,
Yararını unutamam

Kovuğunda kuşu koru,
Yaprakların sincabı ısıtsın,
Yavru ceylana yuva ol,
Yararını unutamam.

Havayı temizlersin,
Bizi selden korursun,
Erozyonu önlersin,
Yararını unutamam

ORMAN

VOLKAN BAYBURT

Hasanpaşa Köyü İlkokulu

Yıldırım Gazetesi, 07 Nisan 1987

Bir iki ağaç derken
Koskoca orman oldu
İçinde hayvanlar
Kendilerine yuva buldu

Ormanlar yararlıdır
Korumalıdır ormanları
Ormanları korumak için
Uymalıyız kurallara

Keçileri sokmayalım
Ateş yakmayalım
Sigara atmayalım
Ormanları koruyalım

Hepimiz bir ağaç dikelim
Yurdumuzu güzelleştirelim
Bunun bir görev olduğunu
Hepimiz unutmayalım

HUZUR

YAKUP ZOR, Cemil Sönmez İlkokulu 5/A
Emek Gazetesi, 11 Nisan 1984

Yurtta güvenlik sağladın,
Bizim için ölmekse vardın,
Kalplerimize yazdık adın,
Sağ ol var ol Türk Polisi

Yurt seninle huzur içinde,
Nöbet beklersin her biçimde,
Sevgin, saygın hep içimde,
Sağ ol var ol Türk Polisi

Görev bilinci hep sende
Rahat, güven huzur bende
Ölüme gidersin önde
Sağ ol var ol Türk Polisi

ORMAN

YAMAN BEYHAN

Gündüzlü Köyü İlkokulu

Bizim İnegöl Gazetesi, 04 Mayıs 1981

Benim biricik ormanım
Boylanacak fidanım
Gün gelip yeşerince
Süsleyecek vatanı

İlkbaharda bülbüller
Dallarınca ötecek
Küçük Kardeş bahçene
Sen de göm bir çekirdek

Ormanın ağacından
Kalemim var dalından
Oturdüğüm sıra da
Senin eserindir ormanım.

Atamın armağanı
Güzel yurdumun süsüsün
Seni kesen eller
Hainliği ile övünsün

ORMANLARIMIZ

YASİN GÜNAY

Yiğit Köyü İlkokulu, 4. sınıf
Yıldırım Gazetesi, 15 Kasım 1987

Erozyonu durduran
Yağmuru yağdıran
Kuşları kuruyan
Güzel ormanlarımız

Evimize kapı, pencere
Okulumuza masa, sıra
Çantamıza kalem, kitap
Verir ormanlarımız

Vücudumuza oksijen
Sobamıza odun
Yuvamıza huzur
Verir ormanlarımız

Saymakla bitmez faydaları
Düzensiz kesenlere bir uyarı
Bilmem olur mu yararı
Garip bırakmayın biz yavruları

ON KASIM

YELİZ AN,

İnegöl Çıracılık Eğitim Merkezi, Öğrenci

İnegöl Çıracılık Eğitim Merkezi Yayın Organı, sy.4, Aralık 1999

On Kasım'da ufuklar karardı.
Milyonlarca insan sana ağladı.
Atam'ın önünde sonsuzluk vardı.
Ölemezsin Atam ölmemeliydin.

On Kasım'dır kara günlerin başı.
Anıttepe'dedir Atamın naaşı.
Sonsuza dek aksa gözümün yaşı.
Yeterli değildir, yetmemelidir.

On Kasım'da ruhumuza gömülen.
Kalbimiz attıkça tek dirilen.
Yurt için çalışan yurt için ölen.
Mustafa Kemaldır bilin çocuklar.

Türk çocuğu seversen Ata'nı.
Yürüyüp yolunda yükselt vatanı.
On Kasım'da ölen büyük dehanı.
Unutmamalısın, unutamazsın.

On Kasım'lar yakar yandırır bizi.
Gözlerin andırır ayla yıldızı.
Yetim koyup gitmiş Atamız bizi
Altmış milyon insan özlüyor sizi.

Nice 10 Kasımlar gelip geçerse.
Dün ölmüş gibisini, acın kalplerde.
Yolunda yürüyen insan seninle.
Duyuyorum seni hep duyacağım.

KOCA ADAM

YUSUF ŞEVKİ YÜCEL

İnegöl Anadolu Lisesi Müdürü İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü
24 Kasım 2007 Öğretmenler Arası Şiir Yarışması İnegöl Birincisi
Beşinci Mevsim İnegöl Anadolu Lisesi
Edebiyat Eğitim Dergisi, sy.2, Ocak 2008

Koca bir kapıymış, okul dedikleri
Veya her biri iki adım yüksekliğinde
On beş basamak.
Öğretmen, uzun boylu,
Kaytan bıyıklı adam.
Sarı saçlı yüksek topuklu hanımmış.
Sert bakarmış, kızarmış, bağırırmış hatta.
Birkaç tokat ta atarmış bazen...
İri beyaz düğmeli, siyah önlüğü,
Çantası, kalemi vardı ablamın
Benimse kafam karışık,
Minicik yüreğim pır pır...
Yirminci sorumu cevapladı Kazım amca.
“aha” dedi öğretmenin.
Çömeldi şık giyimli koca adam.
Tuttu omuzlarımdan,
Ömrümün en yakışıklısı.
Isıttı ilkbaharımı,
İliklerime kadar güler yüz.
“Hoş geldin” dedi. “Hoş geldin”
Öptü utangaç kırmızısı yanağımdan...
Sınıf koca bir soba, zifiri siyah tahta.
Otuz iki yavru ve ben. Sevgiyle yoğruldu harfler sayılar, Şefkatle sunuldu.
Küçücük ahşap odada beş yıl...
Şık giyimli koca adam.
O benim öğretmenim.Doğruluk, dürüstlük oldu, disiplin oldu.
Ana oldu, yar oldu. Yaşadı hep örnek oldu.
Üzülmedi ağlamadı hiç,
Kederli de olmadı ihtimal.
Şık giyimli koca adam.Otuz yıl oldu, tek tek gözlerimizden öpüp, Sitayişle
uğurladığın.Saçların ağarmış, yaşlanmışsın.
Yarsız yarensiz kalmışsın.
Duydum birkaç ameliyatını.

Şekerin tansiyonun varmış.
Çok üzmüş seni, kalbin.
Ömrümün en yakışıklısı,
Öpülesi ellerin titrek...
Karmaşık duygularla geldim,
Yıllar sonra, mahcup, minnettar.
Şık giyimli, koca adam.
Çömel yine, omuzlarımdan tut.
“Hoş geldin” de, bağır biraz.
Sitem et, yüzün asılsın, darıl bana
Sonra affet, sarıl eskisi gibi, sarıl biraz...

POLİSE ÖVGÜ

ZAFER ATABAY

İnegöl Endüstri Meslek Lisesi
Emek Gazetesi, 11 Nisan 1984

İnsanların güçlü yardımcısı
İyi yürekli yasa uygulayıcısı
Gerçek bir vatanperver
Herkes onu candan sever
Çalışmak görevi gereği
Ulusunu kalkındırmak ereği
İnsanlara yardımını sever
Hizmeti öğrenmeye değer
Bulunduğu yerde sağlar asayiş
Her kötülüğü önlemek işi
Her olay karşısında cesaretli
Soğukkanlı, çatal yürekli

Çocuklarım, yavrularım, canlarım
Yıllardır göz nurum, emeğimsiniz
Sizinle yaşadım dünü
Sizinle yaşıyorum bu günü
Yarını ise
Yaşayacağım her yeni günün
Aydınlık şafaklarının ışık kaynağı
Sizlersiniz.
Siz, yüreğimdeki düğümleri çözen sihir.
Siz, üşüyen ellerimi ısıtan ateş oldunuz yıllarca
Umutsuz, bezgin geldiğim günlerde yanınıza
“Öğretmenim” dediniz sıcacık, sımsıcacık
Öyle derin, öyle içten baktınız ki gökkuşağı gözlerinizle
Dağıttınız, kara bulutları göklerimden
Değiştirdiniz günümün kötü kaderini
Güzelleştirdiniz.
Zor günlerimiz, çaresizliklerimiz de oldu elbette
Bağışladık... zaman geldi alkışladık, kovduk kırgınlıkları
Az mı? Beraber tuttuk kalemlerimizi
Yazdık, çizdik, derken okudunuz, öğrendiniz dersinizi
Nakış nakış işlemeye çalışırken ben sizi
Duygular akıttınız yüreğime, coşturdunuz beni seller gibi
“Öğretmenim” dediniz ana, baba, abla kardeş bildiniz
Hep güzele, hep doğruya hep ileri koştunuz
Koşun yavrularım cevherlerim daha çok koşun
Ulaşın doruklarına çağdaş güzelliklerine
Yeni ufuklar, yeni güneşler keşfedin yaşlı dünyamıza
Aşılımadık, yenilmedik kalmasın karşınızda
Çalışmak, yükselmek tek ülkünüz olsun
Çocuklarım benim gerçek dostlarım
Sizinle başardım pek çok zoru, mutluyum
Koşun gelin hep birlikte
Yeni yeni sabahlarda ant içip
Daha nice yeni derslere başlayalım
Sizinle gururlu, sizinle yükselsin Türkiye'm

İNEGÖL GEÇMİŞİ OLAN
ŞAİRLERDEN ŞİİRLER SEÇKİSİ

ÇOK SESLİ MÜZİK

AHMET EDİP BAŞARAN

İzinsiz Gösteri, Mayıs 2016, s.51-52,

Irmakların suyuna kanmayınca deniz
Uyanır sinsice ambalajların tanrısı
Tamahkâr patikalarda aklın zembereği
Yüzme bilmeyen sulardan,
Uçmasını yeni öğrenen rüzgârlardan
Sıkılır ve başa sarar şarkıyı
Yirmi dört saatte bir devr-i daim
Yanlış adreslerde başı dönen dünya.
Herkesin biriktiği yerden dökülür bu müzik
Biraz sesli biraz endişeli biraz modern
Dinmeyen bir ağrıdır cennet cehennem
Çamaşır ipinde unutilan yağmur
Meyvesi dudağında kuruyan ağaç
Ve ateşin düştüğü yerde Türkçe yaralar
Ateşin düştüğü yerde meselâ ben
Gölgesine bile benzemeyen bir beniâdem
Uzaktan seslenince herkes biraz sessiz
Azala azala kendine kapanan kapılar herkes
Azala azala kendine açılan kendi kendine
Ağır aksak yürürken sözlerin sıratında
Hangi bahçelerden geçilir yüzüne
Sevgilim söyle, herkes nereden
Gelir ve kimsesiz öper çünkü ölüm
Ruhumuzdaki kırlangıcı
Herkes deriz rahatlarız böyle deyince
Yüzünü göremediklerimizin
Göremeyiz yükünü de, bu böyle

BAYRAK

AHMET HAMDİ ÇAYIRLI
Bizim İnegöl Gazetesi, 29 Ekim 1964

Tırmanıp gönderine semalarda yükselen
Düşmanın kalbine ok, Mehmet'ime gül deren

Sensiz olmaz toprağım, Edirne'm, Kars'ım, Van'ım
Hayatına hız veren damarımdaki kanım

Sana değil, gölgene kem bakmasın düşmanım
Çünkü sende kanım var gölgende ise canım.

ŞİİRE NOKTA KOYDUM

AHMET NECDET (SÖZER)

www.siirparki.com/ Mayıs 2009

Şiire nokta koydum, ah, en son şiirim bu
Yürekten aynı telaş ne çare aynı korku!
Bilirsin şiirimdir aşkın gözündeki yaş
Bu bellekte yaşayan odur en sonsuz coşku!
Kim ne derse desin, ben hep şiiri seçtim;
Geçmişten geleceğe hiç yanıltmayan doğru!
Şiire nokta koydum, peki bundan kime ne?
Belki bir büyük bardak, belki de bir fincan su!
Kimse kuşku duymasın, sen de bil Ahmet Necdet
Şiirdir insanlarda elbet en büyük tutku!

VARIŞ

AHMET YURTKULU

Altıeylül Gazetesi, 07 Eylül 1967

Sözlenişe, sezişe,
Bekleniş, gözlenişe,
Yürekten özlenişe,
Olsun olmasın yarış,
Kavuşmak mıdır varış?

Bir kaybı mı var, dar, dar,
Soluk soluğa har, har,
Cihanı arar, tarar?
Kabil mi buluş, sarış,
Olmazsa ona varış?

İlgili koşar sorar,
Nafile başı yorar,
Çünkü tarife de var.
Vapur, trene kalkış
İstasyon gara varış

Seslenir; doğar, gelir.
Biri mi var kovar, gelir.
Yel ve sel uçar gelir
Oysaki karış karış;
Önü sonu hep yarış!

İnkârın yok yaratmış
Yaratan seni varsın
Varlığına var katmış
Hikmetini ararsın.
Buluşun bil ki varış!

Kımıldanış, sızlanış,
Yatış, kalkış her yarış
Allah'ına yalvarış,
Hep birer güzel varış.

Ölen, giden, boşalan,
Solan, düşen, yok olan
İnsana kara zindan,
Sufliyattan ayrılış,
Hakka vuslattır varış.

Yağmur, kar gökten yağış
Yerden bitiş kaynayış
Yükseliş, iniş, akış
Gelgit denize karış,
Sarmaş dolaş hep varış!

SU

ALİ DOĞRU

Aydınlık Nesillerin Adresi

Küçükçalık Kültür ve Edebiyat Dergisi, 2006

Parmakların
bir kuraklık yılında çatlamış dudaklardan
sökülen dualarda dokunur.
Dudakları ıslanmamış çocuklar su taşır
Bağdat'ın rüyalarına
nehirleri çatlatan testiler ağır,
parmaklarında...
Biz su kasidesini okuruz
bakıp da nehirlere koşan çocuklara.

KAN-BARUT KARDEŞLİĞİ

ALİ RIZA DEMİREL

Yıldırım Gazetesi, 26 Nisan 1986

Balkanlarda,
Çatıda baykuş
Yerde kan
Kilise kapısında kilit
Cami Kubbesinde çan
Çocuklar yaşamıyor çocukluğunu
Nur yüzlerinde intikam Somali'de açlık
Etiyopya'da sefalet
Ortadoğu'da Baharda barut kokuyor
Afganistan'da kızıl kıyamet
Hani kucak açacaktı
Hani çiçek atacaktı
Birbirine insanlar
Kan kokuyor yaralar
Gökyüzünde göremiyoruz güvercinleri
Neredesiniz, neredesiniz barış havarileri

ZAFER COŞKUSU

ALİ RIZA MUTLUER

Sosyal Medya, 26 Ağustos 2017

Bayraklarınız dalgalansın,
Zafer Rüzgârları ile
Şan, şeref ve gurur içinde,

Harmandalı oynayın,
“Yansın cepkenin, güneşten tenin,
Gün senin, bayram senin efem” türküleri ile

Sarhoşu olun kahramanlıklarınızın
Bağımsızlık türküleri, şiirleri
Destanları, romanları içinde.

Marşlar söyleyin, halaylar çekin,
Fener alayları, balolar, törenler tertip edin,
Birlik, beraberlik, coşku, neşe içinde.

Dünya bilsin ve duysun ki,
Tarihten önce Türk vardı,
Tarihten sonra da Türk olacak,
Adalet, şan ve şeref içinde.

BİSMİLLAH

ALİ ZİYA YILMAZ
Genç Gazete, 26 Eylül 2014

Gün ışıyor!
Gözlerim gecedен sıyrılırken
Yeni güne Bismillah

Yaşamak dürüstçe!
Değerler uğruna yaşarken
Çekilen çileye Bismillah

Sevmek adam gibi!
Çıkarsız sevgiyi ararken
Lekesiz kalbe Bismillah

Çalışmak mertçe!
Helal kazanca koşarken
Alın terine Bismillah

Direnmek yiğitçe!
Haksızlığa dik dururken
Mücadeleye Bismillah

Haykırmak özgürce!
Zalimlerin yüzüne vururken
Dirilişe Bismillah

Gün bitiyor!
Gözlerim geceye tutunurken
Örtene Bismillah

ODAM

ARİF EREN

Bizim İnegöl Gazetesi, 20 Ekim 1967

İçi dolu sır kutum,
Hep kapını ben açacağım.
Sabırsızlanma sandalyem
Yorgunum hemen oturacağım.

Garip kuşun konacağı dal,
Yuvasından başka nere olur?
Bakmayın odamın dağınıklığına
Şimdi eşyalar yerlerini bulur.

Başköşeden çekil süpürge,
Doğru kapı arkasına!
Orta yerde şaşırıp kalan sandalyem,
Sen de masanın yanına!

Ayakaltında durmayın kitaplar,
Dizilin şöyle somyanın altına'
Kâğıtlarda yarım kalan şiirlerim,
Girin bakalım dosyanın arasına!

Gelişi güzel çıkarılıp konan,
Ceketler, pantolonlar, gömlekler...
Asılın duvardaki yerlerinize
Sonra adama ne derler.

Pencerede yığılan izmaritler
Ve boşalan sigara kutuları,
Süpürge arkanıza düşmeden,
Hemen çıkın dışarı!

Yeter yorulma garip şair
Bekâr odası düzene girmez,
Kalbine girenden başka,
Zaten buraya kimse gelmez

İLK KAR

ARİF İRKİLMEZ

Altıeylül Gazetesi, 29 Aralık 1977

Ben sıcak odamda
Karın ilk düşüşünü seyrediyorum
Yolda koşuşan insanlar
Bir hamal sırtında odunlar
Elleri morarmış halde taşıyor
Yer yer terleri süzülüyor
O yılların kırıışıklığında aşağı
Paçaları kısa yırtık pantolonlu
Çocuk elinde dizmiş olduğu simitleri
Simit var! Simit var! diye
Bağırdığını işitiyorum
Diğer yanda üzerinde
Boğazlı kazak ve ağzında
Amerikan sigarası
Kırmızı Mercedes'in içinde
Su birikintilerine girerek
Bu soğğun acısını çekenlere
Tekerlerinden çıkan çamur yapışıyordu
Ben sıcacık odamda
Karın ilk düşüşünü seyrediyorum

UTANDI

AYHAN BAYRAKTAR

Şair ile görüşüldü, 08 Mayıs 2025

Yasak meyveye meylinden nefsin
Atam Adem utandı, Havva Ana utandı

Hırs ve intikamından katil Kabil'in
Kurban utandı, şehit Habil utandı

Şirk ve küfründen zalim kavmin
Nuh nebi utandı, tufan utandı

Azdıkça azdı şehveti kavmi Lût'un
Hayâ utandı, namus, ar utandı

İbrahim'e düşmanlığına Nemrut'un
Ateş utandı, su, toprak, hava utandı

Tutkuya kapılmasından Züleyha'nın
Aşk utandı, Ay Yüzlü Yusuf utandı

Nankörlükle saptıkça nesli İsrail'in
Musa utandı, kardeş Harun utandı

İhaneti seçince biri Havarilerin
Meryem utandı, oğlu İsa utandı

Cehaletinden müşrik münafığın
Mekke utandı, Medine utandı.

Eşkıyanın hükümranlığından
Dünya utandı, adalet utandı

Ölüm gibi sonu varken hayatın
Kul utandı, gafil Kerem utandı

BİZİM KOĞUŞ

AYHAN GÜNEY

Şiirse Eğer, Nisan 2023, s.91,

Hayat sürprizlerle dolu deseler de
Aklımdan geçmezdi düşmek mahpushaneye
İnanasım gelmese de gel gör ki
Misafirim dördüncü koğuşta
Başa gelen çekilirmiş, çekiyoruz
Aslanlar gibi de yatıyoruz
Paylaşmak varsa kederi, hüznü
İnsanca yaşıyoruz geceyi, gündüzü
Bir âlem bizim koğuş
İnsan her yerde insan
Bir güzel düzen oturmuş gidiyor
Yemek saati var, çay saati var
Sabah, akşam içtima, askerlik gibi
Voltası var bahçede bir ileri bir geri
Bir küçük fesleğenimiz var
Hepimizin dostu dert ortağı
Güzel dostlar edindik, dertleştik
Yirmi metrelik bir oda, sigaralar fora
Odada ranzalar kol kola
Veririz bahçede mola
Çayların biri gelir biri gider
İnşallah bu misafirlik çabuk biter
Renkli renksiz simalar var
Aşçı Ramazan, Küçük Emre Baba Murat, Delikanlı Ercan
Cavit Atilla, Dede Nizamettin Boncuklu Deli İbrahim
Orhanlar, Süleymanlar
Gelenler, gidenler
Entel Ergün, Beşli Mehmet Bizim Şaban
Velhasıl bizim koğuş pek yaman

ÇOCUKLAR

AYŞE ÜNEY MORAL
Sosyal Medya, 17 Eylül 2024

Çocuklar hayat,
Çocuklar su gibi duru,
Masum, temiz.
Korkunca ağlayan,
Tepinen bağırın
Kucak açınca sevinen
Yalansız seven, konuşan
Büyükleri taklit eden çocuklar
Sevgiyi büyüklerin gözlerinden anlayan.
Acıkınca acıktım diyen çocuklar.
Çok şey istemez onlar
Bir balon, bir çiklet,
Bir aferinle sevinen
Saçlarının okşanması yeter.
Çocuklar duru, yalansız, temiz
Geçmiş gelecek bugün onların.
Yarın da onların
Çocuklar hayat

BİZİM YUVA

BAYRAM ALİ KAYA

Bizim İnegöl Gazetesi, 13 Mart 1982

Kurdum küçücük bir yuva
Bir tencere bir de tava
Bir ton odun, bir de soba
Yetiyor bizim yuvaya

Çoluk çocuk hep bir evde
Ortağız biz bütün derde
Çarşaf pencerede perde
Yetiyor bizim yuvaya

Dört kaşık, dört de çatal
Bazen işler olur batal
Altı ay da bir et al
Yetiyor bizim yuvaya

Şükür yoktur fazla malım
Ne halı var ne de kilim
Böleriz elmayı dilim dilim
Yetiyor bizim yuvaya

Dert etme yeter bayram
Gönül geniş sanki meydan
Yoğurdu yaparız ayran
Yetiyor bizim yuvaya

KIBRIZ ZAFERİ

BESİM AKARSU

30 Temmuz 1974

Asırlardır hür yaşamıştır Türk Ulusu,
Canını feda eder yoktur düşman korkusu,
Bilmez nedir esaret,
Ey Türk genci bu vatan sana emanet.

Bu vatan için doğmuştu Mehmetçik,
Yılmazdı vatanı için savaşmaktan
Son damlasına kadar akıtmadan kanını
Hiç verir mi ay yıldızlı şanlı bayrağını.

Allah Allah diyordu Türk ordusu
Vatan aşkı ile yanıyordu Mehmetçik
İman dolu göğsünü siper etmişti düşmana
Zafer bizimdir diyerek başladı haykırmaya.

Birçok zafer kazanmış cihanda
Verir mi Mehmetçik vatanını düşmana
Hiç yenilir mi Türk ordusu
Her zaman her yerde bağlıdır bayrağına.

Şehit olmuştu Mehmetçik bir vatan bırakmıştı ardından
Bir vatan ki dört bir yanı özgürlük kokan,
Bir vatan ki masmavi göklerde
Şanlı Türk bayrağıdır dalgalanan

MEZARLIK

BURHANETTİN BİLMEZ
Altıeylül Gazetesi, 24 Temmuz 1978

Seherde mest olmuş hayalimle,
Sabah geçerken mezarlıktan,
İlişti gözlerime solgun yüzüyle
Bir mezar taşı ta uzaktan.
Sanki akşam ki bezm-i ayn den
Bi huş olmuş ervah-ı tayibeden,
Ayakta kalmış tek şahıs.
Bütün vazediyor lisan-ı hali,
“El mevtu hakkun” diyor ahvali,
Kim bilir kimden kalma ve ne zaman
Açılmış bu köhne mezarlıktan,
Geçen bu kaçınıcı hazan
Merak ve düşünce içinde
Ayrıldım müstakbel meskenimden.

KADER DEDİLER

CAVİT AVCI

Emek Gazetesi, 05 Ağustos 1980

Çalı çırpı diplerinde barındık
Bir yırtık kefene kırk yıl sarıldık
Sır vermedik yine mutlu göründük
Aha geldik aha gidiyoruz be

Açlıktan kokuştuk kader dediler
Kan yürüdü gözden keder dediler
Bir gün isyan ettik yeter dediler
Aha geldik aha gidiyoruz be

Bilemedik bu düzenin halini
Postal diye giydik tahta nalını
Bulamadık mutluluğun yolunu
Aha geldik aha gidiyoruz be

ŞAİRLİĞİMLE MUTLUYUM

CELAL ÇAKMAK

Emek Gazetesi, 18 Aralık 1980

Serseri bir duygu benimkisi
Kötürüm bir sevda içimdekiler
Özgürüm dersem yalan yalan söylerim
Hücrelere sığdıramadığım yalnızlığım
Ben şiirlerimin mahkûmuyum
Bir tek şairliğim mutlu kılar beni
Ben karanlık günlerin adamıyım
Şiirlerimde ararım kederin binlercesini
Mısralarda bulurum mutluluğumu
Tek sevincim acılarımdır benim
Gün gelir ayyaştır usumdaki heceler
Kendimi çıkılmayacak uçurumlara atarım
Öyle bir özlem duyarım ki yokluğunda
Seni şiirlerimde bulur
Şairliğimde yaşatırım.

SİZİN HİÇ BABANIZ ÖLDÜ MÜ?

CEMAL SÜREYA

Ersun Çıplak, Cemal Süreya'nın "Sizin Hiç babanız Öldü mü" Şiirinin
Psikolojik Danışmada Kullanılabilirliği,
Uluslararası Eğitim ve Dil Dergisi, 2018/2. 1-10

Sizin hiç babanız öldü mü?
Benim bir kere öldü kör oldum
Yıkadılar aldılar götürdüler
Babamdan hiç ummazdım bunu kör oldum
Siz hiç hamama gittiniz mi?
Ben gittim lambanın biri söndü
Gözümün biri söndü kör oldum
Tepede bir gökyüzü vardı yuvarlak
Şöylelemesine maviydi kör oldum
Taşlara gelince hamam taşlarına
Taşlar pırıl pırıldı ayna gibiydi
Taşlarda yüzümün yarısını gördüm
Bir şey gibiydi bir şey gibi kötü
Yüzümden ummazdım bunu kör oldum
Siz hiç sabunluyken ağladınız mı?

KÖYÜM

CEMALETTİN BİLİCİ

Yıldırım Gazetesi, 28 Ocak 1986

Birkaç gürgen, birkaç meşe
Birkaç kilim birkaç keçe
Birkaç tabir birkaç hece
Hatırlatır seni köyüm

Misafire minder sersem
Hatır sorup selam versem
Tanıdık birini görsem
Hatırlatır seni köyüm

Bir ev görsem yıkık dökük
Ve bir yavru boynu bükük
Ateş görsem yarı sönük
Hatırlatır seni köyüm.

BAŞARININ SIRRI

CEMALETTİN ŞEN

Sen ve Hayat (Şiir), 2022

Çeyrek asır her derste
Işıldayan gözlere
Bakar bakmaz okudum
Ağlamaklı soruşu:
“Hangi meçhul adreste
Kim söyler ki bizlere
Başarı dedikleri
Talihin altın kuşu?”
Haddim değil elbette
Pırıl pırıl gençlere
Nasihat vermek fakat
Zahmetli sarp yokuşu
Aşmanın bir sırrı şu
Bir asker gibi disiplinli,
Çiftçi kadar sabırlı
Bir çocuk gibi meraklı,
Bir kuyumcu gibi titiz
Bir şair kadar hassas.

DE Kİ!

CEVAT AKGÜN

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/>

De ki!
O bir garip,
Vatanı meçhul!
Güneşi kararmış, çiçeği solmuş.
Kendini ararken, kendi kaybolmuş.

De ki!
O bir mecnun,
Leyla'sı meçhul!
Yunus gibi, Ferhat gibi arıyor.
Dolanıyor, aynı yere varıyor.

De ki!
O bir deli,
Delirten meçhul!
Kafasında başka dünya taşıyor.
Aradığını bulmak için yaşıyor.

De ki!
O bir varlık,
Varlığı meçhul!
Yürür mü? Uyur mu? Gezer mi? bilmem.
Âşık mı? Şair mi? Yazar mı?

AHU DAĞI'NDAN

EDEB MAHİR YALNIZ

929 – İnegöl

Bu Gece Rüyalarım Şiirler, 1957

Mesafeler sıyırdı yüzünden peçesini,
Gördük Ahudağının yeşil feracesini,
Bayrak bayrak uçarken esen ılık rüzgârda.

Zamanlar vücudumu çoktan bağlamış yere,
Ruhum belki yükselir, ruhunuzla göklere,
Silinsen yâdın kalır bu kırık mısralarda.

Saadet, ıstırapın o ilk basamağıdır,
Saadet geleceğe bir tabut kapağıdır,
Açtığı gün içinde hatıralar ölüdür.

Yaklaş ey siyah gözlüm, bir günlük ömür için,
Tutuşup yanmayalım, bu kadar için için,
Gülelim kahkahalar gençliğin ilk gülüdür.

ŞAİRİN ŞİARI

EMİN YILDIZ

www.Antoloji.com. 23 Nisan 2022

Edep kuşanmalı evvela şair
Dilinde âdâb-ı hâl olmalıdır
Kelâm-ı Kadim'in dilidir şiir
Bundan gayrısına lâl olmalıdır

Kimi kılıç sallar gibi elinde
Zehir ızdırabı sivri dilinde
Çalakalem yazar öfke halinde
Şairin dilinde bal olmalıdır

Sevgi, insanlığa büyük hediye
Sevgisiz yollara girmekte niye
İnsanlık, sevgiye tutunsun diye
Sevgiyle yeşeren dal olmalıdır

Şair var sözleri dillere destan
Duyanı mest eder bileni mestan
Arınmış olarak kirden ve pastan
Sözünde nezafet bol olmalıdır

Yaradan, lütfunu hayırda gizler
Hep doğru olanı ararız bizler
Enbiyâ ehlinin açtığı izler
Şairin önünde yol olmalıdır

Çiçek bahçesidir gönül hanesi
Sevgiye dairdir her bahanesi
Muhabbete susadıkça sinesi
Şairin şiarı gül olmalıdır

BİZİM KÖYÜMÜZ, ÇVENİ SOPELİ

ERCAN EROĞLU

Bizim Köyümüz Cveni, Sopeli, Haziran 2022, sy.1, s.29

Havasını ciğerlerine şöyle dolu dolu çekeceksin,
Gözlerin doğanın kızaran renk cümbüşüne gömülecek,
Ruhunu dinlendireceksin
Ve hayata dair ne öğrendiysen ve yaşadıysan düşüneceksin
Gelmiş ve geçmiş...
Musalla taşına yatmış dingin ve vakur.
Âlemlerin hüznü çökecek yüreğine ve yüzüne,
Ölmüşlerin ruhuna Fatiha okuyacaksın,
Onlar ki babamız, dedemiz kısaca atamız.
Aynı havayı bir kez daha soluyacaksın.
Ve yağmur altında katılırcasına ağlayacaksın.
Yağmurla beraber.
Özlemin ve hüznün galip geldiği,
Derdine derman bulduğun toprakların bereketiyle
Uzanacaksın hayat kokan toprağa.
Kaçıran karıncalar yoldaşlık edecek sana,
Kekik kokan yollarda...
Doyamadığın hüznün ve toprak kokan köyüne
Özlemini yine de gideremeyeceksin.
İşte o zaman ölümü özleyeceksin,
Ebedi istirahatgahın olacak köy mezarlığında,
Özlemini gidereceksin

SAĞDUYUM

ERKAN ALEMDAROĞLU

Emek Gazetesi, 20 Eylül 1980

Yaz bir şiir diyor
dök derdini kâğıda
Lâkin benzemesin
bir şey getirmeyen
kuru kuru kupkuru ağıda.
Yaz diyor sağduyum yaz
Ne ezen ne ezilen kalsın
İşe yarar bakarsın.
Bu düzen kökten değışmeli
demesen eğer değer mi?
Harcadığın yaprağa kaleme?
Demezsen gerçekleri söylemeyen
konuları saptırandan kalır mı farkın
diyor sağduyum?
Sağduyuma kızmayın sakın.

“Bazen geçmişe takılıyor gözüm.
Şimdiye dönemiyor.
İzliyorum sadece,
Yanlışlarımı ve doğrularımı,
Kalanlarımı ve gidenlerimi,
Öylece izliyorum.
Kızıyorum bazen kendime,
Keşke diyorum,
Keşke şu kısmı değiştirebilseydim.
Keşke hiç yaşanmasaydı diyorum.
Bazen gülümsüyorum,
Yine keşke diyorum.
Keşke şu günü baştan yaşasaydım.
Keşke o gün zaman dursaydı.
Şimdiye dönüyorum sonra.
Bir bakıyorum hepsi geçmişte kalmış.
Kendime bakıyorum,
Meğer ben de geçmişte kalmışım.”

RAMAZAN AYI

FAHRETTİN BOZDAĞ

Altıeylül Gazetesi, 25 Ağustos 1978

Bir top sesi gelir uzaktan,
Salâlar, ezanlar başlar sonra.
Tekbir sesleri gitmez kulaktan,
Ramazan ayı geldikten sonra.

Oruç için sahura kalkanlar,
Namaz kılıp yattıktan sonra.
Geçer böyle nice yıllar,
Ramazan ayı geldikten sonra.

Teravih namazı kılınır, bıktırmaz,
Hayat bir imtihan olduktan sonra.
İbadet farzdır, insan yorulmaz,
Ramazan ayı geldikten sonra.

Mübarek ay yine bitecek,
Bayramı yapıp, gittikten sonra.
İnanan bir yıl daha bekleyecek,
Ramazan ayı geldikten sonra.

HABER VERİR

FAİK DENİZ

Faik Deniz, Şiirler, 2017, s.101

Bir insanda sükût edepten haber verir,
Bireylerde edep tevhitte haber verir!..

Hizmet için dökülen her terin damlası,
Deryalar gibi hep rahmetten haber verir!..

Siyreti daim görmek mümkündür surette,
Her suret muhakkak hikmetten haber verir.

Meydân-ı dünyâ kurulmuş bir Pazar elbet,
Bu Pazar ince bir cümbüşten haber verir!..

Gafletle geçip gidiyor şu ömrün Faik!
Boşa geçen ömür hüsrandan haber verir!..

“SEVGİLİ DOSTUM HİKMET BİLGİLİ'YE”

FERİDUN SİPAHİOĞLU

Ali Çankaya, Yeni Mülkiye Tarihi ve Mülkiyeliler,

V. Cilt, s.2561, 31.01.1949,

Feridun Sipahioğlu/1942 Mezunu,

Sen mes'ulsün kaza'nın ekmeğinden, etinden,
Dağdaki domuzundan, sokaktaki itinden,
Köylünün piresinden, talebenin bitinden.

Kimin aklına uydun gittin oldun Kaymakam,
Aklına turp sıkayım budala, sersem adam.

Devir-teftiş diyerek köy, bucak taşınırsın,
Bitlenir, pirelenir durmadan kaşınırsın,
Kir içinde yüzersin, yıpranır aşınırsın.

Kimin aklına uydun gittin oldun Kaymakam,
Aklına turp sıkayım budala, sersem adam.

Sürtersin diyar diyar at sırtında, kamyonunda,
Kâh sıcakta yanarsın, bazen kalırsın don da
Ömrünü çürütürsün Pülümür'de, Sason'da

Kimin aklına uydun, gittin oldun Kaymakam,
Aklına turp sıkayım budala, sersem adam.

Memurların tembeldir, amirin laf anlamaz,
Halk hilekâr, açığöz tüccar, esnaf madrabaz.
Maaşın kuru çeşme hem akmaz, hem damlamaz.

Kimin aklına uydun gittin oldun Kaymakam,
Aklına turp sıkayım budala, sersem adam.

İkide bir şikâyet, müfettişler, tahkikat,
Anlamazlar bir türlü nerededir hakikat,
Üzülür, yorulursun tükenir derman, takat.

Kimin aklına uydun gittin oldun Kaymakam,
Aklına turp sıkayım budala sersem adam.

Bırakmadan hiçbir iz, vermeden bir ipucu,
Muhasebeci çalar, rüşvet alır tapucu,
Nüfus memuru sana ters giydirir pabucu.

Kimin aklına uydun gittin oldun Kaymakam,
Aklına turp sıkayım budala sersem adam.

Belediye reisi tacirlerle ortaktır,
Köy sandığı muhtarlara, azalara otlaktır,
Çalmayan memurların ya aptal, ya korkaktır.

Kimin aklına uydun gittin oldun Kaymakam,
Aklına turp sıkayım budala sersem adam.

Yargıçlar ayrı âlem, savcı makam delisi,
Rütbesiyle öğünür, öter şube reisi.
Orman Şefinin bile var aşçısı, seyisi.

Kimin aklına uydun gittin oldun Kaymakam,
Aklına turp sıkayım budala, sersem adam.

Doktor para canlısı, ikiyüzlü kumandan,
Gedikliler ya tembel yahut serseri, külhan,
Zavallı kâtiplerin kafası öter dan dan.

Kimin aklına uydun gittin oldun Kaymakam,
Aklına turp sıkayım budala, sersem adam.

Yüz versen yılışırılar, surat assan kızarlar,
Arkandan hep birlikte türlü kuyu kazarlar,
Teşhir ederler seni gazeteye yazarlar.

Kimin aklına uydun gittin oldun Kaymakam,
Aklına turp sıkayım budala, sersem adam.

Fedakârlık edersin vicdanından, kafandan,
Millet anlamış gibi sadık görünür candan,
Hâlbuki küfrederek yumruk sallar arkandan.

Kimin aklına uydun gittin oldun Kaymakam,
Aklına turp sıkayım budala sersem adam.

İsli gaz lambasıyla gözlerini bozarsın,
Kadın, kız bulamazsın günden güne azarsın,
Rastgelene küfreder ikide bir kızarsın.

Kimin aklına uydun gittin oldun Kaymakam,
Aklına turp sıkayım budala sersem adam.

Kış kıyamet demezler sürerler başka yere,
Terfi etmek istersin derler “Git Allah vere,”
İş işten geçti dostum boyun eğ sen kadere.

Kimin aklına uydun gittin oldun Kaymakam,
Aklına turp sıkayım budala, sersem adam.

Madem soyadın değil Peker, Soyer, İztrak,
Vazgeç artık bu işten köyü, kazayı bırak,
Zaten sıra bekliyor bir sürü çömez, çırak.

Kimin aklına uydun gittin oldun Kaymakam,
Aklına turp sıkayım budala, sersem adam.

Şehirlerde ne yok ki? Sinema, tiyatro, bar,
Aşk, neşe, zevk, eğlence, kadın, içki ve kumar,
Hâlbuki koca aptal kazalar da ne halt var?

Ah zavallı serseri gittin oldun Kaymakam,
Aklına turp sıkayım budala, sersem adam.

ACI TEBESSÜM

FERİDUN ULUSOY

Şirin İnegöl Gazetesi, 02 Temmuz 1959

Ağır adımlarla yürüyorum,
Beynim düşüncelerle altüst
Bakkal merhaba diyor
Kafamı kaldırıp bakıyorum
Gözleri manalı parlıyor
Merhaba deyip yürüyorum
Pencereye bakıyorum ümitsiz
Acı bir tebessüm iniyor tepeme
Kaçamıyorum çaresiz kalıp
Mukabele ediyorum
Yürüyorum ağır adımlarla
Kahveci çırağı çocuk
İyisin yine abi diyor
Ve içeriye bağılıyor
Yap bey abiye bir sade kahve

EŞSİZ BAYRAĞIM

GALİP COŞKUN

İnegöl Halkevi Dergisi, 29 Ekim 1949

Tarihin o en eski çağlarında yükselen
Atalarım özenüp seni bak; nerden almış!
Ayını şen ufuktan, alını tan yerinden,
Yıldızını uzanup sonsuz göklerden almış.

Al gölgene sığınup seni önder edinmiş,
Dalgalanıp giderken o da kır ata binmiş
Gök demirler kuşanup cenk urbası giyinmiş
Soysallığı yaymakçin tadı renklerden almış.

Bilsen; seni ne yalçın kal'alara çekmiş o,
İnsanlığın başında canlı bir örnekmiş o
Ölçülere vurulsa dünyalara denkmiş o
Soysallığı bu Dünya, böyle Türklerden almış!

Biz o ata çocuğu, sana vurgun Türkleriz,
Sen nereye gidersen biz oraya geliriz!
Bize ölmek düşerse uğrunda can verimiz,
Soysallığı bu Dünya, böyle Türklerden almış!

Rengin, Ayın, yıldızın yalnız Türk'e yaraşır,
Giderin ve durumun Türk kanıyla kaynaşır.
Herkes seni başında sonsuz saygıyla taşır,
Bak, bak! Atalar seni, ne has renklerden almış!

Yüksel ey BAYRAK! Ta doğduğun yere dek,
Ürpererek dalgalan; Türküm, Türküm! Diyerek.
Yükselt bizi gölgende, yükseldiğin burca çek!
Yüksel! Atalar, seni sağlam köklerden almış!

TAŞ MERDİVEN

GONCA RUBACI

Gonca Rubacı, Merdiven, 2023, s.11

Köprüdür merdiven;
Ev ile dış âlem arasında
Geçmiş ile gelecek arasında
Dün bir taş merdivenden çıktım ağır ağır,
Biraz hırpalanmış,
Bir zamanlar sorulmadan üzeri kaplanmış...
Sen eski bir merdivendi dersin.
Bense koca bir tarih derim.
Sen modernlik dersin,
Bense dev bir çınarın her bir basamağındaki adımları derim.
Silinemez izleri...
Silinemez o çocuksu telaşları,
Yaşanmış yılların ağırlığı,
Üzerindeki yağmur, çamur, kar sonrasındaki
Güneşin parlaklığı...
Ah ne anılar, ne anılarHer bir basamağında saklı,
Hâlâ aklımdalar...
Dalından kopmuş bir gül,
Miyavlayan kedi yavruları,
Kurumuş yapraklar, Güzelim kozalaklar...
Bir yanda çalı süpürgesinin sesi,
Bir yanda pikapta çalan
“Sanat Güneşimiz”in sesi,
“Şimdi uzaklardasın gönül hicranla doldu...”
Biraz kol ağrısı,Biraz kalp kırıklığı,
Birkaç damla gözyaşı,
Birkaç çekiç darbesi...
Ve gün yüzüne çıktı merdivenim.
Dün taş bir merdivenden çıktım ağır ağır,
Roma usulüymüş, Babamın merdiveni.
Eskisi gibi oldu yeniden...
Köprüdür merdiven;
Eskiler ile yeni arasında
Bir baba ile çocuk arasında...

ŞÂİR ÇİLESİ

GÖKAN ÖZTÜRK

Gökan Öztürk, Gölge Aydınlığı, 2023, s.37

Her dram filminde ben miyim başrol?
Nelerden ürkerim, bilsen nelerden.
Nasıl kurtulayım gösterin bir yol
Beni alt üst eden kelimelerden.

Dünyanın tüm yükü sırtıma binse
En yakınım güler, uzağa iter.
Bir çocuk özlemi ruhuma inse
Yağmur sonrasında hayalim biter.

Kaç saat dayanır yaralı kalbim
Bir nefes bekleyip dost nefesinden.
Deli rüzgârlardan esirge Rabbim
Ağladım sessizce ezan sesinden.

Kaçıncı yazdığım hüznü mektup?
En ücra köşede çığlık yükselir.
Ummadığım vakit elimden tutup
Deliler köyünden bir adam gelir.

Aylarca içimde büyürken efkâr
Halimi anlatır bir kuru çiçek
Sen ver hediyemi büyük sanatkâr
Şairin çilesi ne gün bitecek?

BAZI GÜNLER UYGUN DEĞİLDİR ASLINDA

GÖKHAN ÖZCAN

Umuda İlk Adım Dergisi, sy.2, Ekim 2001

Günlerin demini alamadığı zamanlar vardır.
Güneş doğar, gece karanlık perdesini çekmeyi unuttur şehrin üstünden
Günaydınlar bir başka güne ertelenir.
İnsanların neşeli sesleri akşama kadar dolduramaz caddeleri
Böyle günler, uygun değildir aslında başlamaya.
Ama başlarız.

Günlerin neredeyse hiç yürümediği zamanlar vardır.
Bir Ağustos sıcağının her yeri kaplayıp kurutması gibi durur hayatın akıntısı
Sadece, bir ağustos böceğinin sesini işitiriz, uzaktan belli belirsiz.
Devranın döndüğünü unutmamak için derin nefesler alırız.
Böyle günler, uygun değildir aslında sürdürmeye.
Ama sürdürürüz.

Günlerin ağırlıklarını kaldıramadığı zamanlar vardır.
Sözler dibe vurur, hiçbir maviliğin kaldıramayacağı bir ağırlığa ulaşır.
Sessizlik, seslerin ötesinde bir gemi olur.
Gider en gidilmez limanlara demirler.
Böyle günler uygun değildir aslında konuşmaya.
Ama konuşuruz.

Günlerin surat asmaktan hoşlandığı zamanlar vardır.
Hüzün düşer yüzümüzden, parçalanır bin parça sıkıntıya sığınır parçaları
İçimizdeki her şey, kendini tene vurmanın bir yolunu arar
Acıyı tırnaklarımızda hissedimiz
Böyle günler uygun değildir aslında gülümsemeye.
Ama gülümseriz.

Günlerin pembe kıvılcımlar çıkardığı zamanlar vardır.
İçimizde startını vermediğimiz baharla yeşerdiğini görür, şaşırırız
Kalbin doğruları, aklın yanlışlarına galebe çalar
Bu heyecan, bu akıl almaz körlük tehlikeli bir koşuya sürükler bedenimizi
Bağrımıza saplanan gerçeklerle uyanırız
Böyle günler uygun değildir aslında sevmeye
Ama severiz.

Günlerin ince sarsıntılar uydurduğu zamanlar vardır.
Neden olduğunu bilmediğimiz kırgınlıklarla açarız gözlerimizi dünyaya
Bütün titreşimler bir yanımızı acıtır mutlaka
Bütün izler, bilmediğimiz bir ateş tutuşturur bir köşemizde
Çaresizliğe teslim oluruz
Böyle günler, uygun değildir aslında kırılmaya
Ama kırılırız.

Günlerin diğer günlere benzemediği zamanlar vardır.
Elimize aldığımız her şey pörsüyüp söner
Biriktirdiğimizi sandığımız geçmiş ufalanıp gider avuçlarımızda
Sonra da kaybeder anlamını 'önce'nin ardından
Bir mum ışığından yansıyan titrek bir gölgeye dönüşürüz
Böyle günler uygun değildir aslında yaşamaya
Ama yaşarız.

Günlerin sona ermediği zamanlar vardır.
Kelebeğin ateşe yakalandığı gibi yakalanırız
Hiçbir şey anlayamadan
Akreple yelkovanın bu nedensiz duruşundan hiçbir anlam çıkaramadan
İpi yeniden bağlayamadan ve çözemededen...
Böyle günler uygun değildir aslında ölmeye.
Ama ölürüz.

FARKIM OLMALI

GÜRSEL GÖZÜTOK (Sükûti)
www.antoloji.com. 27 Ağustos 2025

Diyorum susayım sükût edeyim
Haklıyım, haksızdan farkım olmalı
Vicdanım elvermez çekip gideyim
Sohbeti yersizden farkım olmalı

Pervane boşuna şem'e yanmaz
Aşkın ateşine sular dayanmaz
Kendini kandıran ele inanmaz
Böyle akılsızdan farkım olmalı

İnsan kalıbına sığmak var iken
Tevazuyla esip yağmak var iken
Karanlık gecede doğmak var iken
Zamansız yıldızdan farkım olmalı

Sükûti dilinde nedir ifade
Çıkmasın dilinden cüzi irade
Yazdığın sözlerde kalmasın sade
Edepsiz arsızdan farkım olmalı

TERCÜME-İ AHVAL

HALİL SÖZMEN

Halil Sözmen, Sözlerim Kara Kediye, 2010, s.43

Anlamamalarımızı anlamlı hale getirdiler
Dipsiz kuyularda saklı izanımız.
Diz boyu sularda şuur kayıkları
Kuma oturmuş.
Baştan kıçtan dalgalar şıpır şıpır,
Oyalar incecikten.
Okyanuslar ejderhalarla doluydu,
Yangınlardan su yanıyordu
Öyle biliyorduk.
Yüzmeye korkuyorduk
Hiç görmediğimiz balıklardan,
Tahayyülü zorlayan öğrenilmiş yalanlardan
Siyah beyaz filmlerdi hoşlandıklarımız
O kadar ayan beyan her şey;
Büyükler büyük, küçükler küçük
Saygılardan öpülen eller,
İki büklüm beller,
Ne kadar da terbiyeliydi sevgililer.
Bizler selamlıklardan uzak tutulan
Selam maymunlarıyız.
Kaşımızın kenarından avucumuzu gösteremeyiz,
Namusumuzdur onca şey gibi.
Olmayan silahımız, olmayan atımız,
Mangalda kül bırakmadığımız...
Teslimiyetlerimiz balmumu hükmünde,
Hangi halimiz istenirse dururuz.
'Beatus ille, qui procul negotis' vaziyetleri de
Sorun teşkil etmez.
Sorma itaat et, rahat et.
Fırat yeşilini bilmezsen bilme...
Poseidon'un laneti ulaşmaz
Derelerin çocuğuna,
Ummanlar bizim işimiz değil.
Tercüme-i ahvalimiz budur.
El gören kudurur
Hazır ol, rahat dur.

KIYMAYIN

HASAN HÜSEYİN YILMAZ

Genç Gazete, 17 Mayıs 2022

İlahi bir tablo içinde renk renk
Yeşile maviye al'a kıymayın
Müthiş bir estetik müthiş bir ahenk
Ağaca yaprağa dala kıymayın

Martılar balıklar yaşıyor bakın
Kimyasal atıkla boğmayın sakın
Yakamoz yakamoz gülsün bırakın
Denize deryaya göle kıymayın

Gözünün yaşını boşa dökmeyin
Hapsedip onu da boyun bükmeyin
Bağların yerine beton dikmeyin
Aman ha bülbüle güle kıymayın

Tertemiz havaya zehir dolmasın
Ormanlar kesilip arsa olmasın
Leylaklar sümbüller güller solmasın
Çiçeğe arıya bala kıymayın

Bakın şu heybetli dumanlı dağa
Yaşayan bir canlı varlıktır doğa
Rant için ormana ovaya bağa
Allah için bile kıymayın

REALİTE

HASAN YAVUZ

Şirin İnegöl Gazetesi, 03 Eylül 1959

Apartmanlar görüyorum
Yüksek apartmanlar
İstanbul'da
Yedi, sekiz katlı
Gelip geçenlere küskün bakan
Apartmanlar
İçlerinde binlerce günah saklı

Evler görmüşüm köyümde
Ahşap bir iki katlı
Kimi sıvalı
Kimi sıvasız
Sıvasını yetiştirememiş Ayşe bacı
Uğraşmış didinmiş bir yıl boyunca
Sadece karın doyurmasını düşünmek
Ne acı.

YARICI'NIN KADERİ

HAYRETTİN ERENLER

Bizim İnegöl Gazetesi, 23 Mart 1972

Üç yarım ağızdan,
İki âmin le çukura girdi.
Bu masum, çaresiz.
İki kürekle çalıştı,
Yarım testi su döküldü boyuna
Büyük ümitleri vardı
Küçük dünya da
Hepsi de hoş
Ereğiydi kurtulmak,
Bu sefillikten.
Ne çare?
Yoğurdunda yoğurt
Ekmeğinde maya,
Aşında merhamet,
Tuzunda nefretti ağasının.
Şimdi,
Bir selvi,
Bir sarı gül var
Çökmüş toprağında.

BEŞ GÖBEK ÖTEDEN

HAYRETTİN GÜRSOY

Bölüşüyorduk; Bir Cumhuriyet Devrimcisinin Şiirleri, 2015, s.45-46

Beş göbek öteden
Bir Dobruca türküsü
Doldurur usumu
Kırk at harman döğer öğlenedek
Kırk at salınır çayıra akşamleyin
Bir bolluk bir bolluk
Akıllara durgunluk
Gönenç veren
Ama doğa yasası bu
Çağlar boyu insanlığımızın
Bir acı yel eser
Yer yerinden oynar
Bir tarih yazılır Plevne'de
Silinir büyü
Sağılır kökler topraktan
Gerisi yıllar yılı süren bir göç
Acılarla, gözyaşlarıyla dolu
Analar, nineler gelinler
Ağıt yakar sabahlara dek
Gerisi bir göçmen türküsü
Kırım'dan, Dobruca'dan gelen
Göç yollarında Balkanlarda
Bunca kırım, bunca dökülen kan
Kurtuluşa doğru
İstanbul nire, Bursa, Eskişehir
Kırşehir nire
Oy oy göçmenlik zor
Alnımızın kara yazısı oy
Ama ulaşılır yeni yurtlara
Yeniden kurulur düzen
Tüter ocaklar yeniden
Tek göz Tatar evlerinde
Ot döşekler serilir
Toprak odalara
Yer sedirlerine serilir çiçekli ot yastıklar
Ak duvarları nakışlı

Tek göz pencerelerde oymalı perdeler
Ve mis kokar odalar
Sanki sinmiş bir göçmen kadının
Öpülesi kınalı ellerinin
Kokusu köşelere
Başlar çiçekli bir sardunya dostluğu
Kurulur düzen yeniden
Dostluklar yine içten
Töreler sağlam
Kimsenin kimsede gözü yok
Aç olsa da herkesin gözü tok

İN - SAN

İBRAHİM ARAS

2003

İnsan ölünce ekilir,
Yeryüzüne.
Yeryüzüdür kimine...
Yar yüzüdür, biri kimine...
Öğrenmek için, okumak varken...
Okumak için öğrenmek neyine...
Yunus misali;
Ölürse ten ölür,
Canlar ölesi değil...
Anlarsın,
Dokunmadan tenine...
Bakınca,
Gözlerinin içine...
Dost ararsa gözüm,
Söylersem sensin sözüm...

O GECE

İBRAHİM ÇULUK

Bizim İnegöl Gazetesi, 23 Temmuz 1964

Doğdu bir nur, güneş hayran
Aşkınadır hep deveran
Melekler ettiler seyran
Muhammed doğduğu gece

Arştan bir kapı açıldı;
Âlemlere rahmet saçıldı
Göklerde bayram yapıldı
Muhammed doğduğu gece

Sıyrıldı kara bulutlar
Dost oldu kuzuyla kurtlar
Hem yıkıldı bütün putlar
Muhammed doğduğu gece

Çuluk der; gözden akıt yaş
Uğruna koymalısın baş
Secde etti ağaç ve taş
Muhammed doğduğu gece

AHİRET

İBRAHİM HAKKI ÖZDEMİR

Yıldırım Gazetesi, 10 Nisan 1990

İlahi korkudan haberdar olan
Dünyada gözleri yaşlarla dolan
Ukbâ'ya varınca berhudar olan
Ferahlar kederden gamdan kurtulur.

Akıllı Mevlâ'nın aşkını çeker
Onun için sabah akşam yaş döker
Adeti bu biçim etmiştir
Kerim sevenini eder burada elim

Başlarına bütün peygamberlerin
Neler neler geldi o Delillerin
Tarz-ı böyle buldu Hazret-i peder
Gelenler hep ağlar, hep ağlar gider.

Duramaz fena'da gelenin biri
Hasret diyarına gider her biri
Rüyada korkudan ağlayan kişi
Uyanınca görür düzelmiş işi

Sever gözlerinden yaş dökenleri
Bir tutmaz bilenle bilmeyenleri
Yaradan affeder dileyenleri
Onları gönülden dinleyenleri

İbrahim hüznünü Hak'kın lütfu bil
Ah...ına devam et gözlerini sil
Gamlı ol alemde murat alasın
Ukbâ'ya varına halâs olasın

SIRR-I KADER 3

İHSAN DENİZ

Uluslararası 13. Mevlânâ Şiir Şöleni Seçkisi, Eylül 2023, s. 71-73,

Elmaları sevmeye gidelim.
Boynumuzda seri uyanışlar, usare damlaları.
Toprağını hem de kalbimize hamledelem.
Hatırası kaybolmaz zira elmaların, sırrıfâş olmaz.
İz bırakmaz tütsülenmiş kederlere bûse kondurmak.
Bir atkestanesi ormanında şifa aramak
on beş Mayıs korkularına hiçbir zaman
saçak olmaz.

Hoş tutalım hem, hem dizerek ipe
göğsümüz üstünde sarı alıçları uzun seyahatlere çıkaralım.
Gözümüzün nuru alıç hem yüksek
tansiyona iyi gelir, şenlendirir
hem karahindibağ ile karaciğerini besleyeni.
Ve hemen belirir damar damar oruç ayetleri.
Seferîysen bana gel, daya omzunu
Alnıma. Sana serâpâ yalnızlık dokuyayım.

Armutköy'de bahçem olsun isterim.
Tere, gündöndü, roka yetiştireyim
unutmanın tohumlarıyla. Ferahnâkaşiran
âyiniyle uykuya dalayım.
Her bayram mendil dağıtayım çocuklara.
Ve fakat ve ancak ve ama alzheimer olursam küsmeyin bana.
İsterim elbette.
Kalbimyeterse, başım dönse de..
Gözlerden ırak gözlerimde
insomnia.
Manşon
yırtığı kalbimde.

Tütünkeş rençberlere selâm olsun.
Sirkeyle taze sıkılmış limon suyu içerler.
Şifalı tütün sarar, hindi
besler, ağlayarak sakal-ı şerîf öperler.
Bakın, sermüezzin ferahnâk Rıfat Bey dut
silkeliyor Bahri Baba Camii avlusunda.
Derya bilmeyen balıklardan behre dağıtıyor Hayâlî'ye.
Oturup konuşalım.
Ayakta olmaz.
Haydi yaşlan dedim bacağıma, yaşlan
da çekilsin aradan tuhafiye dükkânında çakal
eriği marmelatı arama eziyeti.
Tam vazgeçecekken, vitrinde kaşları ıslanmış kûfî bir ilân: Cuma
bayram edilir, cumartesipazar tütün içilir.
Şeâmet bin bir kisveye bürünmüşken
Oylat mağarasında kimin izini süreyim?
Misafir bugün suyumuzda çoban çökerten.
Triaj için sıraya girelim.
Beytûlmakdis herkesi kabul etmez.
Hiç kuşkusuz mü'minlerin baharıdır kış ayları.
Tecennün kaylûle vaktine ayak uydurmaz.
Kâin ve bâin olan uysun o vakte.

Bir ömür İhsan...ihsan
aradık, kıyl ü kâl
ettik oysa, mâsivâyâ tutunduk.
Ve kalkınca perde aradan
kapadı kendini dünyaya babam.
Şimdi ne yapacağız?

İŞÇİ KARDEŞİM

İSLAM KEPENEK
İnegöl, 2002

Maden ocağında kömür tozunda.
Elleri nasırlı bahar yazında
Eğilip su içer pınar gözünde
Durmadan üretir işçi kardeşim.

Yazın sıcağında tırpan elinde
Neşeli türküler düşmez dilinde
Toplayıp da durur kiraz dalında
Durmadan çalışır köylü kardeşim.

Fabrika bacası dumanlar tüter
Patronlar sırt üstü uzanıp yatar.
Zam isteyen emekçisine çatar
Durmadan sömürür patron kardeşim.

Bana hiç kızmayın sözlerim acı.
Üretip çoğaltan başımın tacı.
Bin bir derde deva olan ilacı
Durmadan üretir işçi kardeşim.

Hakkını savunur sendikasıyla
Alanda bağırır gür edasıyla
Haykırır hak için müthiş sesiyle
Meydanlarda coşar işçi kardeşim.

ŞİİRLERİM

İSMAİL KALAYCI

İsmail Kalaycı, Yüreğimin Sesi, 2004,

Yazarken doluyor gözler,
Ruhumda saklıdır izler,
Akıp gider kışlar, yazlar,
Yoldaş oldu şiirlerim.

Bazen hasret, bazen acı,
Hayatın düzü, yamacı,
Benim ömrümün ilacı,
Kardeş oldu şiirlerim.

Acı tatlı az sözümle,
Gece uykusuz gözümle,
Devşirdim kendi özümle,
Sırdaş oldu şiirlerim.

Bu içime ilham doldu.
Üstüme sabahlar oldu.
Dostlara hatıra kaldı.
Candaş oldu şiirlerim.

İsmail mahlasım, adım
Bin bir şeyle oldu yâdım.
Kalemle şiirle şadım
Ardaş oldu şiirlerim.

KÂİNAT AĞLASIN

LÜTFİYE ATALAY,

İnegöl Halkevi Son Yarımay Dergisi, sy.53,

03 Aralık 1938

Haykırıyorum sesimden dağlar ağlasın.
Güneşin son ışıkları gitmesin burada kalsın.
On yedi milyon Türk buna karalar bağlasın.
Gökler ağlasın, denizler ağlasın, yer ağlasın.
Her yer ağlasın, yar ağlasın, ağyar ağlasın.

İstemiyorum bu meşaleler sönsün.
Bir zulmet çöksün, yer gök zindan olsun.
Benizler uçsun, yapraklar düşsün, kâinat ölsün.
Buna gökler ağlasın, denizler ağlasın, yer ağlasın.
Tarih ağlasın, yar ağlasın, ağyar ağlasın.

Ant içerken Türk Uluğu tabutunun başında.
Boğuluyor, hıçkırıyor, benzi uçmuş mahzundur.
Rejimine dokunulmaz, bütün Türk başında.
Ruhu umman, gönlü tufan, kalbi ateş doludur.
Yalnız senin ölümüne gökler ağlasın, dünya ağlasın.
Her yer ağlasın, yar ağlasın, ağyar ağlasın.

DAR KAPI

M. HİKMET BİRANT

Çağlayan Dergisi, sy.1, Kasım 1969

Bir dar kapı vardır, bu hayatın bittiği yerde,
Oradan geçeceksin bir gün olup istemesen de,
Sevdiklerimiz hep biçare onun ardında kalırlar,
Çağrılanlar gelmem diyemez sessiz alınırlar.
Ardında ne var dar kapının? Böyle dönen yok,
Buna rağmen gidenler her yaşta ne kadar çok,
Ora'nın yolcuları, geçti mi artık dönemezler.
Yaklaş da kulak ver, oradakiler ne diyorlar.
Bir vasıta bul, bak ne haber gönderiyorlar.
Sessizce akan mana'sından tebliğleri dinle,
Yaklaşmadasın onlara zira her nefesinle,
Ruhuna gölge veren o kesif maddeyi, silk at,
Karşında duran her hail'i tut, ardına fırlat,
Ufkunda doğan güneşin nuruyla kucaklaş,
Sonsuzluğa yüksel, o latif âleme yaklaş,
Yaklaş da kulak ver, oranın ahengini dinle;
Zira gelmeyecek yardım için kimse seninle.

BU GELEN BAHAR

M. LÜTFİ ORHAN

İnegöl Çıracılık Eğitim Merkezi Yayın Organı, sy.2, Aralık 1998

Hem bahtıma hem istikbalime ıfık yağıyor
Bir yerde gurur, bir yerde de güneş doğuyor.

Hız kesiyor o eski gurbetler yavaş yavaş
Sulh çizgisinde kalp ve kafa arası savaş

Aşk ve sevgi kinleri nefretleri aşıyor
Herkes yitirdiğı eski cennete koşuyor

Ufukta şafak artık gece gerilemede
Yırtılıyor zulmetler her yerde perde perde

Tülleniyor ruhlarımızda sevdalı bir yaz
Ne çıkar sanki biraz sertçe esmişse rüzgâr

Güller açıyor her yerde bülbül namesi var
Dünkü renkleriyle geliyor bu gelen bahar

KASİDE

M. ŞÜKRÜ ÖĞÜTÇÜ

Bizim İnegöl Gazetesi, 25 Nisan 1976

Kula kulluk ettirme sana kuldur şu canım
Sensin benim efendim, sen de bunu bilirsin
Hayat verdin dünyama ömrüm sana adadım
Yoktur asla şerikin kalbim söyler “Sen Birsin”

Şu âlemde ne varsa insanoğlu içindir
Deyip seni yaratan hepsi başka biçimdir.
İnancımla bağlıyım cümlemizi sevindir
Yoktur asla şerikin kalbim söyler “Sen Birsin”

Şükrü kulun neylerse senden alır gücünü
Sensin yalnız kalbimde sende buldu özünü
Merhamet et bizlere çevirme hiç yüzünü
Yoktur asla şerikin kalbim söyler “Sen Birsin”

SON BAHAR

MAHMUT NEDİM TETİK
Şirin İnegöl Gazetesi, 26 Şubat 1959

Ne öten bir bülbül var, ne de açan bir gül,
Niçin uçmaz şimdi kuşlar, niçin mest etmez sümbül
Kırılmış gibi ince yerinden bezgin, bezgin
Yalnız bir yaprak hışırtısı var, incecik hazin, hazin

Yine düşüyor sallanarak bir sarı yaprak,
Düşüyor sanki ilahi nağmenin gizli sihrine kapılarak
Düşüyor dalında âşık bülbülün figanına yanarak
Düşüyor o tatlı günlerin ammanına ağlayarak

Ağlar şimdi pembe çiçek açan o yemyeşil ağaçlar
Sızlar şimdi kucağında kuzular meleşen o kırlarda
Coşmaz artık mavi menekşe açan yamaçlar
Tek teselli belki yine bülbül öter yine gül açar.

KIŞ MANİLERİ

MEHMET ALEMDAROĞLU
Bizim İnegöl Gazetesi, 02 Mart 1967

Hey Allah'ım nedir bu iş?
Buz bağladı kara yokuş,
Geri dönünce karakış,
Bahar bunun neresinde.

Kırlar yamaçlar bembeyaz,
Etrafı kolluyor ayaz,
Gelecek demişlerdi yaz,
İnsaf bunun neresinde?

Çingenenin genci kartı,
Bekliyorken dokuz martı,
Eksik kilo, bozuk tartı,
Pazar bunun neresinde?

Kömürcüler nasıl bilmiş,
Kurtlar kasabaya inmiş,
Hani diyor Kara Memiş,
İtler şehrin neresinde?

Kuzu eti on bir altmış,
Kasap yine eksik tartmış,
Kış giderse artacakmış,
Kontrol bunun neresinde?

Niçin kızdın be hey ozan,
Sen dinlersin, sensin yazan,
Kıpti ağzında borazan,
Çengi bunun neresinde?

ÖĞRETMENLERİME SAYGIYLA.

MEHMET ŞAKİR ÜNLÜ

Sosyal Medya, 24 Kasım.2011

Matematiği senden öğrendim;
bölünürsek azalacağımızı,
toplanırsak büyüyeceğimizi...
Sayıları senden öğrendim;
Kümeleri, birleşimi, kesişimi de...
Yaşanabilir bir dünyanın
tüm kümelerini birleştirmek istedim;
Barışı sevenler kümesi,
emeğe saygı duyanlar kümesi,
emekçiler kümesi,
doğayı sevenler kümesi
ve tüm güzel şeylerin kümesi.
İşte bunların tümünün birleşimi
yenebilirdi ancak
o iğrenç tüm kötülükler kümesini...
Ama birleşip çoğalamadılar
ne yazık ki...
Senden öğrendim yazı yazmayı;
şiiri, romanı, öyküyü...
Büyüyüp yazmaya başlayınca da
kırdılar kalemlerimi,
basılmayan kitaplarımı bile yasakladılar,
yazdıklarımı yaktılar...
Sanatı senden öğrendim;
toprağa, taşa şekil vermeyi,
renklerin uyumunu
ve yapabilmeyi
"mutluluğun resmini"...
İnsanın topraktan yaratıldığını bilseler bile,
yıktilar yine de heykellerimi...
Senden öğrendim tarihi;
savaşları, uygarlıkları...
Ve ancak
savaşsaksak
var olacağımızı...

AHISKALIM

MEHMET TAŞ

www.antoloji.com/ 29 Mayıs 2014

Ahıskalım neden çile çekersin
Kaderin mi, elden ele gidersin
Nereye gidersen vatanım dersin
Ahıskalım Minnet borcum var sana

Sürüldün yıllar önce sen ata vatanından,
Zerre kadar hiç dönmedin namından
Dönmedin, dilinden dininden hem kültüründen
Ahıskalım minnet borcum var sana

Anavatan sahip çıkmıyor sana
Dönüp te bakmıyor geçmişine atana
Dünyayı dolaştın geldin anavatana
Ahıskalım minnet borcum var sana

Rusya ellerinde gittin her yere
Sürüldün sen gurbetlere çöllere
Yine muhtaç olmadın sen ellere
Ahıskalım minnet borcum var sana.

Bilirim ki tek isteğin vatandır
Bunu sana öğütleyen atandır
Al bayrağa canı gibi bakandır
Ahıskalım minnet borcum var sana

MAHZUN ŞEHİR

MEMDUH CUMHUR

https://neyzen.com/nota_arsivi/02_klasik_eserler/022_dugah/bosnada_bayram_sabahi.pdf

Bosna'da bayram sabahı, rüzgâr amansız bugün
Gün ağarırken güneşin rengi değil, kan gelir
Göklere dek her yeri baştanbaşa kaplar hüznün
Eski şadırvanda sular gitgide sessizleşir
Rüzgâra bigâneleşir yaşlı çınarlar bile
Gölgesi kaybolmaya yüz tutmuş ağaçlar ile
Hayli zamandan beri gönlüm gibi mahzun şehir

Sonsuza dek senden uzaklaştığı gün kaç erin
Gözlerinin nuru söner sönmesin iman diye
Son ılık âlemdeki son perdesidir mahşerin
Şevk ile düşmek de şehidler yola gufran diye
Nurlu Tecellilere dönmek de şadırvan sesi
Bekliyor etrafını sardıkça hüznün gölgesi
Bosna'da bayram sabahı bizleri kurban diye

BİR DÜNYA ÖZLÜYORUM

MUAMMER TOSUN

Bizim İnegöl Gazetesi, 10 Şubat 1977

Orada kışlar olmasın,
Çiçekler hiç solmasın,
Uzun olsun baharlar,
Erisin buzlar, karlar,

Güneş küsmesin yere,
Aksın çağlasın dere,
Bir dünya özlüyorum,
Orada savaş olmasın,

Gözlere yaş dolmasın,
İnsanlar yaşasın hoş,
Herkes olsun özgür,
Ne açlık, ne yoksulluk,

Olmasın kula kulluk,
Yumruk atmasın eller,
Kamburlaşmasın beller,
Bir dünya özlüyorum,

Sevgilerle çok mutlu,
Yarınları umutlu,
Bilim ışığı yansın,
İnsanları uyarsın,

Hep açsın tomurcuklar,
Orada gülsün çocuklar.

KAR YAĞDI KÖYÜME

MURAT CEMŞİT KELEŞ
Bizim İnegöl Gazetesi, 29 Nisan 1971

Kar yağdı köyüme
Kar yağdı bu gece köyüme
Uyku tutmadı gözüm
Kar beyaz tekile
Çoğula kara kara
Kar kara fakire
Birden uladı acı acı fırtına
Titredi yufka yorgan
Titredi altında baş kış yatanlar
Titredi sütsüz meme
Gözleri iri iri açıldı kilerin
Üşüdü isli ocak, boş tencere
Kamçı çaldı ha bire ayaz
Ağladı çıplak evlerin cılız balçıkları
Ağladım.
Kar yağdı bu gece köyüme
Uyku tutmadı gözüm
Uyku tutmadı sarı ineği
Yemsiz samanı
Uyku tutmadı üç beş tavuğu
Boş karınla kıvrılan çomar
Üşüdüler nice saymadıklarım
Üşüdüm
Kar yağdı bu gece köyüme
Aralık kapılar
Donuk karanlık
Ve tipi
Bir mezar susuşu içinde
Sahipli karanlık üfledi
Köylümün yağsız kandilini
Söndürdü
Kar yağdı köyüme bu gece
Ağladım
Üşüdüm
Ant içerek kalktım
Bir kutu kibritle
Tutuşturdum evreni

HAYATA DAİR HASRETLİK...

MUSTAFA ÖNCER

Sosyal Medya, 13 Haziran 2018

Gece gibi çöktü yüreğime hasretlik;
Huzursuz, uykusuz, karanlık.
Sanki hiç çıkmayacakmış gibi aydınlık...
Film şeridi gibi hızla aktı,
Gözlerimin önünden hayatım.
Çocukluğum, gençliğim ve yaşlılık...
İnegöl'de perşembe günleri kurulurdu pazar.
Haftalık ihtiyaçlar düzülürdü o gün azar azar.
Çocuklar arasında perşembe günleri,
Sulu Köy (Süle Köyü)'de şenlik olurdu.
O gün akşama doğru,
Yokuş aşağı yol boyu,
Harman yerine kadar koşulur,
“Bubam geliyorrr” diye bağrılır,
Heyecanla “ne aldın buba bana” diye sorulurdu.
Kimi zaman sevinç, kimi zaman hüznün sarardı minik yürekleri...
Kendi oyuncağımızı kendimiz yapar,
Kendi kendimize oynardık.
Cızlavat lastik ayakkabılarımıza kum doldurur,
Yaptığımız yokuşlu, virajlı toprak yollardan aşardık.
Tomruk kamyonlarının yokuş yukarı zorlanırken çıkardığı sesleri,
Ağzımızla, “ğan gan gaaannnnn” diye çıkarmaya çalışırdık.
Aygün saplarından araba yapar,
İttirerek ardından koşardık.
Siz hiç düvene bindiniz mi mesela...
Tarlalara ekin biçmeye gidildiğini hatırlayanınız var mı aranızda?
Hatırlıyorum ben!
Kadınlar biçerdi ekinleri orakla,
Arkalarından demet yapardı onları, erkekler.
Ne güzel günlerdi, o günler.
Hasretlik çöktü geceye, sardı tüm benliğimi.
Siz hiç harman yerinde çardakta yattınız mı?
Ben yattım.
Bir taraftan güneşte kuruyan çalıların hışırtısı,
Diğer taraftan cır cır böceklerinin kesintisiz cırıltısı.
Ve içinizi ürperten hafif bir meltem esintisi.

Gün aydınlanır aydınlanmaz, hayat başlardı yeniden.
Demetler açılır, harman yerine yayılırdı.
Düvenlere öküzler koşulur, durmadan dönülürdü.
Dön babam dön, dön babam dön,
Durmadan dönülürdü.
Ta ki sapla saman birbirinden ayrılıncaya kadar.
Gece gece hasretlik çöktü yüreğime...
Bu, geçmişe duyulan hasretlik;
Çocukluğa, gençliğe...
Babaya, anneye...
Dedeye, nineye...
Bu dünyadan geçip giden tüm sevgililere...

MEHTABA UYANMAK

MUSTAFA SAVAŞ SEZER

Mustafa Savaş Sezer, Kasım Çiçeği Şiirler, 2001, s.36-38

Gün geçmiş, akşam olmuş, mehtaba uyandık.
Karanlıklar içinde ayın on dördü mehtaba yandık.
Yıldızlar gibi uzak, zayıf mutluluklara kandık,
Hazanda tarumar bahçeymiş mazi, nasıl aldandık?

Seyri doyumsuzdur mehtabın, de ki gençlik sevdası,
Şimdi yaz sonudur, ağır olur yürek yanması.
Dön hey sarhoş, vakit geç, mümkün mü olması?
Geçti yıllar bomboş, sendeletti mehtaba uyanması...

Didesi dert alır, gönlü var meydan yeri.
Dilersin girmek zor, Var mı aralık yeri?
Benzettim, divaneliğim, mehtap onun feneri.
Vakti veled çağı hastalığı gülümsemelerin eseri...

ŞAPKANIN GURURU

MUSTAFA VEHBİ GÜRGÖZE

Şirin İnegöl Gazetesi, 14 Ocak 1960

Boş sepet elde, siyah şemsiye kolda
Yürüyordum bize giden o tozlu yolda.

Şapkamdan tahkir gördüler, ayakkabım,
O zavallı tabanı yırtık çorabım.

Sizler yerde sürünürken ayaklarda
Ben ise başlar üstünde dolaşmakta.

Diye şapka küçümsedi ayakkabı
Tel tel olmuş, tabanı yırtık çorabı.

Hava bozdu, biraz yağmur çiseledi.
Şemsiyecik kabararak kanat gerdi.

Esen rüzgâr mağrur şapkayı uçurdu,
Sırtüstüne kirli çamura düşürdü.

Utancından yere bakan şapka baba
Selam çaktı tahkir ettiği çoraba

En sonunda fotin der ki behey baba
Nice gönül kazandırır tek merhaba

ŞİİR

MÜKERREM BAŞKUT

Ozanlar 2000 Göldeste Dergisi, s.39

Şiir bazen bir pınardır ılık ılık kalbe akar
Duyguların dili olur gönül gözleriyle bakar.

Bazen acı, bazen keder hüznün sarar benliğimi
Okur ve dinler yazarım, şiir bir yaşam biçimi...

Duygularım kıpırdanır yüreğimde şiirlerle
Saz telinde nağme olur ruhu sarar sevgilerle.

Paylaşırsan sevenlerle huzur bulur rahatlarsın
Şiirin gücüne inan, gönlünce zengin yaşarsın.

Her yeni günle doğan ve ışıyan şiir!
Dinleyeni, okuyanı, yazarları yüreklendirir...

SON YILLAR

NADİR GEZER

Bizim İnegöl, 29 Nisan 1971

Dostlarım,
Bir tabut çıktı karşıdan
Bu günün kuruluşundan
Yolun kalabalığından
Belli ki;
Bir ömür geliyor kuru hasırdan
Bir ömür ki;
O, bu kadar toplumdan uzakta
Ve ben o kadar O'na yakında
Yolculuğun ilk basamağında
Buluşmuştuk;
Bir hayatın tükenen günleri ardında
İşte karşıdan,
Yeni bir yolculuk başladı ufuklara
Eğer yeniden çarpmazsa şu dağlara
Yahut; denizde tuzlaşmış sert kayalara
Son durak yerinden;
Ulaşılabilecek ümidi, berrak ufuklara

NECEDDİN YAŞBEK
Emek Gazetesi, 24 Temmuz 1986

Yaradan var
Bizi de yaradan var
Tabip sinem elleme
Her türlü yaradan var

Yaradandır
İncelemem yaradandır
Sitem etme sevgilim
Bize de yaradandır

Yara bağlar
Ciğerim yara bağlar
Bu aşk gurbette beni
Götürür yara bağlar

Yar bağlar
Yaralarım yar bağlar
Gurbet canıma yetti
Yollarımı yar bağlar

Gülem yar
Bülbülem yar gülem yar
Ne koydun ki ağlayam
Ne koydun ki gülem yar

Gül üşüdü
Kar yağdı gül üşüdü
Bir güldün aklım aldın
O nasıl gülüşüdü

SIYRIL ARTIK...

NEVZAT DALGAKIRAN

11.11.1982,

www.antoloji.com/ 14 Ocak 2008

Bu gece ne ki ya rab, sabahı olmak bilmez
Bu gece ne ki ya rab, ruha esinti gelmez...
Çaresiz çırpın dur ümitsizlik deryasında!

Sanki kurtulacaksın gecenin sabahında...
Biçare sıyrıl gönlündeki geceden
Umut sensin, umut bekleme seherden...

BAZEN YOK ZANNEDERİZ KENDİMİZİ

NURİ ŞEKERCİLER

Bir Dün Var Aklımda, Bir Dünden Önceki Gün,
Bir de Ondan Daha Önceki Gün,
Kasım 2012, s.30

Bazen yok zannederiz kendimizi...
Zamanın içerisinde bir yerlerde...
Ama...Yok olmuş...
Görünen sadece cesedimizdir...
Kimseye...
hiç kimseye ait değilizdir...
Kendimize bile...
Bir ses...
Bir görüntü...
Bir duygu gelir, sürükler bizi...
Yokluğun içerisinde alır,
hiç... liğin içine taşır ruhumuzu...
Kâinatları gezeriz, yokluğun içerisinde...
Bir... Hiç... olarak ...
Zaman bizim kölemiz, biz yokluğun efendisi
Oluruz...

MESCİD'İ AKSA

NUSRET VARDAR

15 Ekim 2008

Adı Mescid'i Aksa gümüş renkli bir kubbe,
Kur'an'ın Müjdesiyle kazanılmış bir rütbe.

Nebi'nin secde izi şerefiyle mukaddes,
Ziyarete giderek nasip almalı herkes.

İlahi vahiy ile mübarek bu belde,
Nice Peygamberlerin izleri var her yerde.

Çevresi miraç ile bereketli kılındı,
Beş vakit namaz emri semasında alındı.

Ömer'in zamanında İslam ile buluştu,
Yıllarca beklediği cemaate kavuştu.

Kurtuluşu bekliyor, şimdi kâfir zulmünden,
Özlemiş duaları müminlerin dilinden.

Mekke ile Medine cemaate taşıyor,
Fakat Mescid-i Aksa mahzun mahzun yaşıyor.

Bitsin artık bu çile, esareti son bulsun,
İlk kıblesi Nebi'nin Müminler ile dolsun

BEN NE OLMUŞUM

ÖZCAN AKBAŞ

Özcan Akbaş, Hazan Rüzgârı (Şiirler), 2007, sayfa 32

Bir garip devrana çattık ki sorma,
Ummana sığmayıp taşar olmuşum.
Gel bu çelişkiye aklını yorma,
Sılada gurbeti yaşar olmuşum.

Bu nasıl entrika, bu nasıl hile,
Bir yanda eğlence, bir yanda çile,
Bırakın tufanı damlada bile,
Sel gibi çağlayıp, coşar olmuşum.

İnsanlar keyfinde, pür neşesinde,
Ben dalar gezerim, Yemen'de Çin'de,
Bakarsın dünyanın bir köşesinde,
Bir hayal ardında koşar olmuşum.

SEFER TASI

ÖZCAN AYHAN
2019

Ailemizin eski yamuk kara sefer tası
Nice yemekler yiyecekler taşıdım senin ile
Götürürken yemekleri korurdum seni
Ziyan olmasın diye anamın yemekleri

Hele kışın ısınsın diye yemekleri
Sobanın üzerinde kararırdın kızarırdın
Bense boş geri götürürken üzerdim seni
Çok eziyet etmişim yamulurdun yıkılmazdın

Sefer tası sende o yemekler ne güzeldi
Tatlanırdı, lezzetlenirdi, bereketlenirdi
Bir de annemin yaptığı kuru fasulye
Yanında pilav ile turşu var ise

Soğanı da unutmaz acı biberi de
Sen nasıl bir sefer tasisin yeterdin hepimize
Sevgi vardı sende şimdi nerdesin nerde
Bilemedim kıymetini arıyorum seni her yerde

Hiçbir tencere hiçbir tabak vermiyor
Bana o lezzeti yemeklerde mi yoksa sorun
Marifet sendemi yamuk kara sefer tası söyle
Anamın eli sana da değmiş besbelli

ŞAŞMAYAN DENGE

RECEP HELVACI

Hepsi Gönülden (Şiirler), 2014, s.76

Yararsız değildir hiçbir yaratılan
Ya gözümüzü okşar güzelliği
Ya doyurur duygularımızı
Arı bal yapar, sinek gafletten uyandırır
Her varlık rolünü oynar
Dünya denen bu sahnede
Çıkmaz çemberinin dışına
Yoktur izni havada, karada, suda
Kar istenir mi Ekvator'da
Ya da yaz ortasında
Yağmura dua edilir mi Akdeniz'de
Hem de temmuzda
Gördün mü hiç doğada düzenin şaştığını
Kasımda baharların
Baharda kasımpatıların açtığını
Sorma gün battı mı diye
Bak akşamsefalarına ezan çiçeklerine
Açılmıştır dua gibi göğe

ÇAĞRI

RÜSTEM AHMET GÖZÜBÜYÜK

Rüstem Ahmet Gözübüyük, Siriderya Şiir, s.86,87,

Kanunlar,
Elif'i görse mertek sanan ham softa
aynı safta
Anlam arayışında insan
Semantik savaflara gebe zaman
Oysa adı Çağrı olan filmler izlemiştik,
İnsanlığa çağrı olan anlamı.
"Fe eyne tezhebun", nereye bu gidiş.
Nereye gidiyorsunuz?
Öğüt almak için kolaylaştırdık
Öğüt alan yok mu?
Hitabeleri duvarlarımızda.
Heyhat!
Tarih tekerrür ediyor.
Dinozorları beklerken vampirler geliyor.
Fil mideli vampirler.
Tarih, doğa ve insan, tutsak iblis'e
Nasrettin Hoca yalnız Timur'un kapısında
İblise düşman nesiller
Vaat ediyordu kutsal metinler
Onuruna düşkün yiğitler, oysa
Daha yok mu diyor hoca Bir fil yetmez.
Daha yok mu diyor
Daha daha?
Emiyor da emiyor
Tanrım bu ne açlık bu ne iştihâ
Kan üretiyor fabrikalar,
Kan kusuyor insanlık.
Kanunlar.
Elifi görse mertek sanan ham softa
Aynı safta.
Vampirler

KUTLUK DESTANI

S. POLAT BÜYÜKTUĞRUL
Şirin İnegöl Gazetesi, 23 Ocak 1958

Yıl 679!
İlk erkinlik kırıışı
Çinli'yi korkutuyor
Bozkurt'un
Haykırıışı

Başlıyor işte şimdi
Bahadırlar yarıışı
Başlıyor işte şimdi
Toprakla
Kan karışı

Başta Başbuğ Kutluk Han
Emrindeyiz bunca can
Irmaklaşsın
Aksın kan
Bu erkinlik kırıışı
Erkinlik
Haykırıışı

Başlıyor işte şimdi
Bahadırlar yarıışı
Başlıyor işte şimdi
Toprakla
Kan karışı

Vezir; Bilge Tonyukuk
Uçmağa vardı Kutluk
Tekin
Koca Kültekin Kağan yaptı
Bilge'yi

Türkü seven Bilge Han
Gerçek etti
Dileği
Yükseldi
Yine Bozkurt

Yükseldi
Türk bileği
Ozanlar kıvançlıydı
Çalıyordu kopuzlar
Düşmanı gözlüyordu
Kılıçlarla, topuzlar.

Vatan her gün büyüyüp
Turana yaklaşıncı
Tanrıdağ ufukları
Durmadan aklaşıncı
Düşmanı
Korkuttu bu
Korkak düşman durmadan

Sinsi hileleriyle
Nifak saçtı
Boylara
Fakat Vezir Tonyukuk
Sezinledi bunları
Dedi kendi kendine
Bunlar aynı hileyle
Böyle yıktı Hunları

Yıl 720'ydi
Emir verdi erlere
Hücum Asi yerlere!
Kükreyen leventler de
Girdi Çin kentlerine

Kesildi âsi başlar
Tanıktır Dağlar Taşlar
Böylelikle kurtuldu
Yine tutsak kardaşlar.

OL...

SABRİ YALIN

Bizim İnegöl Gazetesi, 06 Ağustos 1970

Unutulmaz günlerini ararsan;
Mazi soğuklarında donanlardan ol...
Aşına simaları bir gün sorarsan
Zehre şerbet diye kananlardan ol...

En ulu dağları aşmak istersen
Aşıp ta üstünde koşmak istersen
Zirveye çıktığında birden düşersen
Fırsat tekrar gelir diyenlerden ol...

Önceden geçtiklerin seni geçerse
Sen dikip te başkaları biçerse
Ölüm bir gün gelir seni seçerse
Bu talihe boyun eğenlerden ol...

GÜN IŞIĞI

SADETTİN SALMAN

Yıldırım Gazetesi, 14 Eylül 1985

Dün:
Günün ilk ışıkları girerdi odamıza
Kuş cıvıltılarıyla beraber
Yeni günü,
Yeni dostlukları,
Yeni umutları müjdelercesine

Bugün.
Güneş geç doğuyor artık,
Apartmanların üstünden
Ya kuş sesleri
Onlar uzakta kaldı
Dostluklar umutlar
Altın kaplamalı maske oldu
Altında
Çıkarcılığın yüzü var.

Yarın:
Belki de güneş doğmayacak
Belli ki gündüzler
Gece kuşlarına kalacak
Dostluğun,
Umutların akıbeti,
Beton binaların altına
Gömülecek besbelli.

SİNEKLER

SAFALİ GÜLER (Ozan Safalı)
Yıldırım Gazetesi, 15 Ağustos 2000

Pikniğe gitmiştik Cerrah Parkına
Gözümüzü oyacaktı sinekler...
Belediye varmamış mı farkına
Bizi yiyip doyacaktı sinekler...

Yere oturmaya serdik bir örtü
Yüz ellisi birden yapıyor sorti
Birde açık olsa insanın sırtı
Derimizi soyacaktı sinekler...

Sofra kurduk hepsi ettiler hücum
Geri kalkacaktım inan çok açım
Gazete sallıyordu eniştem bacım
Herkesi aç koyacaktı sinekler...

Safalı der yetkiliyi gör söyle
Afrika'yı gezdim görmedim böyle
Hava sıcak idi vakitte öğle
Canımıza kıyacaktı sinekler

KÖYÜMÜZE DÖNELİM

SALİH BERBER

Salih Berber, Canlara Sesleniş, 2022, s.53

Okul iş derdiyle sıladan çıktık
Diyardan diyara gezmekten bıktık
Şimdi vuslat için bir ışık yaktık
Gelin canlar köyümüze dönelim.

Köyler susuz kalmış fidan gibidir
İşlenmeye hazır maden gibidir
Ruhunu bekleyen beden gibidir
Gelin canlar köyümüze dönelim.

Bir parçamız gurbet elde kalsa da
Bazı özlemimiz hayal olsa da
Birileri hayal edip gülse de
Gelin canlar köyümüze dönelim

Köy toprağındandır Salih'in özü
Gurbete düşeli yürekte sızı
Altın kafeslere koysalar bizi
Gelin canlar köyümüze dönelim

BAHARI BEKLERKEN

SEBAHATTİN İMAM

Sosyal Medya, 22 Şubat 2021

Siz hiç gelincik tarlası gördünüz mü?
O bir kadeh kırmızı şaraptır; içtiniz mi?
Göz alabildiğine halı misali kan kırmızısı,
Özgürlük şakır kırlangıçlar içinde bazen neşe bazen acı.....
Doğaya saygı işaretidir gelincik tarlası,
Hafif rüzgârda rastlarsanız dinleyin o halıyı.
Çoğu zaman bir hürriyet ifadesi,
Aşk, sevgi, dostluk sunar; o kadife sesi
Hafif alay nostaljisi yapmayın gelinciklerime,
Elinize alıp bir bakın, dokunun gözeneklerine.
Onlar ki; karşılıksız bir süreklilikle açmaktadır,
Göreceksiniz doğada ne güzel değerler yatmaktadır.....

ANILARIN EN GÜZELİ ÇOCUKLUK

SELAMİ ÜNEY

Kenan Kahraman, Edebey Kitabı, 1999, s.89

Çocuklarıma
Bayram sabahına uyanıyorum
Koklayarak öpüyor annem beni...
Uçacak gibi kuş kalbim,
Giyerken bayramlık elbisemi!

Annemin, babamın elini öpüyorum
Duyduğum çın çın ezan sesleri...
Götürüyor bayram namazına babam;
İçime doluyor kuş sesleri!

Renk renk şekerleri ağzıma atıyorum
Kuş kalbimde bayram sevinci;
Pınarbaşı'na götürüyor babam...
Salıncağa bindiriyor beni!

Nerede o bayram yeri,
Nerede o ilkyaz günleri...
Solan fotoğrafla çocukluğum;
Nerede tadına doyamadığım horoz şekerleri!

OLAYLARIN YANGISI

SELİM YAKUT

Emek Gazetesi, 03 Temmuz 1980

Emeğin bölünüp parçalanması
Düzenin bozuk oluşundandır.
Bakışların ardındaki gizli kin
Geride kalanın bakışındandır.

Hallice olanın halden bezmesi
Sivrilerin çelme takışındandır.
Gencin ihtiyarın ürkek gezmesi
Hak'la haksızlığın çakışındandır.

Vurguncunun tasla tarak alması
Kabuğun ortaya döküşündendir.
Hayatı terk edip üste kalması
Öz benliğin kısmen çöküşündendir

KİRLİÇAĞ

SELMA YILDIZ

Küçükçalık A.Ş. Bizden Haberler Dergisi, 2001

Nasıl da değişir kişi zamanla
Güç o güç değil, hız o hız değil
İnançlar sarsılmış umutlar yitik,
Bu kirli çağ bizim çağımız değil.

Yeşiller, maviler kapkara olmuş
Yorgun eller, ayaklar, yollarsa yokuş
Ne açan güller var, ne öten bir kuş
Güneş o güneş değil, yıldız o yıldız değil.

Kökünden bir kurt girmiş ağaca
Yapraklar perişan dal paramparça
Daha çok aldanacağız yaşadıkça
Anlasana bu ilk aldanışımız değil

İSTERDİM

SEMA (MEMİŞ) GÜNSAN

Sema (Memiş) Günsan, Benim İçin Gökyüzüne Bak, 2008, s.37

Baharlar olsun isterdim
Çimenlerin yeşerdiği
Kelebeklerin uçtuğu
Çiçeklerin hiç solmadığı

Sonbahar gelsin isterdim
Yaprakların hep sarı olduğu
Leyleklerin göçmediği
İnsanların üşümediği

Soğuklar gelsin isterdim
Karların hep yağdığı
Bembeyaz güzelliklerin
Kalplerimize yansıdığı

Çocuklar isterdim
Hiç ağlamayan
Yollara bakmayan
Hep mutlu güler yüzlü

Yuvalar isterdim
Sevgilerin hiç bitmediği
Işıkların hep yandığı
Sıcak sınımsıcak

KİM BİLİR

SEMAHAT GÜRTUNCA

Şirin İnegöl, 14 Nisan 1960

Hangi dalda bahar erken açtı,
Hangi rüyayı görüyor çiçekler?
Meyve almak ümidi.
Hangi çiçekte kuvvetli
Kim bilir...

Geçen yıl yapıldı bu yuva,
Saatlerce leylekler döndü üzerinde
Hangi iklim, hangi diyarın
Yolcusu bu kuşlar
Kim bilir...

Gürül gürül koşuyor dere
Bir hayal peşinde gibi
Hangi göl, hangi denizin
Nasibi bu sula
Kim bilir...

Çantası kendinden büyük şu yavru,
Hangi ananın rüyası, çiçeği?
Ne umutlar ne hayaller peşinde
Koşuyor şu yavru
Kim bilir...

Sabır temsili karşımda şu dağ,
Bulutlarla tüllenmiş başı.
Hangi mevsimin hangi masalını
Fısıldıyor bulutlara
Kim bilir...

Sonsuz bir mavilik tütüyor gözümde,
Rüzgârını ayrı, köpüklerini ayrı,
Özlüyorum denizin.
Bu hasretle konuşanlar nerde
Kim bilir...

Kim bilir ufukların ötesini,
Bu tümseğin altında yatan kim?
Hangi diyara göçüyor güneş,
Tekrar doğuşunu kaç kişi görmeyecek
Kim bilir...

Yıldızlara bürünmüş bu gece
Gökyüzü bir fetih bayramında
Sabaha yeniden başlayacak her şey
Hangi gönle ümit
Hangi gönle sabah dolacak
Kim bilir...

İKİ FARKLI FENER

SONGÜL A. YIILMAZ

Songül A. Yılmaz, Geceme Sızan Nefes, 2018, s.41

Birisi el feneri elden ele gezer.
Birisi yaslanmış duvara insanları süzer.
Öyle kurulmuş ki süslü bir rafa...
Yan gelmiş keyif çatar, insana baka baka
İnsanoğlu işte taht her daim caziptir,
Duran fener gözüdür göze vakur.
Oysa el feneri öyle mi?
Her yerde iş görür, iş bitirir.
Yorgunluk hiç bilir mi?
Havada, suda, karada, göçük altında...
Çabası ne kadar görülür, bilinir
Ulaşıırken kolayca ona
Gözüdür insan gözünde göze hakir
İşlevleri aynıdır
Ama biri devinir iş bitirir
Biri devindirir işi yanına getirir
İnsanlar gibidirler.
Bazıları ömre vurulan törpü gibidir.
Ya da ömrü kısaltan yontu...
Bazıları ise talih kuşu gibidir
Ömrü uzatan coşku...
İki farklı fener özünde işlevi aynıdır.

Hayat insana okul, biraz tiyatro, hatta
Yıllar su gibi geçer, mezun eder hayatta
Fotoğraflar tercüman duygulara
Zaman bitmez, tükenmez açıktır kaygılara

İlkokul yıllarında başıkabak önlüklü
Yıllar su gibi geçti, kafa kâğıdı yüklü
Nostaljik manzara bu, ama başka bir güzellik,
Müzelik olduk beyler, evet dostlar müzelik.

Fişek gibiyken dün, hızlı yaşam hattında
Yıllar su gibi geçti yerçekimi altında
Dün cezbeden bizleri futbol vardı jimnastik
Mecalimiz kalmadı, bir bastonumuz eksik.

Gönül ferman dinlemez, hani derler ya
Yıllar su gibi geçer umurunda mı dünya
Yaşamdan yanadır ruh, gönülle baş edemez
Deli gönüldür deli, zaman gönül dinlemez

Her günün kıymetini bilelim arkadaşlar
Yıllar su gibi geçer kemale erer yaşlar
Zaman hızlı geçse de her yaşta güzel hayat,
Allah'a kul ol yeter gerisi teferruat...

DONMUŞ YAŞAM

ŞAKİR MOLLAER

Altıeylül Gazetesi, 30 Ağustos 1976

Dünyaya gözlerimi tütün tarlasında açmışım.
Karıklar içinde sessizce yuvarlanmışım.
Ayaklarıma dikenler batmış, bağırmışım.
Isırganlar suratımı dağlamış ağlamışım.

“Çocuktur ağlar ağlar da susar” demişler.
Bir gün gelmiş siyah önlük giydirmişler
Üzgün, isteksiz, elim boş okula göndermişler.
İşte o yaşta bile ezilmişim.

Onun önlüğü yamalı, çorabı yok demişler
Oyunlarına almamışlar bir kenara itmişler
Öğretmeni, öğrencisi benim yalnızlığıma gülmüşler.
“Cumartesi, Pazar” adına tatil demişler.

Tütün katranı, karıklar, ısırganlar, dikenler.
Beni yine isteksiz tarlaya götürmüşler.
Suratımda rengini unuttuğum temra'lar
Ezilmiş çocukluğumu yaşamışım.

Ve; günler, aylar, yıllar kovalamış birbirini
Yaşamın içinde kendini bulmuş, tanımışçasına
Çamurdan gelmiş, çamurda ölmeyeceğim.
Bu sefalet çemberini yırtacağım demişim.

Boşuna tüm inandıklarım
Ölümsüzler, dostlar, sevgililer
Ezilmişliği mi unutturacak sımsıcak sevgi için.
“Seni güneşe götüreceğiz” dediler
Fakat buzullara götürüp donduruverdiler.

YAHYA KEMAL'E

ŞÜKRÜ YAZICI

Şirin İnegöl Gazetesi, 09 Temmuz 1959

Kaleminden altun mu, yoksa yakut mu akmış.
Kemal gittiği yerde, nice yapılar yapmış.

Atların Rumeli'nde sürülecek her zaman
Göreceğiz onları gösterecektir zaman.

Akıncılar önünde, kılıç tutan Şehsuvar
Hepsinden ileride, Beyatlı Kemal'im var.

Efsunlu sanatına bağlanmışım kısıkırak
Deli gönle haktır bu, kendi halinde bırak.

Âşık olduğun şehir, gamlanma sana yakın
Bu şehir ki sana çok değil gücenme sakın.

İşte karşıda üstad, yedi tepe bir yığın
Kaldı mı zevki sanki sen olmayınca çağın.

Toprağa verdiğimiz Kemal'leri üç yaptın
Kemallerin içine bir de kendini kattın.

O gidiş aramızdan, gittin sessiz, habersiz
Bildin gideceğini, gözün yumdun kedersiz.

Rumeli Hisarı'nda, vaziyetin bırakmış
Heybetli Edebiyatım, Kemal'siz yetim kalmış.

YAŞAMIN KORKULARI

TAYFUR YILMAZ

Tayfur Yılmaz, Zamanın Kıyısında, 2. Baskı Eylül 2001, s.29

Aç pencereni
Bahar dolsun odana
Ruhunda sımsıkı avuçladığın
Yüreğin çırpınsın.
Can versin
Yeni aşkların
Kıpırdanışına.
Bak bahçende çocuklar
Gülüşleri, sevinçleri
Kötülükten habersiz.
İyiliğe arındıramadığımız
Yarınlar karşılayacak
Keder ve hüznle tanışacaklar
Acıyı tadacaklar.
Uzun bir şaşkınlıktan
Sonra Ak düşen saçlarını
Kırışan çehrelerini seyredecekler
Aynalarda
Dehşetine düşecekler
Çocukluktan kopuşun,
Hayata el sallayışın
Aç pencereni
Güneş dolsun odana
Yüreğin ısınsın
İyiliğe dostluğa

TURAN ŞAKALAR

HİKMET

Turan Şakalar, Gurbet Gülleri, 2008, s.62

Her işinde bir hikmet var ya Rabbi
Çiçek hikmet arı hikmet bal hikmet
Yeter ki kul sana yöneltsin kalbi
Akıl hikmet zikir hikmet yol hikmet.

Zihinler seninle buluştuğu an
Erir varlığında kaybolan zaman
Yükselir katında emrine uyan
Katın hikmet emrin hikmet kul hikmet.

Zatınla müşerref şu kâinatı
Görenler bahtiyar ulvi sanatı
İhlasla dilinden koymaz salatı
Salat hikmet ihlas hikmet dil hikmet.

Çeker meşakkati diler himmeti
Dilinde şükür var bilir nimeti işte odur
Muhammed'in ümmeti
Nebin Muhammed'den sen de al hikmet.

SON DÜNYA SAVAŞI

TURGAY FİŞEKÇİ

www.antoloji.com/ (03.12.2025)

Sığınaklara indirelim kuşları
Ne ciğerlerinin dayanabileceği gökyüzü
Ne içebilecekleri bir yudum su kaldı
Sığınaklara indirelim balıkları

Kurşuni gövdeleri kurşunlaşmadan
Sığınaklara indirelim ağaçları
Cevizleri, çınarları, servileri
Üzerindeki sincaplara dokunmadan

Arı bakışını çocukluğun
İndirmeliyiz sığınağa
Kirli bir kağıt para gibi buruşmadan
Elinde hayatın

Ucu işlemeli mendili, kavun kokusunu
Yumuşaklığın bir dere yatağının
Penceredeki hanımeline
Zor günlerde alnımıza konan o eli
Sığınağa indirelim dünyayı

BUGÜN

TURGUT DEMİRPENÇE,
İnegöl Halkevi Gazetesi, 04 Kasım 1949

Yaşayan varlıkların hangisinden geriyiz?
Doğuştan demokratız, sözümüzün eriyiz.
Türk dostluğuna bugün candan el uzatan çok,
Bütün dünya biliyor Türkün gönlü gözü tok,
Tarihin her çağında üstünlükler yarattık,
Tarih yapraklarını zaferlere donattık.
Binlerce yıl yürüyen eşsiz tarihine bak,
Hiçbir ulus bu kadar salmamıştır dal budak.
Türklük karanlıkları yırtan nurlu güneştir,
Onun benzeri yoktur, kendi kendine eştir.

YOKLUĞUM

TURHAN NEŞE

Bizim İnegöl Gazetesi,16 Mart 1972

Bu gece,
Yokluğumdan kaçmak istedim.
Doğ'a'nın zengin karanlıklarına doğru.
Fakat her uzaklaşmak isteyişimde
Biraz daha yaklaştım ona.
İşte bakın,
Yine yalnızım onunla.
Konuşuyoruz...
Ama dargınız
Yokluğumla dolaşıyorum
Küçük kasabamın kenar sokaklarında.
Büyük, çok büyük ümitlerle,
Sevginin mutluluğu içinde
Bana benden yakın yokluğum.
Benim yakamda
Ben onun boğazında
Bu kez yokluğumu sıkıyorum.
Sıkıyorum ama boğamıyorum.
Ve kayboluyor yokluğumda mutluluğum
Bu gece de
Boğamadığım yokluğumla kahroluyorum.

HEP BERABER

YALÇIN TUGİN TURHAN
Yıldırım Gazetesi, 19 Aralık 1989

Bir dünya kuralım
Savaşı, kavgası olmayan
Barış kokan
Bir dünya kuralım.
Alkolsüz
Tozdan öte
Mutluluk savuran
Arkadaşlar! Sizlere sesleniyorum
Var mısınız?
Silahsız, gözyaşı olmayan
Müzikle coşan, dansla şahlanan
Bir dünyaya doğru,
Huzur yelkenlisiyle
Mutluluk denizine yarışa
Varışımız,
Dostluk olsun, sevgi olsun, barış olsun

BİR ŞAİR GÖRDÜM DÜŞÜMDE

YAŞAR FARUK İNAL

Şirin İnegöl Gazetesi, 26 Aralık 1958

Bir şair gördüm düşümde,
Dün gece.
Rübab-ı Şikeste'den nağmeler dinletti.
Şermin'den şiirler.
Şermin'le çocuklaştım.
Bahar kokan kırlarda kuzularla oynadım.
Kuşlarla kanatlandım, kollarımı sallayarak;
Koştum, yoruldu, akşam oldu,
Sokuldum siyah bacımın koynuna.
Uyumuş, düşe dalmışım...
Bir kırdayım yaz günü;
Karıncalar çalışır, ağustos böcekleri öter;
- Komşu biraz merhamet; aç kaldım bak!
Karınca sordu
- Yazın ne yaptınız? Şarkı söyledim.
- Ne duruyorsunuz öyleyse şimdi de raks edin!
Bu kadar da fazlaydı taş kalplilik hasislik.
Karıncacık haklıydı, kötü illet tembellik,
Derken uyandım; hepsi silindi gitti.
Fikret'in deyimiyle "Zil çaldı, oldubitti"

HARCADIK

YAVUZ BALTAOĞLU

Sosyal Medya, 13.01.2026

Tükendi boşuna koca bir ömür,
Gençliği çaputa cula harcadık...
Ne öğüt dinledik ne de bir emir
Put yaptık parayı pula harcadık.
Sureti süsledik, içimiz kirli
En yüce saygıyı, kula harcadık.

ÖĞRETMEN

YAVUZ TURHAN

Sosyal Medya, 28 Mart 2023

Öğretmen ressamdır biraz...
Yüreğinin ve beyninin renkleriyle boyar hayatı,
bir öğrencinin gülüşüne
Öğretmen emektir biraz...
Aşktır, umuttur, özlemdir...
Öğretmen ilk cemredir çocukların gülüşüne düşen,
Baharın çiçek tozlarını yaratır
Tebeşir tozundan...
Kimi zaman bilgisayar başında,
Kimi zaman akan bir okul damının altında...
Öğretmen son nefesini bana çiçek getirin,
Dünyanın bütün çiçeklerini diyerek verendir.
Öğrettiği her harf yavrusuna yem taşıyan bir kuşun umuda atan nabzıdır.
Bir serçe telaşıdır onun ki...
Öğretmen müzisyendir biraz
Çocukların sesleriyle besteler bütün senfonilerini...
Çamurlu köy yollarında sizinle yürüyendir.
Kalem tutan elinize destek,
Seçemeyen gözünüze ferdir
Öğretmen şiiirdir biraz
Ezgidir... Buram buram Anadolu kokar
Yunustur, Veysel'dir, Karacaoğlan'dır, Erzurumlu Emrah'tır
Bir ırmağın nazlı nazlı akışıdır kelimelerle öğrencilerinin yüreğine
Öğretmen nehirdir biraz... Öğretmen emektir biraz...
Aşktır, umuttur, özlemdir biraz...

FİLLER ORDUSU

YUSUF KIZIL

Yıldırım Gazetesi, 17 Şubat 1986

Ağaç ağaç
Dik bir yamaç
Sessiz Orman
Kır ve Yalvaç
Sessizliği bozan
Sanki bir borazan
Gibi ötüverdi mamut
Ne bir orman kuytusunu
Ne de bir fil yavrusu
Başlarında bir deli mamut
Ardında filler ordusu
Orman sessiz
Yamaç dik
Uçsa bir keklik
Bu kadar manalı
Bu kadar anlamlı
Ve bu kadar canlı idi orman
Sessizliği bozan
Bir borazan
Gibi ötünce mamut
Ne bir orman kuytusunu
Ne de bir fil yavrusu
Başlarında bir mamut
Ardında filler ordusu

ÇOCUKLUĞA ÖZLEM

YUSUF MAZLUM

Bizim İnegöl Gazetesi, 3 Mart 1978

Yıllardır içimde derin bir tutku var
Allah'ım ne biçim bir tutku bu
Çocukluğumu tekrar yaşamak
O günlere dönmek arzusu
Yaşamak istiyorum, yaşamak
Çocukluğumu.
Alın şu dertlerimi üstümden
Verin bana her türlü oyunumu
Saklambacı, körebeyi çok severim
Bilirsiniz bu huyumu
Yaşamak istiyorum yaşamak
Çocukluğumu.
Kederden iyice bunaldım
Verin bana verin mutluluğumu
Hasret kalmışım geçmiş günlere
İyice özlemişim ilkokulumu
Yaşamak istiyorum yaşamak
Çocukluğumu

ANNECİĞİM

YÜKSEL AKYÜZ
Bizim İnegöl, 18 Mayıs 1982

Güneş artık
Sisli doğacak
Sabahları,
Bahçemizde güller
Zor açacak anneciğim.
Yağmur boşuna yağacak
Kış akşamları
Gözlerinden süzülen yaşları
Benim için aklaşan saçları
Anlattığın o güzel masalları
Unutmak güç olacak
Anneciğim.
Güneş daha geç batacak akşamları
Her geçen gün
Büyüyen yalnızlığında
Bilemem Sensiz.
Geriye ne kaldı yaşanacak
Anneciğim

İNSANLIK ONURU

ZEHRA MORAN USTAOĞLU

Vahyin Işığında, Sünnetin İzinde İnegöl, Din-Gör-Der Dergisi, sy.1, Ekim 2021, s.3

Rabbim bize din, iman verdin; nimetlerle süsledin,
Buna karşılık bize ibadetleri gösterdin, şükür istedin.
İnsanlık onurunu bizlere öğreten Muhammed'i gönderdin.
Gönülleri hoş tutup, İslam'la şereflenmemizi istedin.

Zira insan, kâinatın göz bebeği, âlemin zübdesi idi.
Onu incitmemek, hoş tutmak en değerli ilkeydi.
Çalap tahtı olan gönlü yıkmak, Kâbe'yi yıkmak gibiydi.
Nazargâh'ı ilâhi olan kalbe girmek ise en güzel meziyet idi.

Bizler peygamberin kutlu müjdesini aldık, kabullendik.
Dersimizi belleyip onu aşkla ezberledik.
Böylece kardeşlik onurunu korumaya söz verdik.
O nurla nurlanarak hak ve halkça sevildik.

Ey ihvanı din! Güzel bir dünyaya sahip olmak için,
Gelin canlar! Hep birlikte sıdk ile çalışıp didinelim.
Rehberimiz Kur'an-ı Kerim ahkâmını iyice öğrenelim.
Adap ve erkâna uyarak, Rabbimizin cennetine girelim.

ELVEDA GENÇLİK

ZİYA ALGURDAĞ

Altıeylül Gazetesi, 16 Mayıs 1974

Bir aynaya bakarak baktım saçın akına
Gençlik gelip geçecek kimin gelir aklına
Beni yıllar yıpratmış şimdi vardım farkına
Ömrün sonu geliyor adım adım yakına

Nerde kaldı gözlerim bakışlarda o diklik
Başımdaki saçlarım dünkünden de çok eksik
İhtiyarlık müjdesi belde olan eğiklik
Gönül seninle kalsın elveda bana gençlik

Turhan ŞAHİN

1962 İnegöl doğumludur. 1984-1993 yıllarını esnaflık yaparak, 1993-2010 yıllarını özel sektör çalışanı olarak ilçemizde geçirdi. Aynı dönemde ilçede yayınlanan gazete dergi ve televizyonlarda İnegöl üzerine yazılar yazdı, programlar yaptı. Sivil toplum örgütlerinde de görevler alarak ilçe cemiyet hayatında da yer almaya çalıştı. Yaşantısını ve çalışmalarını ilçemizde sürdürmektedir.

Yazarın Daha Önce Yayınlanmış Kitapları

1935-2011 İnegöl Şiirleri (2012)

1299'dan Günümüze 1299 İnegöllü (2018)

Öykü Tadında İnegöl (2019)

İnegöl, Belediyeli Yıllar (2020)

İnegöl Kaynakçası (2024)